
Diari Oficial

---

del

Consell General

Núm. 1/2005 - 57 pàgines

Sessió extraordinària del dia 21 de febrer del 2005

VOLUM I

El dia 21 de febrer del 2005, dilluns, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 6/2005, que és el següent:

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici del 2005, així com del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de la licitació del concurs per l'equipament del nou Centre Penitenciari de la carretera de la Comella.

3- Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, Administració general i parapúbliques, corresponents a l'exercici 2002, així com dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponents al mateix exercici.

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos.

5- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, a la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord de cooperació entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea.

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de modificació del tipus de gravamen de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers.

7- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de les unions estables de parella.

8- Examen i aprovació, si escau, de la Declaració d'utilitat pública de l'obra, projecte núm. 0002/2004 "Desviació de Sant Julià de Lòria".

9- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni europeu de cooperació judicial en matèria penal signat a Estrasburg el dia 20 d'abril de 1959.

10- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de Llei qualificada de modificació de l'article 1 i de l'article 11 de la Llei qualificada de finançament electoral.

11- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de Llei de modificació de l'article 14 de la Llei general de les finances públiques i de l'article 63 de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals.

12- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei de designació de carreteres generals.

13- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei dels agents de circulació comunals.

14- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada del Codi penal.

15- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació del Codi de procediment penal.

16- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 15 de febrer del 2005, relativa als ajudants de mestre de l'Escola Andorrana, (Reg. Núm. 95).

17- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Patrick García Ricart, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 15 de febrer del 2005, relativa al nou Codi penal, (Reg. Núm. 96).

18- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 15 de febrer del 2005, relativa a les mesures que ha previst adoptar Govern per garantir la neutralitat dels mitjans públics de comunicació durant la propera campanya electoral, (Reg. Núm. 97).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal
 M. I. Sr. Josep Areny Fité
 M. I. Sra. Olga Areny Sánchez
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré
 M. I. Sr. Patrick García Ricart
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
 M. I. Sr. Esteve López Montanya
 M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
 M. I. Sr. Càndid Naudi Mora
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
 M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
 M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat les absències del Sr. Marc Pintat Forné per trobar-se fora del país i del Sr. Emili Prats Grau per motius de salut.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Xavier Montané Atero, Ministre d'Educació, Cultura, Joventut i Esports, i Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.15h)

El Sr. síndic general:

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2005, així com del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

L'Informe de la comissió ha estat publicat en el Butlletí número 4/2005 del 2 de febrer, i el Sr. Josep Dallerès Codina ha presentat quatre reserves d'esmena.

Exposa l'informe de la comissió el Sr. Jordi Daban nomenat ponent per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Sr. Daban teniu la paraula.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 28 de desembre la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2005, i com a tal exposo, avui, davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 12, 19 i 26 de gener del 2005 ha analitzat el Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2005 i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de Llei s'hi han presentat 18 esmenes per part del Grup Socialdemòcrata. De les esmenes presentades 7 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 2 esmenes s'han transaccionat per unanimitat, 8 esmenes no han estat aprovades i 1 esmena ha estat retirada.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a la consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, acabada la intervenció del ponent i abans de procedir al debat i a la votació de les reserves d'esmena, demanaria al Sr. Josep Dallerès Codina, que ha presentat les reserves d'esmena, si desitja debatre i votar les esmenes conjuntament o per separat?

Sr. Dallerès?

El Sr. Josep Dallerès:

Demanaria que les dues primeres es fessin conjuntament vist que van lligades, i les altres dos separatament.

El Sr. síndic general:

Separadament?

D'acord. Doncs, primer debatriem la reserva d'esmena número 1 -que correspon a la 10 de l'informe del ponent- i la reserva 2 -que és l'11 de l'informe del ponent- juntament; i les altres dos per separat.

Doncs, passem tot seguit al debat d'aquestes esmenes. Les reserves d'esmena 1 i 2 que corresponen a la 10 i 11 de l'informe del ponent.

Intervé per defensar les esmenes el Sr. Josep Dallerès Codina. Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament la primera reserva d'esmena correspon a la número 10 de l'informe del ponent, i és de modificació de l'article 15 de l'articulat del projecte de llei de pressupost per al 2005.

La segona reserva d'esmena correspon a la número 11 de l'informe del ponent, i és d'addició. Afegiré, així, un article entre el 15 i el 16 del text de la proposta de Govern. En cas de ser acceptat, els demés articles haurien de ser numerats de nou.

Abans d'entrar en la defensa de les reserves d'esmena, vull precisar que celebrem, els socialdemòcrates, que el Govern, per fi, després de vuit anys d'haver paralytitzat tot el sistema de préstecs a l'habitatge, trobi necessari fer un gest.

Encara que només sigui perquè s'atansen unes eleccions! Potser, no cal fer cap comentari al respecte, -tothom ha entès el que vull dir-, i em queda clar que cadascú és capaç de forjar-se una íntima i pròpia opinió quant al valor del gest!

Per a nosaltres, però, el que compta és que el gest es faci, i els socialdemòcrates celebrem que aquest article hi sigui.

Lamentem tan sols que no s'hagi actuat en aquest sentit al llarg de les dues legislatures passades, ho lamentem. Què més podem fer després d'haver-ho denunciat en més d'una ocasió, sinó lamentar-ho?

Possiblement la situació actual d'alguns col·lectius humans d'Andorra fóra menys crítica del que pot ser.

Dit això, passaré a la defensa de la primera reserva d'esmena efectuada.

El text de l'article 15 del projecte de llei proposat pel Govern, i el text de l'article tal com surt de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en haver, la comissió, desestimat la nostra esmena, diuen exactament el mateix. És el que segueix -el llegeixo textualment: "*Article 15. Ajuts per a l'accés a l'habitatge: Les partides del Departament d'Habitatge destinades al pagament d'ajuts a l'arrendament i a l'eliminació d'obstacles a l'emancipació s'han d'atorgar tenint en compte la situació econòmica de la llar i d'acord amb els criteris de publicitat, concurrència i objectivitat que s'estableixin en un reglament específic d'ajuts a l'habitatge.*"

La nostra proposta de modificació diu el que segueix: "*Article 15. Ajuts per a l'accés a l'habitatge: Les partides del Departament d'Habitatge destinades al pagament d'ajuts a l'arrendament s'atorguen en base als criteris i barems establerts en el corresponent reglament que ha de tenir en compte de manera prioritària la situació econòmica de la llar que n'és la beneficiària. Tota demanda denegada ho és de manera raonada en base a criteris preestablerts.*"

De què consta la nostra esmena essencialment?

En primer lloc separa dos conceptes ben diferents que un sol i mateix article de la Llei pretén ajuntar.

Es tracta, d'una part, dels ajuts per a l'accés a l'habitatge, i d'altra part, dels ajuts per a l'eliminació d'obstacles a l'emancipació.

Dos conceptes diferents, força diferents, que, entenem, s'han de tractar, doncs, de forma diferenciada.

És, indiscutiblement, aquesta, una modificació important que proposem en la nostra esmena, però que no entra en diferències espectaculars quant al fons de la qüestió. Entenem tan sols que ve a clarificar el text, a donar-li una millor lectura i possiblement a facilitar-ne la posta en aplicació.

Proposem així mateix que mitjançant la modificació es tingui en compte l'acord adoptat per aquesta Cambra sobre la forma de les lleis en el punt que precisa que el títol de l'article tingui en compte el contingut.

No entenem el perquè no voler separar dos conceptes que, tothom ho pot veure, són fonamentalment diferents.

La segona modificació que proposem és purament retòrica, eliminem del text la recurrència que representa fer esment de requisits que ja vénen marcats per la Constitució, i que, conseqüentment són d'obligat respecte.

Mantenim, tal com proposa el text del Govern, l'obligatorietat d'un reglament, en aquest sentit, un reglament que proposem sigui propi per als ajuts a l'accés a l'habitatge i separat del que correspongui a ajuts per a l'eliminació d'obstacles a l'emancipació.

En aquest punt, però, els socialdemòcrates, introduïm un matís: proposem que el reglament no sols pugui tenir en compte la situació econòmica de la llar, sinó que proposem que si bé aquesta -la situació econòmica- n'ha de ser l'element prioritari, l'essencial, el reglament pugui també tenir en compte d'altres factors que cal preveure prèviament -sent d'ordre social, sanitari, mèdic, per exemple... i que és indefugible que constin especificats prèviament. No pretenem definir-los en la llei, però sí proposem al Govern un marge de maniobra més ample que no el que deixa el text actual, en el moment de l'elaboració de criteris o gralles d'aplicació.

Tampoc aquí entenem el perquè de la negativa en acceptar la nostra proposta, proposta que considerem més oberta i equilibrada que no pas el text que tenim ara al davant.

La darrera modificació que presentem -i és potser aquí on cal veure, no voldria creure-ho, la causa del rebuig al text que proposem- és la següent. Diu: "*Tota demanda denegada ho és de manera raonada en base a criteris preestablerts.*"

Amb aquesta modificació tan sols es pretén que el Govern no pugui ni usar ni abusar del silenci administratiu.

Es demana tan sols que tota demanda denegada ho sigui obligatòriament de manera raonada, en base a criteris preestablerts, és a dir coneguts de tothom, amb anterioritat a la formulació de les demandes, i que, qui no estigui d'acord amb la decisió adoptada pugui, en ple coneixement de causa, presentar el corresponent recurs si així ho considera necessari.

Creiem, els socialdemòcrates, que "*l'objectivitat*" a la que fa referència el text proposat pel Govern -el terme objectivitat és tret del text actual-, concepte que compartim i defensem, queda plenament coberta, *inclús* pot ser molt millor, diria, amb la nostra proposta de redactat que no pas dins del text actual, i, sobretot, garanteix, potser millor, la forma.

Entenem que no és acceptable que en un sistema d'ajuts pugui prevaler el silenci administratiu com a resposta de l'Administració a un demandant, i, si la llei no ho precisa, legalment és avui per avui així.

Referent a la segona reserva, que correspon a l'esmena número 11 de l'informe del ponent, es tracta d'una esmena d'addició, com he dit.

Tal com ja he exposat anteriorment, es proposa afegir un article entre el 15 i el 16 actuals, un article nou -que es transformaria, doncs, en setzè- dins del qual desenvolupem el concepte dels ajuts per a l'eliminació d'obstacles a l'emancipació, concepte ben diferent del que desenvolupa l'article 15, ja ho he explicat anteriorment.

Abans de passar a la defensa de la reserva d'esmena, vull precisar també aquí que els socialdemòcrates celebrem la inclusió d'aquest concepte. El considerem de cabdal importància. Es tracta d'un concepte al qual ens vam referir, potser no amb els mateixos termes, però el fons era el mateix, quan es va modificar la Llei de beques i van ser eliminades les prestacions d'ajuda a l'estudi que, de fet, no eren altra cosa que el que s'està discutint ara, avui, aquí referent a aquest punt. Potser, *inclús*, el projecte no era tant ambiciós com el que pretén el text proposat pel Govern. Cosa dels temps, la llei era deu anys anterior.

És amb ànim de millorar el text que vam presentar les esmenes en el seu dia. És amb el mateix ànim que avui insistim perquè es debati en el Ple del Consell General, encara que només sigui sobre la base d'un article de la Llei del pressupost, -al nostre entendre el tema dóna per bastant més-, hem d'entendre, però, de ben segur, que la proximitat de les eleccions, ja ho he dit, feia córrer pressa.

La segona reserva d'esmena fa referència, doncs, a l'esmena número 11 de l'informe del ponent. És una esmena d'addició i desenvolupa el concepte dels ajuts per a l'eliminació d'obstacles a l'emancipació, el

mateix concepte proposat pel Govern. El separem tan sols pel que fa referència dels ajuts a l'habitatge.

L'article que proposem diu tal com segueix: "*Article 16. Ajuts per a l'eliminació d'obstacles a l'emancipació: Les partides del Departament d'Habitatge destinades a l'eliminació d'obstacles a l'emancipació s'atorguen en base als criteris i barems establerts en el corresponent reglament que ha de tenir en compte de manera prioritària la situació familiar i econòmica de la persona beneficiària. Tota demanda denegada ho és de manera raonada en base a criteris preestablerts.*"

Una part del que he exposat per a la reserva d'esmena anterior s'aplica també, és evident, en aquest cas -els articles són calcats.

Així doncs, proposem que ha d'haver-hi el corresponent reglament, diferent del que es proposa per l'article anterior.

Aquest reglament ha d'establir els criteris i els barems que es tindran en compte per a atorgar els ajuts.

Així mateix proposem que les demandes que siguin denegades, han de ser-ho de manera raonada i que no hi cap el silenci administratiu.

Exactament com en el cas anterior.

Introduïm -això sí és cert- un canvi significatiu respecte al text actual quan proposem el redactat següent: "*El corresponent reglament ha de tenir en compte de manera prioritària la situació familiar i econòmica de la persona beneficiària.*"

Allà on el text de Govern només fa referència "a la situació econòmica de la llar", nosaltres proposem que es tinguin en compte dos criteris que tenen a veure amb la persona que ha de ser beneficiària: la seva situació familiar i la seva situació econòmica.

Considerem que és l'entorn real, no el possible, no el desitjable, els que s'han de tenir en compte per a l'atorgament d'un ajut d'aquest tipus vist que, el que l'ajut pretén, és justament, l'emancipació -l'emancipació de la llar de referència.

Tal ambigüitat porta a què ens preguntem què s'entén per "la situació econòmica de la llar" dins del text actual, quan, la paraula "llar", d'entrada, no ve definida enlloc dins del text. Fins i tot pot arribar a ser contradictòria la seva definició.

En l'article 15 proposat pel Govern, ens podem trobar, fins i tot, que la paraula "llar" no pugui dir el mateix quan es tracta d'ajuts per a l'accés a l'habitatge o quan es tracta d'ajuts per a l'eliminació d'obstacles a l'emancipació.

L'article 15 actual, per altra banda, pel que fa referència als ajuts per a l'eliminació d'obstacles a

l'emancipació, només fa esment del concepte "llar". És que l'ajut s'ha d'atorgar a la "llar"? Quina "llar"? Concepte no definit, ja ho he dit. La d'origen? Una altra cosa que tampoc no s'ha de descartar? En aquest cas l'ajut és mancomunat? Tots aquests elements no queden precisats. La imprecisió de l'article obre molts interrogants als que no dóna resposta. Amb menys força podria fer-ho un reglament que pretengués desenvolupar-lo.

De fet, tots aquests interrogants es podien plantejar ja en el que he exposat quant al concepte d'ajuts per a l'accés a l'habitatge.

Vam optar per no modificar el terme "llar", en aquest cas -és a dir en el primer article-, considerant que en separar els dos conceptes, el reglament propi als ajuts per a l'accés a l'habitatge sí podia clarificar la situació, cosa que és de difícil fer en el segon en el cas de mantenir un sol article en comptes de tenir-ne dos. Difícilment els destinataris dels ajuts en funció d'un o altre concepte puguin ser els mateixos.

Lamentem... lamentem, sincerament, que conceptes tan importants, -que, malgrat tot, repeteixo, celebrem que figurin en el text, tot i que considerem que haurien hagut de ser desenvolupats per llei al marge de la dels pressupostos-, lamentem que siguin tractats amb tanta lleugeresa.

Denoten, indiscutiblement un treball previ amb manca de motivació social real, o amb precipitació, o amb improvisació i, de no afinar-se més, -molt més entenem-, seran de difícil aplicació.

És per aquestes raons que, d'una part, els ajuts per a l'accés a l'habitatge, i per l'altra, els ajuts per a l'accés a l'eliminació d'obstacles a l'emancipació puguin ser d'aplicació, i d'aplicació la menys traumàtica possible, i puguin assegurar el rol per al qual són creats, entenem, senyors de la majoria, que el millor que podrien fer avui és reconsiderar el seu sentit del seu vot en comissió i donar suport a les nostres esmenes que clarifiquen, al nostre entendre, bastant més la llei.

He dit.

El Sr. síndic general:

Abans de passar a la intervenció dels grups parlamentaris, el Govern vol intervenir? No?

Sí, vol intervenir, ara, si us plau! Ara no?

Bé, doncs, passarem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, l'article 15 que regula els ajuts destinats a l'habitatge des de dos àmbits ben diferents -a l'article 15 del Projecte de Llei del pressupost-, el primer àmbit està destinat als ajuts de l'arrendament i el segon a l'eliminació dels obstacles per l'emancipació tenint en compte, evidentment, la situació econòmica de la llar entre moltes altres consideracions.

Les esmenes presentades pel Grup Socialdemòcrata i avui reservades i que estem debatent en aquest punt, clarifiquen, al nostre entendre, els conceptes a tenir en compte que són ben diferents per valorar primerament la situació econòmica per l'arrendament i segonament la valoració econòmica per l'emancipació.

En el cas de l'arrendament es té en compte la situació econòmica de la llar, i en el cas de l'emancipació es té en compte la situació econòmica de la persona beneficiària.

Aquestes són les esmenes presentades pel grup i, per tant, nosaltres entenem que clarifiquen bastant bé el que s'ha volgut donar amb aquest article al Projecte de Llei del pressupost.

Ens sembla, per tant, encertat que en el cas de l'emancipació es tingui en compte la situació de la persona en lloc de la llar. Moltes altres consideracions que no entrarem a valorar i que ja ho ha fet el ponent del Grup Socialdemòcrata, i que nosaltres també vam compartir en el si de la Comissió de Finances, van fer que recolzéssim aquestes esmenes i, per tant, avui també els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà integrants del Grup Mixt donarem suport a aquestes reserves d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Jordi Daban.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

Durant el debat en comissió vam debatre les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata relatives als ajuts a l'habitatge, i en aquell moment del debat vam proposar una transacció que no va ser aprovada. La transacció que proposàvem intentava integrar la major part dels elements de la proposta socialdemòcrata, però no incloïa el fet de tenir en compte només la situació de

la persona sol·licitant en cas de l'eliminació dels obstacles a l'emancipació, sinó també la de la llar.

En aquell moment, el mandat que vam tenir els consellers liberals en la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost era de mantenir la proposta de transacció. En reflexions posteriors, però, creiem que en un tema com el de l'habitatge en què tots compartim el fons de la proposta que ve del Govern en la Llei del pressupost, i també tenint en compte els arguments esgrimits pel Sr. Josep Dallerès durant la sessió d'avui, votarem favorablement les dues reserves d'esmena relatives a l'habitatge, i concretament les esmenes 10 i 11 de l'informe del ponent, de modificació de l'article 15 i d'addició d'un nou article 16 respectivament. En aquest cas, senyor síndic, caldrà renumerar els articles següents, tal i com ha explicat el Sr. Dallerès.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris? Cap altra intervenció?

Sí, Sr. Josep Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

En una ocasió vaig dir que l'esperança era l'última cosa que es perdia. Doncs, celebrem que se'ns aprovin aquestes esmenes. Sincerament creiem que modifiquem el text per bé.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt alguna intervenció?

Pel Grup Lliberal, tampoc?

Bé, doncs, si no hi ha més intervencions i si no hi ha cap objecció proposo l'aprovació per assentiment de les esmenes.

Això, tal com ho han dit diferents consellers en el moment de les intervencions, implica la modificació de la numeració a partir de l'article 16 ja que s'inclou un nou article al Projecte de Llei. D'acord?

A continuació passàrem a la reserva d'esmena número 3 que es correspon a l'esmena número 12 de l'informe del ponent.

Intervé per defensar la reserva d'esmena el Sr. Josep Dallerès Codina.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

La tercera reserva d'esmena presentada correspon, efectivament, a l'esmena número 12 de l'informe del ponent i és de modificació de l'article 16.

L'article 16 proposat pel Govern i aprovat per la Comissió diu -i llegeixo íntegrament: "*Article 16. Pensions de solidaritat: Es fixa la pensió de solidaritat, establerta en l'article 20 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, del 17 d'octubre del 2002, en un import del 50% del salari mínim vigent durant l'any 2005.*"

Els socialdemòcrates proposem la següent modificació del text: On el text diu: "en un import del 50% del salari mínim vigent durant l'any 2005", considerem que el text ha de dir: "*en el mateix import que el salari mínim vigent durant l'any 2005*".

Es tracta, en realitat de la mateixa modificació que vam presentar l'any passat per a la Llei del pressupost 2004, i que ja havíem proposat també l'any anterior, i que no havien estat aprovades.

La defensa que faré de l'esmena reprèn, doncs, els mateixos termes que els emprats ja anteriorment en dues ocasions.

Proposem aquesta modificació al text de la llei, deia, i repeteixo ara: "*per tal que en cap supòsit, sota cap concepte, qualsevol persona amb discapacitat no pugui trobar-se amb una assignació inferior al salari mínim.*"

La modificació és clara, concisa i, a més, suposem que quan el dia 17 d'octubre del 2002 el conjunt de les forces polítiques d'aquesta Cambra, les mateixes que avui són aquí, van votar a favor de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, i més concretament van votar l'article 20 d'aquesta llei, article que fa referència a la pensió de solidaritat aquesta era, entre altres, una de les voluntats que manifestaven.

Deia l'any passat -i cito: "*No acabem d'entendre la tossuderia repetitiva que va manifestar el Grup Lliberal un any més en no acceptar tal modificació en el sí de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.*" Deia i, malauradament, torno a dir que no acabem d'entendre la tossuderia repetitiva que manifesta el Grup Lliberal un any més en no acceptar tal modificació en el sí de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Sé que la paraula "tossuderia" no va agradar al Sr. cap de Govern, m'he vist en l'obligació de repetir-la, vist que, si el Grup Lliberal no canvia el sentit de la seva votació avui, serà per tercera vegada consecutiva que no es voldrà retornar a l'esperit i a la lletra de la Llei.

Les diferents explicacions que tant el representant del Grup Lliberal com el Sr. cap de Govern van avançar per explicar i defensar l'opció lliberal l'any passat, si algunes ja no s'aguantaven, entenem l'any passat, vist que la pròpia llei ja les cobria, les altres, les que apuntaven cap a una prudència de la majoria *versus* imprudència de l'oposició, ja no són, avui, arguments que puguin ser avançats.

Fem un xic de memòria.

Els arguments que va presentar el representant de la majoria lliberal per defensar la seva negativa van ser essencialment tres.

El primer, que ja vaig rebatre l'any passat, ve definit en la pròpia Llei. Es pretenia argumentar en base als propis principis que regeixen la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, principis com la responsabilitat individual, familiar i social, l'autonomia i la capacitat de l'individu d'evitar qualsevol situació de dependència, incidint especialment sobre el paper subsidiari de l'estat, que ha de restar com a darrera xarxa protectora.

La Llei ho mana, només es tracta d'aplicar-la correctament, o és que el propi Grup Lliberal va pensar que el Govern al qual dona suport, donava suport i continua donant suport, podia no aplicar-la d'aquesta manera.

El segon argument, era que l'esmentada pensió de solidaritat podia acumular-se amb altres assistències del Govern, amb les prestacions socials, amb ajuts a la inserció, amb prestacions per a la manutenció, per a l'habitatge, pel pagament de guarderies o d'altres així com amb ingressos procedents d'ocupacions a temps parcial o a baix rendiment sempre que els ingressos totals així percebuts no superessin el salari mínim.

Argument que també vaig rebatre i que consideràvem, continuem considerant no vàlid, vist que figura explícitament en l'article 20 de la pròpia Llei, que ja ho preveu.

No enteníem, no entenem, que a més es volguessin posar possibles altres traves, innecessàries entenem, vist que, repeteixo, l'article 20 ja ho preveu.

Recordaré tan sols que vaig llegir l'article, *in extenso*, per demostrar el que avançava. Consta en el Diari de sessions del debat, i tampoc no m'importa gens tornar-lo a llegir sencer si és necessari.

El tercer argument, el de la prudència, feia referència als reglaments d'aplicació que podrien modificar l'esquema vigent d'ajuts. De fet la llei en preveu un de Reglament per a regular aquest punt. Des de la majoria va defensar-se, doncs, una aplicació mesurada de la llei. No vàiem encara ni com, ni en què, ni de quina manera, el fet que l'article digui

“salari mínim” o “50% del salari mínim” incideix sobre aquesta aplicació, vist que l'article 20 -repeteix- ja preveu els cúmuls màxims possibles.

Els arguments no eren convincents, si els d'aquest any són els mateixos, la veritat és que tampoc ho seran.

Els arguments que van ser esgrimits pel Sr. cap de Govern, més enllà de fórmules d'efecte a les que ens té acostumats reprenien, globalment, potser de manera no tant sistematitzada com ho va fer el representant del Grup Lliberal, exactament els mateixos punts -els arguments per a rebatre'ls són els mateixos.

Tot i així, al Sr. cap de Govern no se li va escapar, en la nostra intervenció, que es podia donar en algun moment algun cas que pogués veure's en dificultat i va esmerçar una filigrana de les seves, anant una mica més enllà fins i tot, i traient-se de la màniga allò del “bon treball que fa el Ministeri de Salut i Benestar”, el treball del “cas per cas”.

Que les demandes, que els expedients s'han de tractar separatament, cas per cas, no en dubtem, com no dubtem que és així tal i com s'està fent des del Ministeri corresponent.

Una altra cosa és si es pretén que la Llei s'adapti al cas per cas, cosa ben diferent, que obre la porta -o podria obrir la porta- a tot un món que res té a veure amb la legalitat, ni amb la seguretat jurídica, ni amb la igualtat de tractament per a tothom.

No pretendré pas jo explicar-ho al Sr. cap de Govern -que d'aquest tema em pot explicar bastant més que jo- únicament per la seva formació.

Si he fet esment d'aquest punt de la intervenció, és sense ànim de polèmica, únicament perquè la nostra esmena porta, un cop més, no tan sols a retornar a l'esperit i a la lletra del que es va votar el dia 17 d'octubre del 2002 en aquesta assemblea, sinó també a evitar les molèsties i el paternalisme que es corre el risc d'haver d'emprar des de l'Administració pública en cas que es doni un sol cas que pugui veure's desatès i doncs, que l'Administració hagi de córrer el risc d'haver de prendre decisions que tot i justes des del punt de vista, diguem social, es puguin trobar al marge de la Llei i, doncs, no siguin justes legalment.

Una vegada repassades, doncs, les diferents raons que es van argumentar des de la majoria la darrera vegada que vam debatre aquest punt, ara fa un any, resta evident que les dues primeres eren pura retòrica, no es fonamenten en cap justificació coherent vist que el que es pretén garantir, la pròpia llei ja ho preveu i ho garanteix.

El tercer argument corresponia a defensar una aplicació gradual, adaptada, o no brusca, d'un nou

reglament o de nous reglaments -no quedava gens clar, per altra banda, en les intervencions.

Per més que, d'entrada, tal explicació denota una manca de seguretat, com a mínim en el que s'està duent a terme, en el que s'està fent, podríem, fins i tot, arribar a entendre que hagués pogut ser una preocupació real, o fins i tot podem arribar a entendre que hagués pogut ser un argument convincent del Govern vers la majoria lliberal que li dóna suport.

Ara bé, el redactat del text no té res a veure amb això. Es tracta de dues coses totalment diferents sense cap incidència l'una amb l'altra i, doncs, de difícil entendre.

El fet és, però, que aquest argument, avui, tampoc el considerem vàlid, i crec que no pot ser tampoc convincent avui, ni vàlid, per a la majoria lliberal... en fi, això ja ho veurem vist que, efectivament, en data 17 de novembre del 2004, el Govern ja va aprovar i publicar el reglament d'aplicació que havia servit per argumentar el tercer punt l'any passat.

L'esquema actual d'ajuts al que es feia referència l'any passat per justificar la negativa del Grup Lliberal per tornar al que havia votat l'any 2002, ja no s'aguanta -si és que tenia sosteniment, tal com ja vaig explicar l'any passat.

Esperem, doncs, quins són els arguments d'aquest any vist que les raons de l'any passat, en particular la que va rebre més èmfasi -aquesta tercera- ha deixat d'existir.

Serà que no se'ns van explicar les bones raons? O serà potser que les raons han canviat? Esperarem... esperem...

De fet, tenim l'esperança, i repeteixo, l'esperança és l'última cosa que es diu que es perd després del que acaba de passar, doncs, no la perdem del tot, i esperem que avui el sentit de la votació canviï permetent tal modificació i, repeteixo, tornant a l'esperit del que es va votar en el moment que es va votar la llei.

El Sr. síndic general:

Abans de passar a la intervenció dels grups parlamentaris, el Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo vull excusar que la Sra. ministra no pugui ser aquí perquè tenia un conveni per firmar a fora i no ha pogut quedar-se. Crec que ho hagués fet de bon grat

per donar, segurament, moltes més bones explicacions que les que jo donaré.

El Sr. Dallerès ha dit que no m'agrada la paraula "tossuderia"... A veure, no m'agrada el context, però només faltaria que no m'agradés i que li digués. Vostè la pot pronunciar i jo puc dir el mateix de vostè. Tossuderia, per a mi i en el meu cas és convenciment del que vostè defensa i convenciment del que jo defenso.

Per tant, em sembla que si l'any passat em va sobtar potser tenia un dia de més mal humor que avui i, per tant, avui no em sobta que vostè torni a dir que tenim una tossuderia perquè també la té vostè en el sentit contrari, i això no és una floritura verbal... és veritat. Tossuderia és una cosa ben defensable en un parlament i l'acció del Govern també en una línia en què el grup parlamentari li doni suport.

Per tant, m'excuso per dir-li que no li recrimino de cap manera que em digui tossut en aquest tema, com que sé que vostè no m'ho dirà a mi si continua dient el mateix que deia l'any passat, i si afegeixo que no hi ha canvis però sí que hi ha el reglament d'aplicació i aquest reglament quan es posi en funcionament i es treballi donarà més coneixement. No vam treballar l'any passat i fa dos anys sense coneixement, hi havia el que hi havia, no hi havia més. I, es dóna el cas que quan es posa en marxa un reglament, i quan es dóna obertura a tots els sistemes possibles és quan el Govern rep tota la documentació, que de vegades està per part de les persones afectades, encara no surt a la llum.

Per tant, em fa l'efecte que la prudència i el capteniment que ha tingut el Govern en aquest tema continua sent vàlid, per això no hem parlat amb el grup parlamentari, i en aquest cas si no m'enganyo no li podem donar la satisfacció d'acceptar les esmenes per part del grup parlamentari com s'ha fet abans. Les d'abans tenien una autèntica justificació, era un ajut molt bo per millorar la llei, per deixar-la molt més precisa, i totes elles les dues eren justificades, i creïem, hi havia convenciment en aquestes per part del Govern, no hi ha hagut convenciment de què hagi canviat res la situació, encara més perquè si no recordo malament -perquè no he portat els papers de l'any passat aquí- també es va parlar de què fins i tot les mateixes organitzacions de discapacitats rebutgen una mica l'ajut total encara que sigui el del salari base que no és total, evidentment, -no cal que ho digui vostè, ja ho dic jo-, però la incentivació per la recerca de treball per ajudar a tots els sistemes possibles per a la integració també forma part d'aquesta política. Pensem que, de moment, és la política adequada i per això m'expresso aquí fins allà on puc arribar jo del coneixement concret d'aquests temes en el temps

que s'aplica el reglament, que no és molt, pot ser més endavant a la vista dels casos i de la casuística completa i global i no individual que es faci, potser hi haurà una altra manera de fer, potser sí? Però, això, de moment creiem que ens mantenim en la mateixa idea i en les mateixes formes que s'han presentat, encara que vostè, com comprenc molt bé, hagi de dir el contrari cada vegada, i ho trobo perfectament legítim, perquè per això és el debat parlamentari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris. Pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Bé, gràcies Sr. síndic.

Breument, direm que es repeteix cada vegada la demanda, aquest any, una altra vegada, a través de les esmenes en les quals es demana que el Govern es faci càrrec del 100% del salari mínim pel que fa a les pensions de solidaritat establertes a l'article 20 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat i que els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà hem defensat reiteradament a través d'esmenes durant els anys 2003 i 2004 o a través dels debats de totalitat del pressupost en aquesta mateixa Sala.

Dèiem que són elements que ja vam apuntar sobradament en el debat de l'any passat i no repetiré més tot el que es va dir o que va defensar el company del nostre grup, i per tant només apuntem la nostra posició de seguiment d'aquests darrers anys en aquest sentit i votarem a favor d'aquesta esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

A continuació, pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Jordi Daban.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat estableix a l'article 20.3 que "*L'import mínim d'aquesta pensió no pot ser inferior a la meitat del salari mínim*". És per aquest motiu que des del Grup Parlamentari Lliberal aconsellem de mantenir la pensió de solidaritat al 50% del salari mínim. I, si em permet, Sr. Dallerès, seguiré la mateixa línia argumental que l'any passat va seguir el

president de la comissió, que per a nosaltres sí que ho és de coherent i convincent.

En primer lloc, en compliment dels principis que regeixen la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitats, com són, la responsabilitat individual, familiar i social, l'autonomia i la capacitat de l'individu d'evitar en qualsevol situació la dependència, així com el paper subsidiari de l'estat restant com a darrera xarxa protectora.

Segon, que l'esmentada pensió de solidaritat "*Es pot acumular amb altres assistencials del Govern, de la Caixa Andorrana de Seguretat Social i amb ingressos procedents d'ocupacions a temps parcial o a baix rendiment, sempre que els ingressos totals així percebuts no superin el salari mínim*". L'esmentat Reglament de les prestacions d'assistència social preveu una línia d'ajuts generals a les famílies i d'altres específiques per a persones amb discapacitat que comprenen les adreçades a l'adquisició d'ajudes tècniques, ajut individual per afrontar situacions puntuals urgents i per col·laborar en el pagament de l'atenció residencial. A més, per aquest 2005 els col·lectius de discapacitats podran sol·licitar i gaudir d'uns ajuts directes a l'habitatge de lloguer, per mitjà de la dotació pressupostària que ha incorporat el Ministeri de Finances per ajuts a l'habitatge de lloguer a col·lectius sensibles, especialment els de discapacitats.

I, en tercer lloc, si comparem la prestació de solidaritat amb la d'altres països propers que tinguin pensions semblants, amb els mateixos objectius, com és el cas de les pensions no contributives d'invalidesa espanyola, observem que per accedir a aquesta darrera pensió, es tenen en compte els ingressos de la unitat econòmica de convivència -cònjuge i familiar que convisquin fins al segon grau de consanguinitat-, i, en canvi, la pensió de solidaritat es refereix només als recursos del sol·licitant i, a més, en el cas d'Espanya és incompatible amb altres pensions i amb ingressos per treball. Pel que fa a l'import de l'esmentada pensió d'invalidesa espanyola és de 3.868,95 euros anuals, quan la pensió de solidaritat serà de 5.249,92 euros anuals -basat en dades del 2004.

Cal tenir present que previ consens amb els col·lectius de les persones afectades, el Govern ha reglamentat i aprovat tota la reglamentació derivada de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, mitjançant la participació dels representants dels col·lectius de les persones amb discapacitat a les sessions del Consell Nacional de la Discapacitat (CONADIS) de 22 d'abril i 2 de novembre del 2004.

Per tot l'exposat anteriorment, el nostre grup parlamentari no donarà suport a l'esmena reservada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Per part del Grup Socialdemòcrata, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ha quedat clar que no per convèncer, però sí per precisar alguns fets o alguns elements.

Referent al col·lectiu, el que ha dit el Sr. cap de Govern de què el col·lectiu pretén no ser assistit, però és que la Llei això ja ho preveu, la Llei ja preveu que l'últim element, l'últim esglaó és l'Estat, i això queda molt clar dins de l'esperit i de la lletra de la Llei, que tampoc és el que es pretén fer en aquesta esmena. El que es pretén és que no hi hagi cap cas en què es pugui trobar per sota d'aquest element.

L'article 20 -la lectura que ha fet el Sr. Daban, i que en realitat ha reprès l'últim apartat de l'article 20 de la Llei- preveu els cúmuls possibles i que aquests cúmuls no poden superar el salari mínim que és l'esperit que regnava en aquesta Cambra el dia que es va aprovar aquesta llei.

El fet és que al no posar que el màxim és el salari mínim, es pot donar el cas de què no ho sigui. El cas d'algú que no tingui complements a sumar. I aquest cas es pot donar.

Segon, s'ha agafat una comparació amb el sistema espanyol. Em sembla bé... Jo sóc partidari de mirar els que estan per sobre de nosaltres segons vaig llegir no fa més d'una setmana en el cas francès que tampoc estan... el salari mínim està en el 80% des de la setmana passada pel que vaig veure. M'estimo més que es mirin els que estan en posicions superiors a la que tenim nosaltres que no pas als que estan pitjor. I, a mi em sembla que cap allà on s'ha d'anar és, doncs... si a Suècia ho tenen d'una manera millor, anar a veure com podem arribar al sistema suec, més que no pas anar a veure els que estan al darrera. Són formes de mirar les coses.

L'únic "per què?" de la nostra proposta és que es pot donar el cas, -i es pot donar el cas encara més aquest any que l'any passat-, vist que amb l'aplicació del nou reglament hi ha reglaments anteriors que queden derogats. És a dir, que: "*Sí que les persones que tenien ajudes en base a altres reglaments, les poden continuar tenint*" -i lleigeix-, és el reglament

aprovat pel Govern. Però, si hi ha nous casos ja no poden tenir les ajudes anteriors.

És a dir, que el sol fet que no es posi que el punt màxim és el salari mínim vol dir que es pot donar el cas,- millor que no es doni- però es pot donar el cas que una sola persona que es vegi amb dificultats perquè senzillament la llei no ho preveu. Em sembla que és molt senzill si l'esperit de la llei era d'arribar a la possibilitat del salari mínim, i l'article 20 de la pròpia llei ja diu quins són els límits i el Govern té potestat via la pròpia llei de fer els cúmuls i de retallar si sobrepassa aquesta quantitat. És que la veritat no entenem el perquè retallar dues vegades... no ho entenem. Ja sé que no convenceré a ningú però, deixar clar que estan fent una defensa d'una cosa que ja està escrita i que pot ser d'aplicació però que el sol fet de posar 50% en comptes de salari mínim, vol dir que es pot donar en un moment determinat un cas que estarà perjudicat, i, em sembla que val la pena que no hi hagi ni un sol cas a Andorra que es pugui veure perjudicat.

Res més.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció pel Grup Mixt? No?

Pel Grup Lliberal?

Pel Govern?

Cap més intervenció?

Bé, doncs, a la vista d'aquestes, procedirem a la votació de l'esmena.

Sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i, doncs, aprovació del text tal i com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari si us plau?

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : No

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, vol procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

10 sí; 15 no.

El Sr. síndic general:

Molt bé. Moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem a l'última esmena reservada, la número 4 que correspon a l'esmena número 13 de l'informe del ponent.

Intervé per defensar l'esmena el Sr. Josep Dallerès Codina.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La quarta reserva d'esmena correspon, efectivament, a l'esmena número 13 de l'informe del ponent i és de modificació de l'article 17.

L'article 17 diu: "*Article 17. Finançament de les despeses sanitàries, a càrrec de la seguretat social, derivades dels programes d'atenció social i sociosanitària previstos en la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat: Es fixa en un 50% el percentatge a càrrec del Govern per contribuir a les despeses estrictament sanitàries derivades de les prestacions socials i sociosanitàries de suport a l'autonomia, a càrrec de la seguretat social, establertes en l'article 17 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, del 17 d'octubre del 2002.*".

Els socialdemòcrates proposem modificar, al començament de l'article, el percentatge a càrrec del Govern que ve marcat en un 50%, passant-lo a 75%.

El text, havent de dir, es fixa en un 75% el percentatge a càrrec del Govern. La resta del redactat no canvia.

Per què proposem aquesta modificació? És molt senzill, ho vam explicar també l'any passat i també l'any d'abans.

No es considera adequat des del grup socialdemòcrata que mentre l'afiliació a la CASS no sigui obligatòria per a tothom, aquest organisme hagi d'assumir el mateix percentatge que el percentatge que assumeix el Govern. No ho considerem ni correcte, ni just, ni ètic que hagin de ser sempre els cotitzants de la CASS els que únicament es mostren solidaris amb la resta de la col·lectivitat.

Considerem que és des de les arques governamentals que cal arbitrar la redistribució sense deixar de banda mai l'enunciat en l'article 37 de la Constitució. És des de les arques de l'Estat des d'on s'ha de mostrar exemple.

D'altra banda, passar el percentatge del 50% al 75% no vol pas dir que la CASS deixi de participar. Vol dir, tan sols, que la càrrega solidària es reparteix de manera diferent més equilibrada com a mínim i mentrestant l'afiliació no sigui obligatòria a l'organisme de seguretat social -cosa que amb moltes probabilitats continuarà sent així durant el llarg de l'any 2005.

És, doncs, en base a l'exposat i perquè solidaritat s'escriu amb lletres més amples en el dia a dia d'Andorra, demanem el vot favorable a la nostra reserva d'esmena.

El Sr. síndic general:

Abans de passar a la intervenció dels grups, el Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet aquí es tracta, Sr. Dallerès, de la discussió sobre el finançament de totes les despeses aquestes i vostè ho ha deixat prou clar. Vostè considera que no és correcte, just ni ètic que el Govern i la CASS participin igual.

El tema de la CASS és clar que haurà de ser obligatori tal com està previst en l'esborrany del projecte de llei que serà presentat en la nova legislatura si els lliberals renoven la majoria, i un

altre projecte de llei que algú altre presentaria segurament, si no el renovem nosaltres... com jo espero... com jo espero el primer, naturalment.

En tot cas, a veure, molt seriosament es pot discutir molt sobre això però quan es va fer la CASS se li va donar un contingut de solidaritat evident i, a més a més, després encara es va incrementar. Es va incrementar fins i tot una mica artificialment, per dir-ho així -no diré més-, i fins i tot es va fer una cosa que era curiosa i és que mentre que les lleis de la CASS inicialment deien que era obligatori per a totes les persones que tenien activitat econòmica, va deixar de ser-ho, i no hem trobat ben bé per què, no hem trobat ni un decret que ho digués. Només va ser quan va haver-hi el Consell executiu -que en deien així per voluntat dels coprínceps- que es va detectar que hi havia aquest error, i llavors el Govern va modificar els reglaments dient que només cotitzaven els assalariats obligatòriament i, després els voluntaris tota la resta. I durant aquell temps va haver-hi una solidaritat evident.

I, sí, té raó vostè, ara es tracta d'un últim esforç de solidaritat de tots els assegurats a través de la seguretat social. Aquí discutim el model, i amb això segurament en el futur. La llei de la seguretat social que es presenti, es discutirà en aquesta Cambra -els que hi siguin-, sobre un model lliberal i un model socialdemòcrata amb la intervenció de l'Estat. La intervenció de l'Estat vol dir més impostos... més intervenció, més impostos. El nostre model d'impostos és el que és. El de vostès és el que és, i que vostè defensi això és lògic i coherent amb el seu model de sistema impositiu, i que nosaltres defensem una altra cosa també és coherent amb el nostre sistema impositiu que hem portat fins ara. Per aquesta qüestió... va més enllà això. Estem parlant d'un tema que no és de gran transcendència per a les arques ni de l'Estat, ni de la seguretat social.

Però, ni això és menys solidaritat que el que ha fet la CASS fins ara, de fet és més solidaritat perquè s'afegeixen condicions que abans no hi eren i està molt bé que sigui així, i s'afegeix una protecció que abans no hi era per la llei de ja fa dos anys.

Per tant, a veure, estem discutint una qüestió més aviat de model de finançament de la seguretat social i de totes les responsabilitats que tingui, i que sense cap dubte durant l'any 2005 tindrà més contingut i serà molt més extensa la discussió de la futura llei de la seguretat social andorrana i d'ajuts, però, de moment nosaltres pensem que s'ha de mantenir tal com està presentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris?

Pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument, només per dir que la nostra argumentació va en la mateixa línia que hem exposat en l'esmena anterior i, per tant, només deixar constància d'això.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

El Grup Parlamentari Lliberal?

Sí, Sr. Jordi Daban teniu la paraula.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici 2005 que avui estem debatent en aquesta Cambra estableix en el seu article 17 que es fixa en un 50% el percentatge a càrrec del Govern per contribuir a les despeses estrictament sanitàries derivades de les prestacions socials i sociosanitàries de suport a l'autonomia a càrrec de la seguretat social.

La despesa fa referència als programes i serveis sociosanitaris per a les persones que tenen problemes socials i de salut.

El percentatge fixat és el que s'estima que correspon a les despeses socials ja que la resta forma part de les prestacions sanitàries en què tenen dret les persones discapacitades a rebre per part de la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Dret garantit, sobretot, a partir de la progressió, el 17 de novembre del 2004, del Reglament d'atenció social, de treball i de seguretat social de les persones discapacitades que desenvolupa l'article 18 de la Llei de garantia dels drets de les persones discapacitades, garantit el dret a la filiació i cotització per part del Govern de tots els discapacitats al règim andorrà de la seguretat social. Així, Govern cotitzarà el 100% del salari mínim vigent obrint els drets a la branca de malaltia i de vellesa.

Aquests fets suposarien una discriminació vers les persones amb discapacitat, a les prestacions de la seguretat social que legalment hi tenen dret prèvia afiliació i cotització per part del Govern comportant que la Caixa Andorrana de Seguretat Social deixi de cobrir unes prestacions a les que aquestes persones tenen dret com a assegurats.

És per aquest motiu que el Grup Parlamentari Lliberal no donarà suport a l'esmena reservada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Josep Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Primer, una reflexió quant a la Llei de la CASS. Sr. cap de Govern vostè ho ha dit: "Si guanyen uns serà una llei, i si guanyen els altres serà una altra"... La veritat, és que aquest plantejament no crec que sigui el més adequat perquè llavors ens podem trobar que les lleis vagin canviant segons les majories.

Em sembla que un tema d'aquest tipus valdria la pena trobar un sistema de consens i potser, si el text no agrada del tot a tothom, potser fóra bo trobar uns textos que s'aguantessin i que cobrissin durant el temps perquè sinó s'entraria en una dinàmica en la que difícilment es podrien mantenir gaire temps les cobertures sanitàries... em sembla a mi.

Però, feta aquesta reflexió aniré a l'altre punt que és del que es tracta. Vostè ho ha dit, que es tracta del finançament i, vostè ho ha dit, és o més impostos o menys impostos, doncs no, o realment participa tothom en base a les entrades a l'Estat, o només participen uns quants en base a les cotitzacions a la CASS, perquè la realitat és aquesta. El que no es tradueix en impostos es tradueix en les cotitzacions a la CASS, i aquí el que s'està plantejant és que per exemple el 50% es pagui amb el que entra a les arques de l'Estat i l'altre 50% es pagui en base a les cotitzacions dels cotitzants de la seguretat social.

Nosaltres el que proposem no és que la CASS deixi de ser solidària; demanem que no hi hagi tanta càrrega sempre sobre el mateix sector. Demanem que en comptes de ser el 50% de les arques de l'Estat sigui el 75% de les arques de l'Estat, cotitzant tots en base al que està entrant a l'Estat, i que el 25% restant, mentre no hi hagi un canvi en la normativa de la CASS, doncs, es participi amb una aportació de les cotitzacions. Però, no el plantejament que ens ha fet de més impostos o menys impostos; en tot cas són menys impostos per uns o més pels altres. És a dir, que algú paga.

I, dins de la proposta que ens ve de Govern i que s'està defensant i que aparentment, doncs, és la que passarà. El que queda clar és que un any més els uns

pagaran més que els altres i, en aquest cas, són els cotitzants de la CASS.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció? No?

Pels grups cap intervenció?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, vostè ha parlat i jo m'hi apunto... m'hi apunto per la part que em toca ara fins al moment en què em toqui. Però, jo li asseguro que des del Partit Lliberal si hi pot haver un consens per arribar a una Llei de la CASS hi serà.

Difícilment amb el plantejament que es va fer amb les quatre-centes i cinc-centes esmenes... però, es veia un altre model de Llei de la seguretat social. Però, en fi, en això la nova legislatura tindrà la paraula i no és pas ara que avançarem en aquest tema.

El que també està clar és que -i ho ha explicat molt bé el Sr. Daban-, i és que hi ha una part de responsabilitat de la pròpia CASS que en aquesta no la defuig i no l'ha de defugir, i és veritat, no volia dir que vostè anava totalment per un costat sinó que només és una participació més gran del Govern del que la Llei porta -el que la proposta de pressupost portava.

Jo crec que es pot mantenir això durant aquest temps.

Ja li dic! No és aquest el tema que desequilibri cap pressupost de ningú, això és ben cert, però no és res més que un petit afegit no gaire gran perquè la seguretat social ja té unes responsabilitats clares i assumides per tothom dins d'una solidaritat en la qual s'hi va pensar quan es va posar en marxa perquè realment no hi havia res més i perquè amb prou feines, per dir-ho clarament, hi havia un Estat... bé, una administració molt minsa en aquell moment que ara ja no ho és, certament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. Josep Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, abunda amb el que he dit jo.

Efectivament, la CASS ja té una sèrie d'elements i els està assumint i, a més a més, se li'n posen uns altres que aquests no els tenia, aquests els estem posant actualment i nosaltres el que proposem és que no sigui tan feixuc. Res més.

El Sr. síndic general:

Més intervencions?

Bé, si no hi ha cap més intervenció procedirem a la votació de l'esmena.

Sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i, per tant, doncs, aprovació del text tal com ha sortit de la comissió.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
 M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : No
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El Sr. Esteve López:

10 sí, 15 no.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Acabat el debat i votació de les reserves d'esmena i abans de procedir a la votació de les parts del Projecte de Llei que no ha estat objecte de reserves, demanaria als grups parlamentaris si desitgen intervenir.

Pel Grup Mixt alguna intervenció? No?

Pel Grup Socialdemòcrata? Sí?

Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Ens referim ja al que es va dir en el decurs del debat de totalitat i, doncs, no donem suport, nosaltres, al conjunt del text.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Pel Grup Lliberal alguna intervenció? Cap intervenció?

El Govern desitja intervenir? Tampoc?

Cap més intervenció?

Doncs, procedirem tot seguit a la votació.

Sí és sí a totes les parts del Projecte de Llei que no han estat objecte de reserves, i no és no a totes les parts d'aquest Projecte que no han estat objecte de reserva d'esmena.

Passem a la votació.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : No

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Patrick García Ricart : No

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : Sí

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : Sí

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari, si us plau, si voleu procedir al recompte?

El Sr. Esteve López:

15 sí; 10 no.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

A la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici 2005 i, així mateix, atès que no s'ha formulat cap esmena i cap observació queda també aprovat per assentiment el Pressupost del Consell General pel mateix exercici.

Passem al punt 2 de l'ordre del dia.

2- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de la licitació del concurs per l'equipament del nou Centre Penitenciari de la carretera de la Comella.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 59/2004 del 24 de novembre i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern? No?

Per part dels grups parlamentaris?

Sí, pel Grup Mixt, Sr. Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà volem manifestar novament la nostra disconformitat en la forma en què el Govern utilitza els crèdits extraordinaris per finançar uns projectes que ja fa temps que coneix i que no és capaç d'incloure les partides necessàries en el pressupost corresponent.

I ho diem perquè ja l'any passat, el 14 d'abril, en una altra sessió del Consell General debatíem una esmena a la totalitat -aquella vegada sí que la vam presentar- amb un altre crèdit extraordinari que es referia també al Centre Penitenciari de la Comella, i concretament era un crèdit extraordinari per finançar els treballs de remodelació del Centre Penitenciari de la Comella, lot 2, seguretat i climatització.

En aquella ocasió manifestàvem la nostra preocupació per aquesta manera d'actuar, fet que van propiciar la nostra esmena a la totalitat, a més d'altres elements que vàrem denunciar en aquell debat.

Però, al mateix temps advertíem que, segurament no seria la darrera vegada que debatríem un crèdit extraordinari per finançar alguna despesa relacionada amb el Centre Penitenciari de la Comella, perquè intuïm que encara faltaven les partides necessàries per finançar, entre altres, equipaments, mobles o algun altre tema.

Avui, s'ha concretat el nostre avís, i debatem el crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de la licitació del concurs per l'equipament del nou centre de la Comella.

Voldria tornar a deixar ben clar, -tal i com ho vaig fer la darrera vegada-, que entenem la urgència, entenem, la necessitat del trasllat dels presoners a les noves dependències per moltes raons -i també les vaig dir en aquella ocasió i altres ho van comentar-, per millorar les condicions, primer, dels interns; per complir les recomanacions del Consell d'Europa, o bé per poder iniciar també les obres de la nova seu del Consell General. Però això no deixa que vulguem remarcar la nostra preocupació per no seguir amb rigor la utilitat d'un pressupost que no és altra que preveure les partides que coneixem amb antelació, i diem crèdit extraordinari en aquelles ocasions que requereixen la urgència de les actuacions amb tota la justificació.

Aquest és l'únic motiu. No hem presentat esmena, però volem deixar constància de què tot i la necessitat que coneixem i que compartim de poder acabar el condicionament d'una vegada per totes del

Centre Penitenciari de la Comella, votarem en contra d'aquest crèdit extraordinari justament per aquests arguments i aquests motius que hem dit anteriorment.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Grup Mixt, Sr. Patrick García teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Sí, només per adherir-me a tot el que acaba d'explicar el company Jordi Mas del Grup Mixt i que també votarem que no al crèdit extraordinari.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata alguna intervenció? Cap intervenció?

Pel Grup Lliberal alguna intervenció? Tampoc?

Bé, doncs, si no hi ha més intervencions havent-se demanat una votació, doncs, procedirem a la mateixa.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sra. Olga Benazet Dolza : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Patrick García Ricart : No

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : Sí

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : Sí

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí
 M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

21 sí; 4 no.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Punt següent.

3- Examen i aprovació, si escau, de les liquidacions de comptes del Consell General, Administració general i parapúbliques, corresponents a l'exercici 2002, així com dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes en relació a les transferències fetes als comuns, corresponents al mateix exercici.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 69/2004 del 24 de desembre.

El Sr. Josep Dallerès Codina, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, exposa l'informe.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió mantinguda el dia 22 de setembre del 2004, vaig ser nomenat ponent per la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per tal d'elaborar l'informe que, en relació amb les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes i segons estableix l'article 32.1 de la Llei de creació del propi Tribunal, la Comissió ha d'evacuar al Consell General.

Es tracta en aquest cas de les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes corresponents a l'any 2002.

Abans d'iniciar l'elaboració de l'informe, la comissió va optar per continuar una reflexió iniciada ja en el decurs de l'anàlisi de l'informe del Tribunal de

Comptes de l'any anterior i va decidir modificar la manera de treballar per tal de poder arribar a alleugerir i clarificar al màxim l'informe presentat al Consell General, evitant les repeses inútils i les repeticions de tot el que ja figura publicat en el Butlletí del Consell General en el moment de la tramitació i que és, doncs, de fàcil consulta en cas que sigui necessari.

Així doncs, després d'una primera aproximació individualitzada de l'informe anual presentat pel Tribunal, informe que figura publicat en forma d'annex al Butlletí del Consell General número 42/2004, la Comissió va rebre els membres del Tribunal, el dia 27 d'octubre del 2004.

La compareixença va constar d'una presentació oral de l'informe anual amb incidència sobre els punts que el Tribunal considerava com a més significatius.

Acte seguit va tenir lloc un intercanvi de preguntes i respostes en base a les demandes formulades pels membres de la Comissió.

Es va poder, de tal manera, profunditzar, clarificar o precisar aspectes sobre els quals els consellers generals podien tenir algun dubte, sempre en un esperit de lleial col·laboració que, crec, mereix la pena ser recalcat.

Un cop escoltats els membres del Tribunal de Comptes, i tenint en compte els complementos i les precisions que van deixar paleses en el decurs de la compareixença, la Comissió va iniciar l'anàlisi de l'informe.

El fruit d'aquest treball es recull en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost que figura publicat al Butlletí del Consell General número 69/2004 del 24 de desembre del 2004.

No llegiré l'informe sencer, intentaré tan sols presentar-lo resumint-ne algunes parts breument i donant tan sols lectura d'alguns punts concrets que la comissió sí vol fer ressaltar.

L'informe consta de tres parts.

La primera es refereix als comptes del Consell General, dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques. La segona es refereix a les liquidacions anuals de les despeses realitzades pels comuns amb càrrec a les transferències rebudes de l'Administració general. La tercera correspon a les liquidacions de comptes dels comuns.

Comptes del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats, de l'Administració general i de les entitats parapúbliques: La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, fa seves les observacions i recomanacions formulades en exercicis anteriors, observacions i recomanacions acceptades pel Consell

General com a seves també, i decideix que no cal repetir-les, que no és necessari tornar-les a inscriure en l'informe d'aquest any vist que vénen reproduïdes íntegrament en els annexos ja al·ludits -Butlletí del Consell General núm. 42/2004. Es mantenen, doncs, idèntiques i vàlides. Així mateix, la comissió posa de manifest una sèrie d'observacions.

Primera: Constatant que algunes de les entitats sotmeses al règim de comptabilitat pública no disposen d'eines informàtiques que permetin una gestió integrada, s'insta el Govern que promogui el desplegament d'aquestes eines apropiades, que responguin als principis generals d'un sistema d'informació comptable prèviament definit per ell mateix.

Segona: Constatant que algunes de les entitats sotmeses al règim de control pressupostari determinat per la Llei general de les finances públiques no són objecte d'aquest per part de la Intervenció General, es recomana al Govern que prengui les disposicions necessàries perquè el control pressupostari arribi a tots els ens subjectes al mateix.

Tercera: Dels informes successius del Tribunal de Comptes se'n desprèn que algunes de les entitats sotmeses a fiscalització, ja sigui per la seva dimensió o per la peculiaritat de la seva activitat, tenen dificultats per poder adoptar en la seva totalitat les previsions de la normativa vigent en matèria de gestió econòmico-financera en l'àmbit públic.

La comissió recomana al Govern que analitzi la possibilitat i la conveniència de procedir al desplegament normatiu necessari, en especial el previst en la disposició addicional tercera de la Llei general de les finances públiques, en l'article 3 del decret del Pla general de comptabilitat pública, en relació a parapúbliques petites i en la disposició addicional segona de la Llei de la contractació pública, i emprengui les accions necessàries amb aquesta finalitat.

Quarta: Dels informes successius del Tribunal de Comptes se'n desprèn també que, en general, la majoria dels ens es troben confrontats amb la necessitat d'utilitzar, per a cert tipus de despeses, modalitats de pagament no expressament contemplades dins la normativa aplicable -targes de crèdit, pagament digital a través de xarxes de comunicació, per exemple.

Donat l'interès que aquesta utilització pot tenir, es recomana al Govern que analitzi aquesta qüestió i, en el cas que la utilització d'alguna d'aquestes modalitats de pagament s'hagi de mantenir, prengui les disposicions necessàries per establir una regulació clara sobre la matèria que contempli els diferents supòsits en els quals es poden autoritzar.

Cinquena: Dels informes successius del Tribunal se'n desprèn encara que no existeix un procediment predeterminat per tal que les entitats beneficiàries de transferències nominatives, un cop aprovada llur liquidació de comptes i sempre que no s'hagi compromès en la seva totalitat la despesa pressupostada, retornin al Govern els ingressos obtinguts amb la transferència i no utilitzats durant l'exercici pressupostari.

Es recomana al Govern que desplegui les previsions de la Llei de pressupost en aquest camp, establint de forma clara quin o quins procediments es poden utilitzar per formalitzar aquest retorn de romanents, així com per determinar la forma de calcular-lo, en especial per aquelles entitats que a més de rebre subvencions o transferències, generen altres ingressos a partir de la seva pròpia gestió.

D'altra banda, la comissió insta a totes les entitats auditades que regularitzin les apreciacions de caire comptable d'acord amb les indicacions efectuades pel Tribunal de Comptes.

També fa esment de totes aquelles entitats... -fa esment l'informe, evidentment- de totes aquelles entitats que no han tingut prou cura en l'aplicació ja sigui del que disposen la Llei general de les finances públiques, el Pla general de comptabilitat pública o encara la Llei de la contractació pública. Recorda que les lleis són d'obligat compliment per a tots i cadascun dels diferents organismes, i insta uns i altres a evitar tal manera de fer i a resoldre o regularitzar en base a les indicacions del Tribunal.

Per altra banda, la comissió creu convenient posar de relleu certes consideracions específiques més concretes a alguns organismes.

Al Consell General: la necessitat de cancel·lar el saldo deutor del fons mutual del personal.

Al Govern: a) la incorporació d'actius d'immobilitzat al balanç, comporta sobrevaloració o infravaloració de l'immobilitzat i conseqüentment, del patrimoni resultant, i no permet que el Tribunal pugui emetre una opinió sobre el mateix. b) En relació amb l'adequació de les despeses efectuades pel Govern a les previsions de la Llei qualificada de transferències als comuns: el total de les inversions a les quals no s'ha pogut assignar una cobertura competencial expressa però que figuraven identificades dins el pressupost de l'exercici, s'eleva a 7.142.936,75 euros; d'altra banda el total de les inversions a les quals no s'ha pogut assignar cobertura competencial expressa i que no figuraven identificades dins el pressupost de l'exercici és de 1.253.084,33 euros. c) En relació amb el projecte corresponent a l'adquisició de l'edifici "Cal Betriu", a Sant Julià de Lòria, s'ha detectat que la utilització no està convenientment documentada.

d) D'acord amb l'article 12 de la Llei general de les finances públiques, apartat c) del punt 2, el Pressupost general ha d'incloure "les previsions dels programes d'actuació de les societats públiques participades per l'Administració general". En la Llei del pressupost per a l'exercici 2002 no s'inclou el pressupost de les societats Ràdio Televisió Andorrana, SA, PANCA, SA i Ramaders d'Andorra, SA. e) Personal: la necessitat de procedir a la constitució i regulació formal de la Mútua de malaltia i vellesa i la conveniència d'establir un fons de pensions.

A més del Consell General i del Govern, l'informe fa esment de punts específics quant a les entitats següents: Universitat d'Andorra, Servei de Telecomunicacions d'Andorra, Escola Especialitzada Nostra Sra. de Meritxell, Col·legi Sant Ermengol -en el cas d'aquesta institució i vista la quantitat de comentaris del Tribunal, degudes aparentment a canvis en el sistema de gestió o de presentació de comptes, fóra bo que es procedís a les corresponents conciliacions, rectificacions i/o regularitzacions, en base a les recomanacions i consells del Tribunal-, Col·legi M. Janer i Col·legi Sagrada Família -en aquest cas, l'obligatorietat de regular la relació entre els treballadors i els col·legis mitjançant contractes laborals.

L'informe recorda, per altra banda, les observacions i recomanacions fetes pel Tribunal de Comptes sobre l'activitat econòmicofinancera de RTVA, SA, de Ramaders d'Andorra, SA, de PANCA, SA, i de la Fundació Themis, observacions i recomanacions que figuren íntegrament reproduïdes en el primer volum de l'informe publicat en forma d'annex al Butlletí del Consell número 42/2004.

En conclusió, la comissió insta a tots i a cadascun dels organismes fiscalitzats que, en el termini més breu possible, regularitzin, d'acord amb les observacions descrites en l'informe, les seves situacions.

En l'informe queda constància que la Comissió aprova per unanimitat els comptes del Consell General i dels òrgans que hi estan vinculats, del Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra, del Tribunal Constitucional, de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, de les Forces Elèctriques d'Andorra, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, de la Universitat d'Andorra, de l'Escola Universitària d'Infermeria d'Andorra, del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, de l'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya, de l'Institut d'Estudis Andorrans, de la Residència Solà d'Enclar, de l'Escola Especialitzada Nostra Sra. de Meritxell, del Col·legi Sant Ermengol, del Col·legi

Janer i de la Sagrada Família, de RTVA, SA, de Ramaders d'Andorra, SA, de PANCA, SA i de la Fundació Themis, i aprova per majoria els comptes del Govern, deixant constància, del desacord del M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i del Sr. Jordi Mas Torres, en representació del Grup Mixt, en l'aprovació dels comptes d'aquesta entitat.

Segon apartat: Despeses realitzades pels comuns amb càrrec a les transferències rebudes de l'Administració.

Els imports de les transferències rebudes per cada comú en l'exercici 2002 segons la informació facilitada pel Govern i pels propis comuns, així com el detall de les transferències i les seves aplicacions estan reproduïdes en el segon volum de l'informe publicat en forma d'annex al Butlletí del Consell General número 42/2004.

En base a l'article 32.1 de la Llei del Tribunal de Comptes, la comissió va procedir a analitzar els resultats dels treballs de fiscalització duts a terme pel Tribunal de Comptes en relació amb les despeses realitzades pels comuns a càrrec de les transferències rebudes de l'Administració general l'any 2002 i constata els punts següents:

Primer, l'absència formal, en tots els comuns d'una comptabilitat separada per les despeses i les inversions amb càrrec a transferències, tipificada en l'article 9 de la Llei qualificada de transferències als comuns.

En aquest sentit, ja que la Llei és vigent, la comissió insisteix, novament, en l'obligat compliment d'aquest article 9, que estableix que les transferències rebudes hauran de ser objecte d'una comptabilitat separada amb les corresponents anàlisis internes, detallant tots els moviments de despeses i inversions efectuades amb càrrec a transferències.

Segon, que la documentació que ha rebut el Tribunal de Comptes respecte a les transferències rebudes i a la seva aplicació es presenta de forma molt heterogènia, cosa que dificulta els treballs posteriors.

A fi d'unificar el criteri en relació amb la informació que hauria de rebre el Tribunal de Comptes, fóra recomanable que, com a mínim, la informació tramesa contingués l'import de la transferència rebuda, els imports regularitzant transferències d'exercicis anteriors, els imports aplicats en inversió amb identificació de les inversions concretes, els imports aplicats en despesa corrent amb identificació de les despeses corrents concretes, i el seguiment de l'aplicació de romanents no aplicats en exercicis anteriors.

Tercer, que de forma generalitzada es compleix la Llei de contractació pública. Resten però en alguns casos residuals, que han quedat descrits en els apartats corresponents de l'informe anual del Tribunal.

La comissió recorda, una vegada més, que la contractació pública ve regulada per llei i és d'aplicació per tots els ens públics.

Com a reflexió complementària, en particular pel que fa al punt primer, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost creu que seria recomanable iniciar una reflexió sobre la pertinència de mantenir la comptabilitat separada que especifica la Llei en vigor de transferències als comuns des del moment en què és el Tribunal de Comptes, ara, qui fiscalitza la totalitat dels comptes comunals.

Aquest requisit, doncs, ha perdut, a l'entendre de la comissió, la seva raó de ser, vist que venia generat pel fet que els comptes comunals no seguien els mateixos mecanismes de control que els de l'Administració general en el moment que es va crear la Llei.

Des de la creació del Tribunal de Comptes tots els comptes passen pel mateix sedàs.

Tercer apartat: Comptes dels comuns corresponents a l'exercici 2002.

Vist que la comissió no té cap observació complementària a realitzar sobre les liquidacions de comptes dels comuns corresponents a l'exercici 2002, es remet a l'exposat pel Tribunal de Comptes en l'informe publicat en forma d'annex al Butlletí del Consell General número 42/2004 i, per tant, no considera pertinent tornar a reproduir-lo en el present informe.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost proposa al M. I. Consell General que, fent seves les remarques formulades, aprovi els resultats i comuniqui al Govern i als comuns, juntament amb les recomanacions proposades pel Tribunal de Comptes, l'opinió de la comissió legislativa que un cop aprovada passa a ser també la del Consell General.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, abans de començar amb el debat, demanaria als grups parlamentaris si volen procedir amb el debat de les liquidacions de comptes del Consell General, de l'Administració general, de les parapúbliques i de les transferències als comuns conjuntament o per separat?

Conjuntament?

D'acord, passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost acaba de presentar el seu informe corresponent a les fiscalitzacions dutes a terme pel Tribunal de Comptes de l'exercici 2002, un informe que recull, tal com s'ha sentit, el posicionament dels consellers generals del Grup parlamentari Mixt, en relació amb els citats comptes, i per tant que subscriu plenament.

Voldria, de totes maneres, ressaltar -al marge de la posició expressada en l'informe-, alguns aspectes que em semblen importants.

El primer és el fet de constatar que tots els òrgans de l'Administració i les parapúbliques s'estan adaptant, poc a poc, als canvis necessaris perquè el Tribunal de Comptes realitzi les fiscalitzacions que li encomana la pròpia Llei del Tribunal de Comptes.

Aquest fet és prou significatiu per ressaltar-ho, sobretot quan s'ha de tenir en compte que es constata també la bona col·laboració entre el Tribunal i els diferents òrgans, per anar sumant els seus esforços en favor de la transparència i el rigor.

És veritat que encara portem un retard considerable en el calendari d'aprovació dels comptes, però confiem que s'anirà reduint a mesura que es puguin anar estructurant les sinèrgies entre les parts implicades.

En segon lloc i en referència a les partides d'inversions que no s'ha pogut donar cobertura competencial dins de l'exercici i que és d'un import de 7.142.936,75 euros, i les quals, a més de no tenir cobertura competencial no tenien identificació pressupostària en l'exercici que analitzem, i que s'eleva a 1.253.084,33 euros, instem al Govern a regularitzar aquesta situació i a evitar que es torni a produir en un futur.

Fem aquesta remarca reprenent, de fet, les demandes que havíem efectuat en altres sessions del Consell, donant com a exemple el que possiblement podria passar, les inversions en carreteres secundàries de l'obac, i en les que havíem presentat esmena en varis projectes de pressupost i per tant, enteníem que aquests fets podien comportar una mala interpretació de la Llei de transferències i de competències i justament es feia per evitar aquestes situacions.

El darrer punt que em sembla interessant de ressaltar, i que recull el darrer paràgraf de l'informe de la comissió sobre les liquidacions anuals de les despeses realitzades pels comuns amb càrrec a les transferències rebudes de l'Administració general de l'any 2002, -és a dir, en la pàgina 9 del Butlletí del Consell General numero 69-, és el que fa referència a la doble comptabilitat que han de dur a terme els comuns en compliment de la Llei de transferències i que la comissió, en el seu informe, reclama una reflexió al respecte.

El nostre parer és d'encaminar aquestes reflexions o aquesta reflexió cap a l'eliminació d'aquesta doble comptabilitat ja que els comuns són igualment administracions de l'Estat i a més, -tal com ha dit el company Josep Dallerès- des de la creació del Tribunal de Comptes, aquest també fiscalitza els comptes dels comuns. Per tant, entendríem que la supressió d'aquesta obligació podria ser una mesura molt més justa i fins i tot diria més transparent.

Com a conclusió diré que la posició del Grup Mixt és la mateixa que figura en l'informe i, per tant, a l'informe ens remetem per a l'aprovació dels comptes en general.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, pel Grup Socialdemòcrata?

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El grup parlamentari aprova l'informe, efectivament reconeixent totalment dins de l'informe, i dins d'aquest ja queda reflectit en quins extrems aprovem el conjunt dels comptes de l'Estat.

Tot i això volem deixar constància d'un fet que, considerem, podria continuar tenint una rellevància especial en el decurs de la propera legislatura, independentment, de l'aprovació o no dels comptes corresponents a l'entitat a la qual em refereixo, i es tracta en aquest cas, de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Tal com consta en l'informe, en base i en els extrems que diu l'informe del Tribunal de Comptes nosaltres n'aprovem els comptes.

Ara bé, aquests comptes, com ja era el cas l'any anterior, presenten pèrdues en la gestió dels fons de vellesa.

Al llarg de la legislatura aquest fet ha provocat que, en més d'una ocasió, demanéssim explicacions al

Govern que no sols no sempre no se'ns han donat sinó que fins i tot en algunes ocasions han estat contradictòries.

És arrel de contradiccions sorgides en aquesta mateixa Cambra, i que consten en els Diaris de sessions, referent a les respostes que se'ns van anar donant, vam formular una demanda en el si de la comissió de seguiment de les inversions i desinversions de la CASS, requerint un complement d'informació al respecte.

La demanda que vam formular va ser recolzada pel conjunt de les forces polítiques aquí presents -inclòs el Grup Lliberal- i és la Comissió de seguiment en bloc que va considerar que era necessari disposar d'aquest complement d'informació. Complement d'informació que, a la vista dels fets, la pròpia Comissió va ampliar respecte del que nosaltres havíem demanat.

Des del moment que va iniciar-se aquesta demanda, s'han esgotat més de dos anys llargs de reclamacions, escrits sords i contra demandes.

El fet és però, que avui, en el moment que s'està, gairebé de manera segura, duent a terme la darrera sessió del Consell General d'aquesta legislatura, la Comissió de seguiment de les inversions i desinversions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, no ha estat en condicions de poder presentar davant d'aquesta assemblea cap informe al respecte.

No ha estat en condicions de fer-ho degut a les traves que s'han posat al llarg de més dos anys, tant des de la presidència de la CASS, com des del propi Govern que és qui, des de la modificació de la composició del Consell d'administració de la CASS, és qui disposa de quòrum suficient com per prendre les decisions escaients.

En el cas que ens ocupa, les decisions que van ser preses van ser sempre per trobar subterfugis per tal de no trametre o de retardar la informació demanada.

La nostra acceptació, doncs, dels comptes 2002 -les pèrdues enregistrades poden haver estat generades anteriorment, tampoc ho sabem- no vol dir que acceptem que les coses es quedin en aquest punt.

Considerem que la Comissió de seguiment, el treball de la qual ha estat entorpit fins el punt que no ha pogut liquidar cap informe final sobre la tasca realitzada durant aquesta legislatura, ha de ser renovada en la pròxima per tal que pugui continuar, en millors condicions, esperem, com a mínim, fins a poder presentar al Consell General un informe referent a aquesta qüestió.

És opinió dels socialdemòcrates, però, que la comissió hauria de ser reconduïda fins que aquesta

assemblea aprovi un nou marc legal per a la seguretat social andorrana.

Considerem que aquest afer atempta contra els poders de la Cambra i, en aquest sentit anunciem ja que sotmetrem aquesta qüestió a la propera reunió de la Comissió Permanent del Consell General per tal que, en tot cas, la faci seva i procedeixi en conseqüència.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció?

Sí, Sr. Jordi Daban teniu la paraula.

El Sr. Jordi Daban:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Simplement dir que des del Grup Parlamentari Lliberal aprovem tots els comptes fiscalitzats i ens remetem a l'informe del ponent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció pels grups?

Cap altra intervenció?

Per tant, doncs, proposo, si no hi ha objecció, en primer lloc sotmetré l'aprovació de les liquidacions de comptes del Consell General, Administració general i parapúbliques corresponents a l'exercici 2002 i, posteriorment aprovació dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns del mateix exercici.

D'acord?

Si voleu ho repeteixo.

Doncs, en primer lloc sotmetré l'aprovació de les liquidacions de comptes del Consell General, Administració general i parapúbliques corresponents a l'exercici 2002 i, posteriorment aprovació dels resultats de l'informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns del mateix exercici. En dos blocs.

Sí, Sr. Josep Dallerès?

El Sr. Josep Dallerès:

Ho dic perquè si no ens veurem en l'obligació de procedir a tota una sèrie de votacions.

O bé s'aprova amb els termes que estan dins de l'informe...

El Sr. síndic general:

Sí, sí, perdoneu, sí.

Només el que havia fet és dir que ho faríem així, en dos blocs. Llavors, si us sembla bé així...

El Sr. Josep Dallerès:

Queden aprovats...

El Sr. síndic general:

Sí. Per anar en el sentit del que vós dieu, si s'accepta de fer-ho en aquests dos blocs. Primer, seria proposar de declarar aprovades les liquidacions de comptes del Consell General, Administració general i parapúbliques corresponents a l'exercici 2002, en els termes que figuren en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

És això, no? D'acord amb aquest primer apartat?

I, per altra part, pel que fa als resultats de l'informe del Tribunal de Comptes relatiu a les transferències fetes als comuns corresponents al mateix exercici, i si no hi ha, doncs, objecció, també proposo declarar aprovats els resultats en els termes que figuren en l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost. D'acord? Doncs, els comptes queden aprovats en els termes que s'ha esmentat abans.

Passem al punt següent de l'ordre del dia.

4- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 65/2004 del 10 de desembre i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir ara o al final? Ara?

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Govern va portar a ratificació del Consell General l'acord relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, en data 3 de

desembre del 2004 sota el procediment d'urgència, i va incloure en la tramitació el Projecte de Llei d'aplicació de l'acord que preveu les mesures d'aplicació necessàries.

Sis anys després de la primera reunió, el febrer del 1999, en què la comissió europea va demanar a Andorra la seva cooperació per establir mesures equivalents a les de la directiva, el Consell General examina la ratificació del text que en surt. Ha estat un procés negociador que ha requerit la dedicació del Govern, del Consell General, d'experts internacionals i que ha ocupat moltes pàgines de la premsa nacional i estrangera, per les repercussions que podia portar un acord d'aquest tipus. Efectivament, és la primera vegada que Andorra negocia un acord de cooperació fiscal i és la primera vegada que de forma conjunta la Unió Europea negocia l'aplicació d'una directiva a territoris que no formen part de la pròpia Unió Europea. Val a dir, que junt amb l'IVA, la fiscalitat de l'estalvi seran els únics tributs relativament harmonitzats dins la UE. A més, els riscos inicials que podia comportar un mal acord amb Europa sobre fiscalitat de l'estalvi -no només per part andorrana sinó també dels altres estats tercers-, i el fet que Suïssa i altres estats tercers formessin part en les negociacions va fer que l'opinió pública es fes especial ressò dels avançaments en aquesta matèria durant tots aquests anys.

Tenint en compte la transcendència d'aquest acord per al nostre país, durant el llarg de la legislatura, el Govern ha informat puntualment dels avançaments de les negociacions a les Comissions Legislatives de Política Exterior i de Finances i Pressupost mitjançant els seus presidents. Concretament entre el 20/12/01 fins el 02/07/04, les comissions han rebut un total de 25 comunicacions. El Govern ha conduït les negociacions, però ha volgut mantenir els consellers informats de l'evolució del treball.

La relació entre Andorra i la Comunitat Europea és ja llarga i fructífera, i la voluntat d'apropament és majoritàriament d'Andorra cap a la UE, però en aquest cas va ser una demanda de la UE de negociar un acord d'aquest tipus. Recordem que Luxemburg va condicionar la seva aprovació de la directiva sobre la fiscalitat de l'estalvi al fet que els territoris tercers i territoris dependents d'estats membres també apliquessin mesures en el mateix sentit. Per tant, davant de la demanda de Brussel·les i tenint en compte la nostra voluntat de cooperació i d'apropament progressiu a la Unió Europea, vam iniciar unes negociacions que han estat llargues, i complexes atès que no érem l'únic territori dins la negociació i que els posicionaments dins la mateixa Unió no eren idèntics.

El resultat que portem avui a ratificació és un acord similar al dels altres estats tercers, i és una mesura equivalent a la directiva que serà d'aplicació als països membres de la UE. És un acord de cooperació en matèria fiscal amb la UE que preserva però el secret bancari andorrà, i garanteix al nostre país la mateixa situació que els altres estats membres i països tercers. Andorra no es trobarà en una situació pitjor que cap d'aquests estats i les regles del joc seran iguals per a tots. A més, en la declaració comuna d'intencions, la comissió es compromet a negociar els mateixos acords amb altres centres financers de tot el món.

Com deia, aquest acord culmina un procés iniciat l'any 1999 amb les primeres reunions tècniques amb la UE i és fruit del treball de la Comissió europea per harmonitzar la tributació de les rendes de l'estalvi. Per fer una breu descripció del procés, el 20 de maig de 1998, la Comissió europea va presentar un projecte de directiva amb l'objectiu de garantir una imposició efectiva mínima de les rendes de l'estalvi en la forma de pagament d'interessos a l'interior de la comunitat. El projecte de directiva sobre fiscalitat de l'estalvi forma part de l'anomenat paquet fiscal del Consell europeu: a més de la fiscalitat sobre els rendiments de l'estalvi, el paquet fiscal inclou el Codi de conducta -fiscalitat de les empreses- i la Directiva del tractament dels interessos i cànons.

Al principi, es preveia la coexistència de dos models pels quals havien d'optar els diferents estats: aplicar un sistema de retenció a l'origen o bé optar per un sistema d'intercanvi automàtic d'informació.

L'any 2000, el Consell europeu de Santa Maria de Feira del 19 i 20 de juny, va marcar un canvi de posició: l'objectiu final del projecte és implantar un sol sistema d'intercanvi d'informació en virtut del qual totes les rendes de l'estalvi han de tributar segons les normes de l'estat de residència. Tanmateix, i donades les característiques d'alguns estats, s'accepta acordar un període transitori de set anys al qual s'acullen Luxemburg, Bèlgica i Àustria, durant el qual podran aplicar una retenció a l'origen de forma alternativa a l'intercanvi d'informació.

Així mateix, per tal de limitar el diferencial fiscal que produiria l'aplicació del projecte de Directiva, s'instaura sis territoris tercers -Andorra, Mònaco, Liechtenstein, San Marino, Suïssa i els Estats Units- a adoptar mesures equivalents, i als territoris dependents i associats als estats membres, a adoptar les mateixes mesures que preveu el projecte de directiva.

El 16 d'octubre del 2001, en la sessió de l'Ecofin mantinguda a Luxemburg, el Consell, seguint la proposta de Luxemburg, va lliurar a la Comissió un

mandat per negociar acords amb els països tercers en relació amb l'adopció de mesures equivalents per part d'aquests, d'acord amb les conclusions del Consell europeu de Santa Maria de Feira. Concretament tres estats de la UE -Luxemburg, Bèlgica i Àustria- van condicionar l'adopció de la proposta de Directiva a l'aplicació per part d'aquests països tercers, de mesures equivalents.

El 13 de desembre del 2001, el Consell Ecofin va aprovar el projecte de Directiva i es van encetar de manera oficial les negociacions amb els països tercers.

La Directiva s'havia d'aprovar per unanimitat abans del 31 de desembre del 2002. Aquest acord no es va poder dur a terme ja que durant el Consell Ecofin del 3 de desembre del 2002, l'últim abans del 31 de desembre del 2002, Luxemburg no va considerar com a equivalents les mesures proposades per Suïssa.

El 21 de gener del 2003, el Consell Ecofin va arribar a un acord polític sobre els quatre punts acordats amb Suïssa a l'octubre del 2002, com a elements que havien de constituir les bases de negociació amb els països tercers concernits, és a dir: la retenció a l'origen amb el repartiment dels ingressos, la divulgació voluntària d'informació, l'intercanvi d'informació a la demanda i la clàusula de revisió. Per tal de mantenir el secret bancari, Suïssa va proposar gravar totes les rendes de l'estalvi d'acord amb el projecte de directiva fins a un tipus màxim del 35%. D'aquesta forma van ampliar la base del seu impost anticipat al mateix tipus que ja tenia establert sobre una part d'aquestes rendes.

Així mateix, l'acord assolit preveu canvis en el model: l'intercanvi d'informació automàtic a partir del 2011 ja no es considera com un requisit per als tres països de la UE i per als països tercers, i per tant, permet mantenir el règim del secret bancari.

Finalment, després de nombroses reunions amb els països tercers, el 3 de juny del 2003, el Consell de la Unió Europea va aprovar per unanimitat la Directiva 2003/48/CE en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos.

Les negociacions amb el Principat d'Andorra van seguir durant l'any 2003 i el primer semestre del 2004. L'1 de juliol del 2004, l'ambaixadora d'Andorra a la Unió Europea, va rubricar l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents, i el 15 de novembre del 2004, després que Suïssa signés el seu acord el 26 d'octubre, el Govern va signar l'acord a Brussel·les.

Durant el procés negociador, el Govern, amb el mandat del grup parlamentari que li ha donat suport durant tot aquest procés, va sostenir que estava

d'acord en aplicar una retenció sobre els rendiments de l'estalvi, com a mesura equivalent i exclouia per tant l'intercanvi automàtic d'informació que demanava la UE. Aquest posicionament queda palès en els diferents documents que han estat tramesos a les comissions. Les discussions i negociacions s'han materialitzat en unes vint-i-cinc reunions tant tècniques com polítiques durant aquests anys.

El resultat de les negociacions, doncs, és un acord que segueix l'acord suís. L'acord estableix l'obligació de practicar una retenció en origen sobre els pagaments d'interessos efectuats per agents pagadors establerts al Principat d'Andorra a beneficiaris efectius, persones físiques residents en un dels estats membres de la Unió Europea, del 15% els tres primers anys, del 20% els tres anys següents i del 35% a partir de l'1 de juliol del 2011. L'import derivat d'aquesta obligació es transfereix en un 75% als països on resideixin els beneficiaris efectius en una declaració global que no divulga la identitat de les persones i el Principat d'Andorra en conserva el 25% restant. Queden fora de l'aplicació de l'acord els rendiments derivats dels contractes de pensions i d'assegurances.

Paral·lelament a aquesta retenció, l'acord estableix un intercanvi d'informacions, restringit a determinats supòsits, d'acord amb un procediment de sol·licitud prèvia i limitat només als rendiments subjectes i que es basin en comportaments constitutius d'un delictes de frau fiscal en l'àmbit de la fiscalitat de l'estalvi. La Proposició de llei del Codi penal inclou un article 248 per aquest efecte. L'intercanvi d'informació es farà, després d'una demanda degudament presentada, quan el batlle andorrà determini la procedència o no de la transmissió de les dades. Aquest és un punt específic del nostre acord. L'acord també preveu la possibilitat de divulgació voluntària per part de l'estalviador al seu Estat d'origen i una clàusula de revisió de l'acord.

Així com dèiem, amb aquest acord, es manté per un període de temps indefinit el règim del secret bancari per als tres estats membres de la UE -Luxemburg, Bèlgica i Àustria- i als països tercers, entre els quals Andorra. I cal destacar també, que es conserva la prerrogativa d'aplicar un impost sobre la mateixa base, de caire nacional, que seria deduït de la retenció que regula aquest acord. Aquesta demanda andorrana es va fer extensiva a altres acords amb països tercers. En aquest sentit, hem conservat les nostres prerrogatives en matèria fiscal, només hem establert un principi adequat de cooperació.

L'acord fa referència únicament a les rendes que són objecte de cooperació, i per tant inclou exclusivament les rendes dels beneficiaris efectius residents en un Estat membre de la Unió Europea, i

no dels residents a Andorra o a països no membres de la UE. En el Projecte llei que acompanya l'acord, el Govern ha mantingut que aquesta retenció només s'apliqui als beneficiaris efectius definits a l'acord i no es fa extensiva als ciutadans andorrans ni als ciutadans d'altres territoris. El nostre model fiscal és indirecte i permetrà una recaptació que garantirà una estabilitat dels pressupostos del Govern a llarg termini, i no inclou un gravamen de les rendes de les persones físiques.

Amb la conclusió d'aquest acord, i la seva entrada en vigor seguint el calendari al qual ens vam comprometre, hem obtingut uns avançaments significatius en les relacions de cooperació en matèria econòmica i fiscal entre Andorra, la UE i els seus estats membres que portaran els seus fruits en el futur. Hem fet un pas decidit cap a Europa, i els països membres ens ho han reconegut amb l'atorgament d'un mandat de negociació d'un acord monetari per al qual ja s'han mantingut dues reunions tècniques, amb la signatura d'una declaració comuna d'intencions que obre portes per al futur i la conclusió de l'Acord de cooperació, junt amb l'equiparació dels drets dels nacionals andorrans als ciutadans europeus en el passatge per les fronteres externes de la UE.

En aquest sentit, voldria ressaltar l'apartat 5 de la Declaració comuna d'intencions en què les consultes a què s'han compromès tots els països membres i la comissió europea poden conduir a l'aplicació de programes bilaterals de cooperació econòmica a l'efecte de promoure la integració de l'economia andorrana en l'economia europea, i d'una cooperació bilateral en matèria fiscal per reduir o eliminar les retencions a l'origen sobre les prestacions de serveis andorrans dins la comunitat.

A l'entendre del Govern, aquest acord, junt amb les mesures d'acompanyament negociades és "un marc de cooperació que té en consideració l'interès legítim de cadascuna de les parts" com diu el propi preàmbul de l'acord; i constitueix un aprofundiment de la cooperació econòmica entre la Unió Europea i el Principat d'Andorra. El nostre país ha complert amb el compromís d'introduir mesures equivalents a les de la directiva, però amb la certesa que els altres estats tercers i territoris depenents ho fessin de la mateixa manera.

L'acord preveu unes clàusules de no entrada en vigor o de suspensió de l'acord si algun altre Estat membre o Estat tercer no apliquessin les mesures negociades en els terminis previstos, i això dona una seguretat al Parlament andorrà que ratificarà abans que d'altres països l'acord, en un acte de responsabilitat. Suïssa ja ha ratificat l'acord i s'espera que Mònaco i

Liechtenstein ho facin per Pasqua i San Marino el mes d'abril.

Hem actuat amb responsabilitat davant dels nostres posicionaments i respecte dels acords presos i per aquest motiu el Govern va demanar la tramitació urgent de l'acord, i va entrar un projecte de llei d'aplicació de l'acord, per complir amb els termes del propi acord i també amb l'article 24.2 de la Llei de tractats. I per seguir amb els compromisos contrets, el nou Govern haurà de preveure una entrada ràpida d'un projecte de llei d'aplicació de l'acord, perquè entri en vigor en els terminis previstos l'1 de juliol del 2005.

En conclusió, senyor síndic, l'Acord de fiscalitat de l'estalvi és un acord de cooperació en matèria fiscal amb Europa, un acord però equilibrat i adequat per als interessos legítims d'Andorra, similar al dels altres països tercers i que donarà possibilitats de futur en matèria de cooperació econòmica per al nostre país, fora de les nostres fronteres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Des de l'òptica del Centre Demòcrata Andorrà -i així va quedar palès en el programa electoral dels darrers comicis- entenem que el futur d'Andorra estava íntimament vinculat al desenvolupament que efectués la Unió Europea. Així en l'ordre de prelació de les qüestions que propugnàvem per assolir consens polític es trobava el tractament de les relacions amb Europa.

En l'horitzó immediat en aquells moments, dèiem dins la pluralitat de les qüestions a tractar amb la Unió Europea, que si bé per aquesta darrera, era prioritari encetar negociacions sobre la fiscalitat de l'estalvi, Andorra, com a contrapartida, havia d'aprofitar l'oportunitat d'ampliar o enriquir l'acord signat amb la Comunitat el juliol del 2000.

Amb aquest ànim vàrem afrontar les negociacions que els tres grups parlamentaris havien pactat d'iniciar en una taula conjunta per trobar consens en matèria de les relacions amb Europa i tractar el tema en concret.

Tots els documents aportats pel nostre grup en el seu dia desglossaven el que eren estrictament relacions amb la Unió Europea, en les quals volíem encabir les consideracions d'ampliació de l'acord comercial

signat l'any 2000, d'aquelles que afectaven estrictament i únicament a la fiscalitat de l'estalvi.

Preteníem que Andorra encetés un marc de relacions amb la Unió Europea fonamentat en acords parcials, dels quals destacàvem la prestació de serveis. Des del nostre grup érem conscients de la necessitat d'afrontar la problemàtica derivada de l'actual marc fiscal, que no ha d'incidir únicament en l'aspecte recaptador, afirmant que el marc fiscal hauria d'esdevenir un element d'acció política orientat a l'estructuració del teixit productiu. Per això, reivindicàvem igualment que resultava essencial el desenvolupament normatiu dins de l'àmbit societari per aportar transparència i garanties, fomentant la inversió estrangera en aquells sectors d'activitats que no estiguessin desenvolupats i que representessin oportunitats de creixement i sortides laborals.

Aquesta havia d'ésser la prioritat de les negociacions per l'interès d'Andorra segons la nostra opinió. Malauradament, tal com vàrem constatar en el seu dia quan decebuts abandonàvem també, després del Grup Socialdemòcrata, la taula de negociació, Govern, en absència d'un projecte concret de desenvolupament de l'economia andorrana propiciat i facultat per una harmonització amb la Comunitat Europea, ha deixat passar el tren, culminant aquesta legislatura amb tant sols la negociació d'un acord de cooperació, que com hem vingut dient repetidament, considerem un document de mínims, una mera declaració d'intencions, però que no gaudeix de cap concreció, ni òbviament cap rendiment ni efecte immediat notable per Andorra.

Insistim, que l'esforç havia de passar per una ampliació de l'acord de l'any 2000. Les nostres propostes cercaven la consolidació de la nostra economia, obrint nous mercats o productes. Tanmateix, han estat omeses, i avui ens trobem tancant el capítol relatiu a la fiscalitat de l'estalvi, sense que en contrapartida s'hagin obtingut per Andorra els objectius per nosaltres desitjats i abans descrits.

Avui es tracta de rubricar l'acord en matèria de fiscalitat sobre l'estalvi malgrat els antecedents exposats.

Pel que fa a la fiscalitat de l'estalvi, constatem que allò assolit per Govern, no és altra cosa que el resultat de les negociacions i finalment acord acceptat per Suïssa.

No es tracta de treure mèrits, però sí de ressaltar que davant la situació imposada pel context europeu, el Govern andorrà hauria d'haver aprofitat i invertit totes les seves energies per assolir quelcom d'específic, essencial i necessari per les particularitats

d'Andorra, i permetre'ns a nosaltres que no som Suïssa, el desenvolupament i viabilitat econòmica desitjats.

Quant a l'Acord sobre la fiscalitat de l'estalvi, ja hem dit en altres oportunitats que hem tingut per expressar la nostra opinió, que el mateix no ens desagradava, si mitjançant aquest es poden establir les bases per a què la Unió Europea permeti que les empreses andorranes quan exporten, no es vegin perjudicades per les retencions a l'origen actuals i en tot cas, allò que no ha estat assolit de forma paral·lela o simultània amb la negociació de l'Acord sobre la fiscalitat de l'estalvi, ara pugui significar almenys la porta oberta per a encetar les negociacions que ens portin a ampliar l'Acord comercial de l'any 2000, almenys en matèria d'exportació de serveis.

Per assolir aquesta, entenc darrera oportunitat, òbviament el que hem d'evitar això sí, és caure en la perversitat que en tot tipus d'actuació s'amaga i és latent. Em refereixo a què, tractant-se la fiscalitat sobre l'estalvi d'una imposició que afecta als rendiments de l'estalvi dels no residents andorranos, s'aposti per una política passiva o d'omissió d'actuació davant de comportaments d'evasió d'aplicació de la directiva europea.

Actituds que fonamentin aquests comportaments, contràriament al que es pretenia amb l'adopció de l'Acord que estableix la fiscalitat sobre l'estalvi, únicament ens apartaran i marginaran encara més de la pretesa harmonització i apropament amb la Unió Europea.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

A continuació pel Grup Socialdemòcrata intervé el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari donarà el seu vot favorable a la ratificació de l'Acord entre Andorra i la Comunitat Europea en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos.

La nostra posició segur que no és cap sorpresa. De fet, la intervenció que faré ara ha de ser forçosament en bona part un recordatori de la que ja vaig exposar aquí el dia 18 de juny de l'any passat, durant el debat sobre l'acció política i de Govern en l'àmbit de les

relacions d'Andorra amb les institucions europees i, de manera essencial, amb la Unió Europea.

En el nostre programa electoral del 2001 proposàvem introduir ja aleshores i de forma immediata la tributació sobre la renda dels capitals i sobre els guanys de capital amb la finalitat de poder fer front, dèiem aleshores, d'aquella manera a les exigències que ja en aquell moment eren peremptòries, de la Unió Europea.

Durant l'estiu del mateix 2001 -el company Joan Monegal hi ha fet referència fa un moment- es va intentar arribar a un acord del conjunt de grups parlamentaris que permetés que el Consell General agafés una iniciativa legislativa abans que la Comissió de les Comunitats Europees no forcéss Andorra a acceptar un acord en pitjors condicions, com al nostre entendre així ha passat dissortadament.

Sota el ja conegut comentari que no podíem ser "els primers de la classe", plantejat pel Govern i pel Grup Parlamentari Liberal, vàrem haver de constatar que no ens podíem posar d'acord en una qüestió tan important. Ho vam lamentar i hem anat seguint, amb informació escassa per part del Govern, el desenvolupament dels contactes amb la Comissió de Brussel·les fins arribar al present acord.

Insisteixo en què la informació és escassa perquè malgrat el que ha dit la ministra fa un moment, la informació no ha arribat aquí puntualment, sinó que ha arribat tardanament, i amb moltes llacunes.

La resistència del Govern Liberal a acceptar l'acord no ha afavorit pas els interessos d'Andorra a Brussel·les. Durant tota aquesta legislatura els andorrans hem estat percebuts, i a voltes rebuts, com una mena d'aprofitats que únicament demanem avantatges i privilegis.

Contràriament al que, al nostre entendre, calia fer.

El que calia, el que cal i el que caldrà fer durant la propera legislatura és donar garanties a la Unió Europea que Andorra opta definitivament... definitivament! per un model econòmic no agressiu, transparent i solidari.

I no s'ha avançat gens cap aquest camí.

Després d'una resistència numantina a acceptar el principi mateix d'aplicació a Andorra de la Directiva europea, el Govern va anar escenificant, durant la primera meitat de l'any passat -del 2004-, una mena de negociació que no ha estat gran cosa més que l'assumpció de l'acord negociat i acceptat per Suïssa.

L'acord és el que és, i al nostre Grup Parlamentari Socialdemòcrata no ens sembla negatiu per Andorra. No el critiquem, insisteixo -ho vaig dir el 18 de juny i ho tornem a dir avui, aquí- no el critiquem. El que sí

demanem -ho vam demanar el 18 de juny i havent escoltat a la ministra ho hem de tornar a demanar avui aquí- és que s'expliqui tal com és aquest acord: es tracta de l'acceptació pura i simple, amb algunes esmenes formals, de la Directiva europea tot i acceptant els terminis peremptoris requerits per l'Ecofin -que es va reunir el maig del 2004- per tal que la Directiva pogués entrar en vigència a partir d'aquest any que som.

Podíem i podem entendre que el Govern vulgui presentar aquesta rendició sense condicions com el fruit d'una dura i llarga negociació.

Però no podíem ni podem compartir el secretisme, -que ja ho vaig dir també el 18 de juny-, contrasta amb el que s'ha fet a Suïssa, on s'ha donat llum i taquígrafs a tota la negociació.

No podíem ni podem tampoc acceptar que s'expliquin els termes de l'acord com es feia fins ara i com s'ha tornat a fer avui aquí de manera esbiaixada.

I, tornaré a donar exemple de l'article 12 tal i com el llegim nosaltres -que efectivament el llegim de manera molt diferent que el Govern.

L'article 12 porta per títol "*Echange de renseignements sur demande*" i estableix clarament que Andorra romandrà obligada a trametre, a qualsevol Estat membre de la Comunitat Europea que en faci la petició o demanda expressa, "... informacions que facin referència als revinguts coberts..." per l'acord.

L'acord indica que en el cas andorrà l'admissibilitat de la demanda haurà de ser pronunciada, en un termini de dos mesos, per l'autoritat judicial del Principat. Però és prou clar que hi ha acceptació del principi d'intercanvi d'informació. Aquell principi que es deia que no s'acceptaria mai de la vida...

Ho constatem, ho reconeixem i des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ho aprofitem.

Dèiem el mes de juny, i repetim avui, que la signatura d'aquest acord amb la Comissió Europea és també una altra oportunitat perduda per Andorra.

Si, com hem estat proposant els Socialdemòcrates des del 2001, s'hagués sabut actuar amb fermesa i visió de futur, hauria estat el moment d'haver adoptat una llei andorrana que establís una imposició del conjunt dels rendiments i dels guanys del capital dipositat a les entitats financeres andorranes, sense distinció de nacionalitat o residència dels seus titulars.

Generalitzar aquest tribut permetia no solament donar un compliment més adequat al mandat de l'article 37 de la Constitució sinó que donava nous ingressos a les finances públiques andorranes tot i permetent impedir -tercera però no pas menys

important característica- que es facilités la visualització, ni que fos per inducció o deducció, dels diferents volums, nacionals o internacionals, dels dipòsits bancaris andorrans.

També vaig dir en la meva intervenció en el debat del mes de juny que aquesta voluntat política del Govern Lliberal de no estendre o aplicar l'impost als dipòsits andorrans ha afavorit la immediata aparició d'una nova vessant de la fidúcia a l'andorrana: el prestanoms de compte corrent.

Ho repeteixo avui aquí. Com també repeteixo que això no és seriós. Això és lamentable. I així no s'aconseguirà res més que rellançar, reforçar la malfiança i augmentar l'escepticisme europeu quant a la sinceritat andorrana.

Però, és clar, els socialdemòcrates tenim un projecte de futur que contempla la necessitat de replantejar l'activitat financera a mig termini i, també, la urgent necessitat de definir un nou marc tributari.

El Partit Lliberal té una altra perspectiva, la del que dia passa any empeny. És, no cal dir-ho, un plantejament ben diferent del nostre.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

El Grup Lliberal intervé?

Sí, Sr. Guillem Valdés teniu la paraula.

El Sr. Guillem Valdés:

Gràcies Sr. síndic.

L'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, que es presenta avui per ratificació en aquesta Cambra, és junt amb l'Acord de cooperació un dels acords més importants d'Andorra amb la Unió Europea des de l'Acord d'Unió Duanera.

Aquest és fruit d'un llarg procés de negociació que es va iniciar l'any 1999, a partir de la demanda expressa dels països membres de la Unió Europea als països tercers per tal de crear un marc d'actuació en matèria de fiscalitat de l'estalvi similar per tots els països d'Europa.

A més de llarga, cal recordar avui, que la negociació ha estat en moments dura, davant d'uns posicionaments inicialment poc flexibles per part de la Unió Europea, i complexa pel fet que altres països tercers i territoris associats a estats membres, també estaven immersos en el procés engegat per la Unió.

És per aquestes raons que, abans de començar a parlar de l'acord en sí mateix, voldria recalcar que amb aquest acord, Andorra demostra, no tan sols la seva voluntat de col·laborar amb la Unió Europea i amb els organismes internacionals en totes aquelles qüestions relatives als ideals de democràcia, drets humans, prosperitat i seguretat, però també, i sobretot, la seva capacitat per defensar els seus legítims interessos com correspon a qualsevol Estat independent, i democràtic, i de preservar la integritat del seu sistema econòmic.

Durant els prop de sis anys de negociació, des del Grup Parlamentari Liberal hem d'agrair al Govern d'Andorra l'esforç dedicat a aquesta negociació i l'assoliment dels objectius marcats, malgrat l'asimetria evident en la relació de força de les dos parts.

Agraïm també la constant informació que s'ha transmès al Parlament i la transparència amb la que s'han conduït les negociacions, això malgrat les dificultats esmentades.

L'exercici de responsabilitat del Govern d'Andorra materialitzat en l'Acord sobre fiscalitat de l'estalvi que avui sotmetem a votació, marcarà més enllà del seu contingut, les relacions entre el nostre país i la Unió Europea; s'han assentat unes bases sòlides de col·laboració amb Europa, defensant però en tot moment les nostres especificitats i la nostra sobirania.

No allargaré més la meva intervenció sobre els antecedents a l'acord ja que la ministra de Finances ho acaba de fer detalladament. No obstant se'ns ha dit, i en part és cert, que Andorra s'ha beneficiat dels posicionaments d'un Estat membre com Luxemburg o d'un Estat tercer com Suïssa, que certament han contribuït a la preservació del secret bancari en general. No és menys cert però, que la postura prudent però ferma del Govern d'Andorra, que va signar l'acord després de Suïssa, va ser decisiva en l'assoliment dels objectius que més endavant detallarem.

L'acord que el Govern presenta per ratificació avui és similar al dels altres estats tercers que l'han negociat i es basa en els quatre punts que es van marcar durant el mes d'octubre del 2002, després d'un acord de principi amb Suïssa i que són: retenció a l'origen, divulgació voluntària, intercanvi d'informació amb sol·licitud prèvia, clàusula de revisió.

Així, aquests quatre punts que vertebraven l'acord corresponen a mesures equivalents a les de la directiva 2003/48/CE i són els mateixos punts que els altres estats tercers han desenvolupat en llurs acords respectius. En el nostre ordenament jurídic

representa una obligació d'aplicar una retenció sobre els interessos de les persones residents a la Unió Europea, per compte dels països membres. Retenció que es repartirà als països membres en qüestió un cop l'any, preservant la identitat dels estalviadors europeus i el secret bancari.

Quant a l'intercanvi d'informacions, l'acord preveu que en casos de frau en la fiscalitat de l'estalvi -és a dir, quan existeixin documents falsos relatius a la fiscalitat de l'estalvi-, el Govern d'Andorra podrà intercanviar informacions amb el país demandant, sempre, però, prèvia valoració per part d'un batlle andorrà.

Veuran, doncs, que estem ben lluny de l'intercanvi d'informació automàtic plantejat inicialment per la Unió Europea, i creiem des del nostre grup parlamentari que un punt important de ressaltar específic de l'acord d'Andorra, que s'ha obtingut durant la negociació, és que sigui l'òrgan judicial d'Andorra el que determini si hi ha lloc o no a l'intercanvi d'informació, sempre però davant de presumptes casos de frau fiscal. D'aquesta forma, no es modifica l'essència del nostre sistema de cooperació internacional en matèria penal.

Un altre punt de l'acord que s'ha de destacar és l'acceptació per part de la Unió Europea de l'article 7.4 segons el qual, en el cas que Andorra apliqués un impost sobre el rendiment del capital aquest es descomptaria de la retenció a retornar a la Unió Europea. La inclusió d'aquest article en l'acord és una mostra més de la voluntat del Govern d'Andorra per conservar la nostra sobirania en matèria fiscal, tot i garantint una cooperació franca amb Europa.

Aquest fet no es pot minimitzar; s'ha de tenir en compte que aquesta clàusula no existia inicialment en els acords dels altres països que negociaven en paral·lel a Andorra, i va ser inclosa en els acords finals seguint el model andorrà.

Un altre dels objectius assolits durant la negociació d'aquest acord, ha estat que el Principat d'Andorra obtingués unes mesures d'acompanyament que permetran una major diversificació i desenvolupament de l'economia andorrana. Així, la declaració comuna d'intencions, que amplia l'abast de l'acord, introdueix les bases per una futura cooperació econòmica, a nivell bilateral amb cadascun dels estats membres, per afavorir la integració de l'economia andorrana dins l'economia europea.

A curt termini, l'acord també ha permès l'obtenció d'acords i de noves negociacions amb la Unió Europea, de les quals en data d'avui ja n'observem alguns dels fruits: l'impuls decisiu per la finalització de les negociacions de l'Acord de cooperació que

avui també es porta a consideració d'aquesta Cambra i que obre nous horitzons entre Andorra i la Unió Europea i possibilitarà la participació d'Andorra en programes i iniciatives comunitàries.

L'obertura de les negociacions per un acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea, que possibilitarà l'encunyació d'euros andorrans, obtenint per primera vegada moneda pròpia a Andorra. Aquest fet també col·laborarà al reconeixement de l'economia andorrana i a la difusió a escala internacional de la imatge d'Andorra.

L'equiparació de les condicions de circulació dels andorrans amb els ciutadans comunitaris a les fronteres externes de la Unió Europea, que també, a hores d'ara, ja és una realitat.

Per últim volem destacar també, que l'aplicació de l'acord, que es preveu per l'1 de juliol del 2005, queda supeditada a què els altres territoris tercers esmentats anteriorment apliquin mesures equivalents i que els territoris dependents i associats als estats membres apliquin les mateixes mesures que els estats membres.

En conclusió, el Grup Parlamentari Liberal donarà suport a la ratificació d'aquest acord perquè suposa un acostament franc cap a la Unió Europea.

El Govern d'Andorra, actuant amb responsabilitat i transparència, ha sabut col·laborar amb la Unió Europea en una qüestió de gran importància per Europa, trobant els procediments més adequats per la preservació de les nostres especificitats i la nostra sobirania, i obtenint uns resultats favorables i esperançadors per al futur del nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part del Govern?

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, crec que hem de valorar positivament que tots els grups del Consell General donin suport a un acord perquè té transcendència pel país i és important. I, veig que tenim uns objectius comuns -sobre el que ha explicat el Sr. Joan Monegal- en el sentit que els serveis andorrans puguin tenir una millor possibilitat de ser prestats fora de les nostres fronteres, i és cert que des del primer moment era una de les seves prioritats. Lamentem que no haguem pogut arribar a més del que hem pogut arribar amb aquest acord; però, també hem sembla que estem d'acord, tots dos en aquest cas, que com a

mínim s'han iniciat les discussions, i que existeix un marc real per començar a treballar sobre aquest tema, i crec que la propera legislatura pot ser un punt de treball important, ja que aquest acord també dóna a través de la seva Declaració comuna d'intencions la possibilitat d'aprofundir en aquests temes.

Quant al Grup Socialdemòcrata, doncs, a veure, ens ho han dit moltes vegades que tenien una proposta d'estratègia diferent i la van apuntar en el seu programa electoral. Això és cert. Però el fet que fos diferent no vol pas dir que havia de ser millor, i a mi m'agradaria donar l'exemple de, per exemple, San Marino, que ells ja tenien una tributació del 13% sobre aquestes rendes, i m'agradaria que em digués en quin punt l'acord de San Marino és millor que el d'Andorra, o quina és la situació millor de San Marino, tenint en compte, a més a més, que la signatura i la ratificació del seu acord ve bastant més tard que la nostra. Per tant, quan ens diu que nosaltres hem anat tard, que no hem complert, doncs, a veure, la nostra estratègia era una, la de San Marino segurament era una altra, i no puc entrar en detalls perquè jo no hi era en les seves negociacions, evidentment. Però sí que és cert que ells tenien una tributació i el seu acord ha sigut el mateix. I amb Suïssa, ja tenien unes rendes en què s'aplicava una retenció similar a la de la directiva i a la de l'Acord sobre fiscalitat de l'estalvi, i l'acord també ha estat el mateix. Això és cert.

No crec pas que quan els nostres funcionaris o nosaltres mateixos vam anar a Brussel·les volguéssim aprofitar-nos. Em sembla que hem tingut un comportament força digne quan hem sortit de les nostres fronteres, i no crec que haguem anat a demanar res més del que es podia demanar, o el que pot demanar un país com el nostre fora de les nostres fronteres, i no acceptar un acord que tenia uns riscos i, finalment, unes obligacions de cara al futur que són... és a dir, que es poden quantificar i que són importants.

A veure, ens diu, també, que no hem negociat que hem agafat l'acord suís i que no hem negociat. Bé, li he de reconèixer que el fet que estiguem al costat d'un país com Suïssa o com Luxemburg, que en unes negociacions similars ens ha ajudat molt. Certament Andorra no té el mateix pes ni econòmic, ni polític, ni social dins la pròpia Unió Europea com pot tenir Suïssa i Luxemburg, i el fet que aquests països estiguessin negociant, doncs, ens ha permès obtenir un millor acord del que potser haguéssim obtingut tots sols. Però aquestes eren les condicions de la negociació, i crec que cal reconèixer-ho, però tampoc cal minimitzar l'esforç que han tingut tots els negociadors andorrans durant aquests anys en què

s'han fet, doncs, com deia, aquesta vintena de reunions, i finalment, doncs, hem conservat aquesta prerrogativa fiscal gràcies a aquest article 7.4 de l'acord.

Quant al secretisme, nosaltres no pensem que hi hagués secretisme, perquè quan s'envien comunicacions amb un nombre suficient, i que han sigut de 25, bé és una qüestió de percepció, ja ho sé. Però, bé, jo no considero que haguem actuat amb secretisme front al Consell General.

El secret bancari del país també ha estat un dels punts que han tingut lloc a reflexió, i és cert, és a dir, acceptem un intercanvi d'informació a la demanda, però això no limita pas el secret bancari andorrà, i el que fem és anar més endavant del que teníem fins ara.

El sistema que s'ha acordat sobre intercanvi d'informació és el mateix per a tots. I és un intercanvi d'informació que Suïssa ja tenia. És a dir, que nosaltres sí que obrim una mica més aquesta part d'intercanvi d'informació, però el cert és que és molt limitada, i es tracta només dels comptes en què hi hagi necessitat de retenció de la fiscalitat de l'estalvi. És a dir, les persones residents a estats membres de la Unió Europea que tinguin un compte a Andorra i que el seu tipus de compte sigui un compte d'estalvi, tal com diu en la pròpia Directiva.

I també voldria apuntar que per segons quins experts internacionals, doncs, el secret bancari d'Andorra és fort, i fins i tot més fort que en altres països, i continua sent un secret bancari que nosaltres considerem que cal preservar en els termes que té ara, i en el futur ja veurem què hi haurà. Però creiem que ara per ara, ens convenia poder conservar aquest secret bancari com el tenim.

I després, és clar, ens parla de la possibilitat d'una fidúcia andorrana en què hi hagi un prestanoms. Bé, jo no crec que hi hagi gent tan poc seriosa al país, i també sap vostè com jo que la fidúcia no és pas l'única proposta que hi ha dins... és a dir, l'única sortida de l'acord per evitar la tributació si algun resident europeu vol evitar-la. És a dir, que només tenint un compte en què hagi invertit en renda variable ja no tributaria tampoc. Per tant, jo crec que hi ha gent més seriosa, i que cal tenir confiança, també, amb la gent del país.

I finalment, quan se'ns diu "qui dia passa, any empeny", és una estratègia, és veritat, però llavors ha de dir que és la de tots els països que han negociat, perquè no hem sigut pas els últims, no hem sigut els últims a esperar a tenir un acord, i el nostre acord no és pas pitjor que el d'un altre pel fet d'haver arribat a un acord en els termes i en el moment en què l'hem obtingut. Per tant, torno a dir que és una bona cosa

que tots puguem donar suport a aquest acord, que és un acord, crec que bo pel país de cara al futur, i per tant, doncs, reprenc el contingut de la intervenció que he fet al primer moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions pels grups parlamentaris?

Pel Grup Mixt?

No?

Pel Grup Socialdemòcrata?

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Començo per ordre. Primer una breu referència al que ha dit el portaveu del Grup Lliberal. Primer suposo que ha fet un lapsus, tot i que últimament la qüestió institucional està una mica esvalotada en aquesta casa, i a vegades el Govern fa feina que és del Consell, però és clar, crec que hauríem d'evitar donar la impressió que el Consell o el grup parlamentari fa la feina del Govern; perquè he sentit dir al portaveu del Grup Lliberal, diu: "avui sotmetem a votació", suposo que és el Govern que ho sotmet a votació, i no el Grup Parlamentari Lliberal.

Dos precisions, el Govern no podrà com ens diu el Grup Lliberal intercanviar informació. Les paraules són importants. El Govern haurà d'intercanviar informació en base al que digui l'acord, però no podrà, haurà.

Una altra precisió, la Batllia... el batlle no serà el que determini si s'ha de donar la informació o no. El batlle només verificarà si es donen les condicions de l'acord, i després el Govern haurà de donar la informació. No juguem amb les paraules, ho he dit abans, perquè sembla que volem amagar la realitat del que hem firmat. Nosaltres ho votem. Però ho votem perquè el Govern haurà, no perquè el Govern podrà. I votem perquè el batlle verificarà, no perquè determinarà, és a dir que sembla que potser podrà dir que no.

En referència a la contesta de la ministra. Si vol que parlem de San Marino, parlem de San Marino, em va molt bé perquè arribo, jo, de San Marino. Miri, jo el dissabte estava en una reunió amb tres ministres de San Marino, un d'ells el que ha negociat l'acord, el ministre d'Exterior.

La qüestió de la tributació prèvia, jo crec que vostè ja m'ha entès amb el que jo he dit. Però li explico: jo

el que he dit, és que si teníem una legislació prèvia, nosaltres primer teníem més ingressos, complíem més el que diu l'article 37 de la Constitució, i a més a més ens presentàvem a Brussel·les dient, "miri, és que nosaltres fins ara no els hem tingut amagats aquests senyors aquí, els fèiem pagar"... És això el que deia.

No he dit. No he dit, i tampoc ho vaig dir el 18 de juny, que m'ho he tornat a llegir aquest matí, tampoc vaig dir que el fet que haguéssim tingut la Llei ens hagués estalviat d'haver de passar per firmar l'acord que s'ha firmat, i el qual li he dit i li repeteixo que no s'ha negociat. I fixi's que vostè amb la seva voluntat de defensar que ha negociat molt, al parlar-me de San Marino vostè mateixa em dona la raó. Perquè efectivament, l'acord de San Marino és igual que el d'Andorra pràcticament, és que no podia ser d'una altra manera, perquè tant a San Marino com a Andorra se'ls hi ha dit "has de firmar aquí". I el Govern d'Andorra i el Govern de San Marino han firmat aquí. I això, doncs, no és l'opinió del Partit Socialdemòcrata, és l'opinió del Govern de San Marino, per exemple, no?

Per tant, jo crec que no cal que donem més voltes aquí a dir "no, no, és que hem fet una gran negociació". Han fet el que han pogut, i probablement, Sra. ministra, li diré, nosaltres probablement no ho hauríem pogut fer molt millor que vostès. No és això el que li estic dient. Jo el que li estic dient és que no ens vulguem enganyar sobre la força que tenim. Vostè també m'ho ha dit aquí.

Si Suïssa no se'n surt, com se'n pot sortir San Marino, com se'n pot sortir Andorra? No se'n pot sortir. Doncs, no calia donar tantes voltes per acabar firmant allò que ens han dit que hem de firmar, i firmar el paper que ens han dit que havíem de firmar. Ja ho sabíem al 2001 que havíem d'acabar així.

En cap moment he dit, Sra. ministra, que ni vostè, ni cap altre membre del Govern, ni cap tècnic, ni funcionari donés... anés a Brussel·les com uns aprofitats. El que he dit i està gravat, és que s'ha donat la sensació, -i a més ja ho vaig dir el 18 de juny això-, s'ha donat la sensació que érem un país d'aprofitats, perquè no posàvem els impostos, perquè només anàvem a pidolar, perquè de cap manera el que fèiem era dir "no, no, miri, jo compliré escrupolosament amb la part que em toca però vostè m'ha d'ajudar". Ho dèiem, entenem nosaltres, al revés. És una imatge d'aprofitats. Per tant, no em faci dir el que no he dit, ni vostès, ni els funcionaris que els acompanyen, jo m'hi referia en el sentit que vostè ho ha volgut entendre.

Secretisme. Miri, a mi que m'enviï durant una legislatura 25 cartes amb uns documents que en vint-i-tres -ho verificaré-, però segurament en vint-i-

tres de les vint-i-cinc ocasions ja els tenia, no crec que sigui una prova de transparència ni de clara col·laboració amb el Parlament andorrà. Però, és que a més a més, li recordo que hi ha documents que li he demanat personalment com a portaveu del Grup Socialdemòcrata aquí, que vostè m'ha dit asseguda aquí, que m'enviaria, que quan va passar la porta li van dir que no els enviés, i que encara no me'ls ha enviat. I verificant els Diaris de sessions els trobarem aquests documents.

I la qüestió del secret bancari en cap moment, per molt que ara es vulgui insinuar, nosaltres estem manifestant posicions que hem de fer saltar pels aires el secret bancari. Nosaltres només diem, i resulta que miri, tornem a parlar de San Marino, coincidim amb l'actual Govern de San Marino, en què comença a ser hora que si volem tenir bons acords amb la Unió Europea, petits estats com Andorra i San Marino, el que hem de fer és anar sortint de les zones grises aquestes de les ambigüitats estranyes i acostar-se més a Luxemburg amb totes les conseqüències. És a dir, potser sí que podem mantenir un secret bancari, però el que no podem fer és estar amb aquest sistema de zones grises, d'ambigüitats, d'explicacions tortes dels acords de firmar un acord avui i després dir que ja veurem com s'interpretarà, i com es decidirà. Perquè és clar, jo parlo de la fidúcia, i no estic gens content de parlar de la fidúcia. Però és clar, em quedo bocabadat quan vostè em contesta que hi ha altres trampes possibles. Vostè no ha dit la paraula trampes, ja la dic jo. Però és clar, si hi ha altres trampes i ho diguem aquí i ens quedem tan amples, quina credibilitat tindrem allà, pregunto jo?

I finalment, última qüestió si és tan urgent -que efectivament ho és- i que a la propera legislatura s'ha de tirar endavant aquest text de llei d'aplicació, jo em pregunto amb tantes urgències i procediments d'urgència que hem tingut, no venia d'un, per què no ens l'han portat ja preparat aquest text? Però bé, ja el prepararem.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció?

No?

Pel part del Govern vol intervenir?

Sí?

Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, em sembla que amb el tema d'intercanvi d'informació nosaltres no estem dient el que no és. Potser no hem dit prou bé els verbs, però em sembla que el sentit de l'article 12 és el que és, l'hem llegit tots, i em sembla que la voluntat del Govern és de cooperar, i per això ho hem dit.

Quan nosaltres vam dir que no intercanviaríem informació, es tractava d'informació automàtica. Quan hi havia la coexistència del model, evidentment, nosaltres des del primer dia vam dir que podíem arribar a una retenció a l'origen, i després durant la negociació, com ja he explicat en la primera intervenció, Suïssa va proposar un model que va ser acceptat per la Unió Europea, en què hi hagués la retenció a l'origen i una part d'intercanvi d'informació, que en aquests moments Suïssa ja estava donant en dos països, i si no m'equivoco són Alemanya i Estats Units. Per tant, em sembla que tots hem vist el mateix article. Nosaltres no volem enganyar a ningú, l'article és el que és, i ja hi ha hagut prou publicitat, i per tant, actuarem com diu el Conveni i com la pròpia Llei que desplega aquest acord dirà.

Nosaltres continuem creient que el rol del batlle, que sigui verificar o que sigui donar la informació, serà el batlle segons el procediment que nosaltres vam proposar a la Llei que acompanya l'acord, sigui ell el que demani la informació directament als bancs i no pas el Govern. És important perquè és el mateix sistema que avui s'està entrant amb les demandes de blanqueig de diners, en què hi ha un batlle que pot matisar les demandes en el cas que això sigui necessari. No té més importància això, és cert. Però almenys guardem la idiosincràsia del país en aquest sentit, i això és una bona cosa.

A veure, nosaltres no neguem que la negociació hagi sigut dura. Però ara de dir que nosaltres havíem de firmar aquí, i això és el que hem fet, doncs, em sembla que es minimitza molt el rol que ha tingut el nostre Govern i el rol que han tingut els altres països tercers que han negociat excepte Suïssa. Hi han hagut molts contactes amb aquests països també, i hem intentat coordinar els esforços. I també, amb Suïssa hi ha hagut més d'una reunió tècnica al ministeri de finances suís, per intentar treure una mica les idees del què passava a Suïssa i quins eren els seus objectius i, per tant, em sembla que a la seva percepció o a la nostra hi ha hagut una negociació que té un resultat, que serà més bona o més dolenta, jo crec que és bona que el resultat és bo, i que finalment, doncs, de cara el futur serà un acord que donarà una seguretat suficient per tots plegats.

Jo, per les transmissions d'informació, jo ho lamento. Si vostè ja tenia vint-i-tres de les vint-i-cinc, jo ho lamento. A veure, si ho hagués sabut, no hagués

calgut enviar-les, i bé, jo crec que era important donar-les-hi. Em sembla que el termini de temps en què les vam donar era el raonable, i no recordo pas quin és el document que no els hi vaig enviar. Recordo en aquell moment que eren uns informes constitucionals que vaig dir-li a vostè personalment que me n'havia oblidat, i els hi vaig trametre posteriorment, i no gaire temps després que li hagués reconegut el meu oblit. Però, em sembla que no n'hi ha cap més que li hagués dit que li enviaria i que no ho hagi fet.

Quant a les trampes. A veure, no sóc jo que parla de les trampes, és la pròpia Comunitat Europea que veu que hi ha uns forats en aquesta legislació i que caldrà continuar legislant en matèria comunitària i d'altres, per intentar fer un marc global. Per això parlàvem del codi de conducta i d'altres mesures que anaven acompanyant a la fiscalitat de l'estalvi. Com nosaltres tots, la Unió Europea ha arribat allà on ha pogut, i el que ha pogut és fer aquest acord amb els països tercers i la seva pròpia directiva. Ja veurem en el futur què passarà. Però això, el mateix funcionari que ens va visitar en aquest seminari sobre el sector financer que vam tenir, ell mateix reconeixia que hi havia uns forats a la directiva. Jo no estic donant cap pista a ningú, jo l'únic que estic dient és que hi ha maneres i que el tema de la fidúcia a l'andorrana em sembla que no ens agrada a ningú de pensar que això pugui ser així. I jo el que continuo dient és que crec que la gent és prou seriosa, tant els nostres estalviadors com les persones que els aconsellen, com per no anar en situacions d'aquest tipus.

I finalment, pel text d'aplicació de la llei no s'havíem quin era el calendari, per això no vam demanar una tramitació urgent. I com en l'Acord de fiscalitat de l'estalvi, vostès havien tingut la informació, a més a més havien tingut el text, era un acord que a nivell de reflexió interna dels seus propis grups parlamentaris, potser no requeria el mateix esforç que una llei que era nova i que tenia uns punts nous dins d'aquesta pròpia llei, com per demanar una tramitació urgent amb unes esmenes que potser haurien sigut interessants de debatre en comissió. I per aquest motiu no vam demanar el procediment d'urgència. Ara, és una llei que serà disponible pel proper Govern que pugui entrar, i en podrà treure el que és important, o el que vol conservar i el que no, i pensàvem que era una manera de respectar el treball parlamentari el no demanar l'aplicació de la Llei, quan a la propera legislatura, si cal, es podrà demanar un procediment d'extrema urgència, perquè es pugui aprovar si hi ha un consens de les forces. En canvi, l'acord s'havia d'aprovar abans del maig perquè pogués entrar en vigor l'1 de juliol. I per tant, per aquest motiu vam demanar un procediment

urgent per l'acord, perquè era materialment impossible que en la propera legislatura estigués aprovat abans del 31 de maig -em sembla que calia-, en canvi la llei no té la mateixa urgència, i per aquesta prudència i respecte al treball parlamentari no es va demanar aquesta tramitació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Cap més intervenció?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions que han tingut lloc, i si no hi ha cap objecció, proposo l'aprovació per assentiment de la Proposta.

Doncs, queda aprovada.

Abans de continuar amb l'ordre del dia, se suspèn la sessió per un quart d'hora.

(Són les 18.30h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.48h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió amb el punt número 5 de l'ordre del dia.

5- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, a la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord de cooperació entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 66/2004, del 13 de desembre.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat una esmena a la totalitat i ha estat publicada en el Butlletí número 71/2004 del 30 de desembre.

El Sr. Jaume Bartumeu Cassany exposa l'esmena.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre grup parlamentari ha presentat aquesta esmena amb la finalitat d'evidenciar la disconformitat del Partit Socialdemòcrata amb

aquest acord que es sotmet a votació del Consell General.

L'acord que el Govern ha signat és al nostre entendre -tampoc serà la primera vegada que ho diem- un paper ple de declaracions de bones intencions però buit de continguts concrets.

Ens oposem així a la seva ratificació perquè no suposa cap avenç concret en la necessària vinculació positiva d'Andorra amb la Unió Europea.

En l'àmbit concret de les relacions econòmiques i socials d'Andorra amb la Unió Europea, l'Acord de cooperació plantejat pel Govern no passa de ser un acostament pur a un interlocutor necessari.

No direm aquí que és un mal acord. Tampoc ho vam dir al debat del mes de juny al qual abans em referia. Diem que és un acord-pantalla o un acord de principis. Però no és un acord que permeti, insisteixo, un positiu aprofundiment de l'Acord comercial establert l'any 1990, no un acord d'Unió Duanera com també he sentit abans. Un acord comercial establint una unió duanera i altres coses.

La terminologia és molt important i, si ens hi fixem bé, l'Acord de cooperació és només un catàleg de bones intencions, sotmès al Comitè de Cooperació establert en el mateix acord.

Gairebé tot està en condicional o en termes que indiquen desig o bona disposició per a fer alguna cosa: "... s'efforcera..."; "... examineront la faisabilité..."; "... qui peuvent ..."; "... dans la mesure des possibilités offertes..." i quasi no ens hem mogut del principi. Tot el que llegia abans era de l'article 2, ara estem a l'article 3. L'article 4 diu: "... examineront la faisabilité et les modalités...". L'article 5 diu: "... s'engagent à étudier les moyens de renforcer la coordination...".

Un catàleg, doncs, de bones intencions que queda sempre sotmès al Comitè de Cooperació establert a l'article 9.

El Partit Lliberal pretén així situar les relacions amb Brussel·les al nivell de les imatges i lluny de les propostes concretes.

Els Socialdemòcrates, que estem convençuts de la necessitat de mantenir una bona relació amb la Comunitat Europea, tenim una proposta concreta, diferent i més positiva: l'Acord d'associació.

L'aplicació des de l'any 1991 de l'Acord comercial signat entre Andorra i la Comunitat Europea el juny del 1990 ha demostrat ben clarament que l'Estat andorrà està capacitat per assumir una part important del cabal comunitari, havent-se aplicat sense problemes importants el règim d'Unió Duanera amb la Comunitat.

Alhora, la pròpia dinàmica de l'Acord comercial del 1990 ha anat comportant l'obligada assumpció i aplicació per Andorra de diverses normes de l'anomenada "política comercial comuna" o "política comercial comunitària".

Hem vist així -i sobretot Brussel·les ha vist també així- com Andorra estava preparada per assumir les obligacions derivades de l'acord però hem vist també que diverses polítiques comunitàries que podrien ser molt profitoses per al nostre país no ens podien ser aplicades en la mesura que continuem sent un país tercer.

Ens cal anar doncs més enllà en el nostre acostament a l'Europa Comunitària. I l'Acord de cooperació no ens ho permet.

El futur de les relacions entre Andorra i la Unió Europea ha de passar per un estatut de país associat, estatut que comprèn alhora una relació estructural amb la Unió -amb les transformacions necessàries a dins de casa nostra- i el respecte de les coordenades particulars del nostre país i de la seva identitat.

Participant en el mercat interior europeu de mercaderies i serveis, Andorra podrà rebre una positiva aportació per a un desenvolupament econòmic sostenible. La lliure circulació i establiment de persones, aprofundint i si cal reconvertint les habilitats financeres i transformant progressivament els sectors productius amb uns clars objectius de sostenibilitat i de rendiment extraterritorial, també pot i ha de ser, amb les modulacions escaients, una bona aportació a l'economia productiva del nostre país.

Aquesta clara opció de model econòmic ha d'anar acompanyada d'un també clar compromís d'obertura a la fiscalitat indirecta i a la fiscalitat dels rendiments del capital de la que parlàvem abans, tot aplicant progressivament el principi de transparència i de cooperació lleial i eficaç amb els estats veïns i amb la Unió.

Alhora, el compromís europeu d'Andorra comporta la correlativa assumpció dels drets socials reconeguts arreu de l'Europa Comunitària -uns drets socials dels quals, evidentment, l'Acord de cooperació queda al marge.

Considerem d'interès general proposar ara un camí concret per inserir-se en la Unió Europea per la necessitat de tenir un model adequat per a posicionar Andorra en el complex món d'unes relacions internacionals marcades per l'anomenada globalització, una globalització en la qual hauran de moure's les noves generacions d'andorrans i andorranes que, si no poden trobar un lloc de treball a Andorra, han de poder viure i treballar dignament arreu d'Europa.

Qüestió cabdal que tampoc resol l'Acord de cooperació rubricat l'any passat a Brussel·les i que avui es vol fer ratificar pel Consell General.

El paper cada dia més protagonista de les empreses andorranes, movent-se -i adaptant estratègies- a nivell internacional, la nova percepció del que ha de ser el moviment de capitals i el fet que s'hagi enllestit el procés d'ampliació de la Unió Europea a 25, fa que Andorra hagi de concretar el marc de relació institucional amb la Unió Europea anant molt més lluny d'aquest Acord de cooperació.

Per això creiem que cal un model concret per relacionar-se amb el món exterior i que aquest model concret, que no dona l'Acord de cooperació, serà un model que donarà seguretat a la iniciativa privada pròpia i aliena, dona seguretat i consistència al model econòmic i social que es proposa i alhora -mitjançant l'adequació als nous requeriments internacionals- permet una progressiva adaptació de l'estructura econòmica andorrana a les exigències del món actual. Per tant, tal com vaig dir el 18 de juny, optar per un acord d'associació té, a més, l'avantatge de seguir un model àmpliament contrastat, tot i conservant -mitjançant la figura de l'*associació*- característiques pròpies que, hàbilment combinades, poden oferir un punt d'arrencada òptim per als reptes del segle XXI.

El Partit Socialdemòcrata, doncs, proposa una alternativa diferent al que qualifiquem de minso acord de cooperació. Proposem aquest Acord d'associació amb la Comunitat Europea.

Per aquest motiu demanem el vot favorable a la nostra esmena a la totalitat i que es retorni el text de l'Acord de cooperació al Govern.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

El Govern vol intervenir ara? Sí?

Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, la política exterior del Govern d'Andorra durant aquestes darreres dues legislatures ha estat clarament orientada vers Europa. Avui es presenta a ratificació del Consell General l'Acord de cooperació amb la Unió Europea que és part, i s'ha esmentat abans, d'un ampli programa multisectorial d'apropament a l'Europa dels 25; que ha comprés també, i cal recordar-ho, que haguem posat en funcionament els acords trilaterals de circulació amb Espanya i França; que haguem aconseguit negociar

un acord sobre el rendiment del capital, preservant el secret bancari; que haguem pogut obtenir que els andorrans rebin el mateix tracte que els ciutadans comunitaris a l'hora de circular per les fronteres exteriors de la Unió Europea, l'espai Schengen, que es pugui negociar un acord monetari per encunyar euros amb facial andorrà. I potser el més important, que la Constitució Europea tingui en compte la situació particular dels estats de petita dimensió territorial que mantenen amb ella relacions de proximitat específica, amb la inclusió d'una declaració com a annex onzè a l'article 1.57, mercès a la iniciativa andorrana.

L'Acord de cooperació, -part d'aquest conjunt d'aproximació que estem teixint, aproximació progressiva i constant en sincronia amb les necessitats polítiques i econòmiques del nostre país-, permet un salt qualitatiu de primer ordre en el procés que va començar amb l'Acord comercial establint una unió duanera, l'any 1990, negociat en aquell moment pel Govern del Sr. Josep Pintat; i el Protocol veterinari que vam afegir l'any 1997.

El Govern entén l'Acord de cooperació amb la Unió Europea, el primer dels acords que es va cloure el 30 d'abril de l'any passat, com un pas més de continuïtat i evolutiu de les relacions entre Andorra i la Unió Europea. Un pas més en aquest destí comú, conjunt amb els nostres veïns geogràfics i de valors.

Per tant, l'esmena a la totalitat que ha presentat el president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, independentment del que el seu programa polític proposi, pensem que no beneficiaria si prosperés els interessos d'Andorra.

I és que l'Acord de cooperació d'Andorra amb la Unió Europea, en ell mateix, és un pas molt positiu pel nostre país en un gran nombre d'aspectes. Primerament, potser no s'ha dit prou, però la seva negociació que s'ha fet en els nivells tècnics i polítics, ha permès una proximitat al més alt nivell amb la majoria dels governs d'Europa, que han recolzat la nostra iniciativa. Primerament els dels nostres estats veïns, França, Espanya i Portugal, o els quins han presidit la UE per torns de sis mesos, Bèlgica, Dinamarca, Itàlia, Grècia, Irlanda i Holanda, amb governs que han anat variant de color polític, però que han mantingut sempre un grau de proximitat molt alt amb el Govern d'Andorra; ja sigui des del moment de la visita del ministre Vedrine, com la ministra Lenoir, la ministra Haigneré, del costat francès, o els bons oficis dels ministres Piqué, Palacios i Moratinos, del costat espanyol, sense oblidar, d'aquest costat també, els secretaris d'Estat De Miguel, i més recentment, Alberto Navarro.

És mercès a la negociació de l'Acord de cooperació que vam rebre la primera visita ministerial en la història d'Andorra de la presidència de la Unió Europea, amb el ministre d'Afers Europeus de Dinamarca, Werteld Harder, la tardor del 2002. Aquest diàleg directe d'Andorra amb els estats membres de la UE i amb els responsables de la política exterior de la UE, marca un abans i un després, -pensem en el caminar de les nostres relacions amb l'exterior.

L'Acord de cooperació estableix també un marc de relació que no existia fins ara. Per primera vegada en la història, la Unió Europea i Andorra acorden d'anar més enllà de les relacions purament comercials i econòmiques, i decideixen concloure un acord, que com s'especifica en l'article primer, compromet ambdues parts a cooperar en els àmbits d'interès comú sobre unes bases les més àmplies possibles, en benefici mutu de les parts contractants.

Aquest compromís formal del nostre Estat i de la Unió Europea, a més, troba la seva correspondència pràctica de desenvolupament a l'article 9, en el qual es crea un comitè de cooperació permanent entre el nostre país i la Unió Europea. Aquest compromís general de crear el màxim de lligams possibles en benefici mutu d'Andorra i de la UE, compta ja dins del mateix Acord de cooperació amb un bon nombre d'àrees específiques.

Em plau dir que el Govern d'Andorra ja té preparat el pla de desplegament d'aquest Acord de cooperació per establir els protocols necessaris i per veure el cofinançament, quan sigui de menester en relació amb els diferents programes de la Unió Europea, en què ens interessaria participar sobre la base de l'acord.

La Unió Europea està elaborant la majoria d'aquests programes en aquests moments per al període 2007-2011, i això significa que cal disposar de l'Acord de cooperació en vigor el més aviat possible, si volem entrar en aquesta planificació per als propers anys. Correspon al Govern treballar en aquest sentit. I és aquesta una raó suplementària, si en calgués, perquè avui aquesta Cambra ratifiqui l'Acord de cooperació, com es preveu també que ho faci demà el Parlament Europeu.

L'article 7 de l'acord estableix les bases d'una cooperació regional en el marc de la política de cooperació transfronterera, transnacional, interregional de la Comunitat Europea, que permetrà promoure una política de l'espai pirinenc; particularment en matèria d'infraestructures, anàloga a la política de l'espai alpí, i l'associació d'Andorra als futurs programes de tipus Interreg per aconseguir

projectes d'infraestructures conjuntes amb els territoris de la Unió Europea, veïns d'Andorra.

Cal referir-nos als principals programes i instruments comunitaris en l'àmbit de les xarxes transeuropees i de la política regional d'interès per a Andorra en el marc d'aquest Acord de cooperació. El programa d'energia intel·ligent, que ha tingut lloc des del 2003 fins al 2006, i que té com a objectius proporcionar els elements per elaborar i aplicar una política energètica en mig i llarg termini, fomentant allò racional, les energies renovables i la de gasificació. Es preveu que continuï a partir del 2007, i hauria de poder permetre la participació d'Andorra. Cal considerar, també, la inclusió d'Andorra en el futur programa d'energia, en els subprogrames que donin continuïtat a accions com CEIF, la utilització racional de l'energia i control de la demanda, o Altener, promoció de les energies renovables. Aquest és un àmbit on hem detectat interès, també, per part de la Cambra de Comerç. A més, el projecte ha de millorar la connexió elèctrica amb Espanya i França, FEDA rebrà l'impuls d'aquest acord.

D'altra banda, el Banc Europeu d'Inversions té com a objectius finançar inversions que afavoreixin la integració econòmica, i la cohesió social dels estats membres, i entre altres àmbits actuen les xarxes transeuropees. El BEI pot finançar projectes a països tercers en el marc d'acords de cooperació, i Andorra pot beneficiar-se dels dos préstecs del BEI per a determinats projectes. I és una qüestió que estem estudiant molt concretament.

L'objectiu de la iniciativa Interreg, que també s'esmenta directament en l'acord, en els seus tres àmbits A, B i C, és fomentar la cooperació transfronterera interregional a Europa. Per la zona dels Pirineus queden alguns fons disponibles de l'actual fase 2000-2006, però sobretot és interessant orientar els esforços per la propera fase.

Com és natural, vist que no contribuïm en el pressupost comunitari, Andorra no pot aspirar a obtenir finançament comunitari a dins del territori andorrà, però sí per als territoris de la Unió Europea amb projectes conjunts amb Andorra.

L'acord és, doncs, un instrument útil pel Govern i pels comuns, per desenvolupar accions de formació d'intercanvis d'experiències, de promoció de patrimoni, del turisme, de petites infraestructures, de protecció i de valorització del medi natural, tant en els territoris veïns com en les zones geogràficament més allunyades.

Aquestes possibilitats s'estenen a més al teixit d'organitzacions econòmiques i culturals que integren la societat civil andorrana.

Conservant la condició d'Estat tercer, Andorra pot integrar-se i liderar iniciatives en el seu entorn pirinenc o en altres zones, com esmenta l'acord, obre explícitament la porta a la nostra participació en els futurs programes Interreg, i ens associa a la definició i promoció d'un espai pirinenc anàleg a l'espai alpi.

Això què vol dir? Que l'espai alpi, com sabem, se situa en el marc de la iniciativa Interreg 3, i beneficia el territori alpi a Àustria, Eslovènia, França, Alemanya, Itàlia, i està obert també a Liechtenstein i Suïssa. Rep finançament comunitari per accions dins dels estats membres en coordinació amb els nous membres de la Unió Europea. El programa té quatre àmbits d'actuació, definició del paper de l'espai alpi en el context de la Unió Europea, iniciatives que garanteixen un desenvolupament sostenible, solucions eficients per a millorar l'accessibilitat i el transport, i salvaguarda de la diversitat de l'herència natural i cultural, i protecció de la població i de l'infraestructura dels riscos naturals. Aquest espai alpi esmentat directament al nostre acord és l'analogia per un futur estat espai pirinenc que Andorra podria liderar.

L'article 6 de l'Acord, d'altra banda, estableix creant així un lligam directe amb els articles 154 i 155 del tractat que estableix la Unió Europea, el desenvolupament de les xarxes europees de transport, energia i telecomunicacions amb Andorra. Les telecomunicacions són essencials per a tot Estat que desitgi potenciar el sector dels serveis, -i em sembla que aquí hi ha, pel que he sentit, doncs, un consens bastant general en aquest sentit. I l'elaboració de programes conjunts en aquest àmbit serà una de les prioritats per al Govern.

De la seva banda, l'article 4 estableix les bases en allò que es cregui necessari per a la cooperació en l'àmbit de l'educació, de la formació professional, en l'esperit de contribuir a la formació d'un espai educatiu europeu com marquen, també, i aquí també s'hi remetent directament els articles 149 i 150 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, esmentats, doncs, específicament en l'Acord de cooperació.

L'educació és una prioritat per a un Estat de dimensions reduïdes com Andorra, amb pocs recursos naturals, que compta amb els seus recursos humans pel desenvolupament i la prosperitat del país. Establir una cooperació amb Europa en aquesta àrea és, doncs, plantar les bases del futur dels nostres joves.

El principal programa comunitari en els àmbits de l'educació i la formació professional d'interès per a Andorra en el marc d'aquest Acord de cooperació, és el programa d'acció integrada *Life Long Learning*,

aprendre per la vida, que substituirà l'actual programa que s'obre pel període 2007-2013. El nou programa que seguirà les orientacions bàsiques de l'anterior es centrarà, entre altres objectius, en la promoció de l'ensenyament al llarg de la vida, potenciar la dimensió europea dels sistemes educatius dels estats membres, afavorir l'esperit emprenedor dels ciutadans europeus, i desenvolupar l'aprenentatge de llengües, la diversitat lingüística, i la cooperació per garantir la qualitat en tots els nivells d'educació i la formació a Europa.

L'acció integrada està formada per diversos programes que abasten diferents àmbits de l'educació i sobre els quals treballarem en el pla de desplegament de l'Acord de cooperació: *Conventus*, d'ensenyament escolar; *Erasmus* d'ensenyament superior; *Grundtvig* d'aprenentatge d'adults, *Leonardo da Vinci*, de formació professional, i l'anomenat programa transversal *Jean Monnet*.

Els estudiants andorrans que estudiïn en les universitats dels estats membres de la UE i resideixen legalment poden participar en el programa *Erasmus*.

L'Acord de cooperació permetrà també als estudiants que cursin els seus estudis superiors a la Universitat d'Andorra, o segueixin la formació professional, acollir-se a les beques *Erasmus* per a realitzar part dels seus estudis en un Estat membre de la Unió Europea.

Aquest acord també ens permetrà d'estructurar amb Europa, entre altres, la mobilitat dels professors i estudiants, la cooperació multilateral entre centres educatius, la creació d'associacions i xarxes en l'àmbit de l'educació, l'elaboració de projectes multilaterals per a l'anàlisi de polítiques i sistemes en el camp de l'educació, intercanvi d'experiències i transferència de la innovació i la cooperació en la Universitat d'Andorra, especialment, en relació amb els cursos que ofereix el marc de l'educació a distància en la mesura que incorpori sistemes pedagògics basats en les noves tecnologies de la informació.

També treballarem sobre la proposta de la comissió europea del nou programa de joventut, anomenat "Joventut en acció" i que cobrirà el període 2007-2013. Les accions que els joves andorrans podran desenvolupar en aquest programa són de gran abast.

S'establiran mecanismes per la mobilitat de la gent jove en el marc de projectes que promoguin la participació ciutadana.

També es participarà en el servei de voluntariat europeu, s'estimularà la participació dels joves en accions de voluntariat dins i fora de la Unió Europea.

Això respon directament a la preocupació del Govern que ha augmentat de manera considerable les contribucions al desenvolupament durant aquesta legislatura i que ha creat un departament de cooperació al desenvolupament en el si del Ministeri d'Afers Exteriors.

El programa europeu estableix els diferents tipus d'accions en què podrien participar els joves andorrans en edats compreses entre els tretze i els trenta anys en activitats pròpies del voluntariat amb una durada de fins a dotze mesos. El programa també cobreix projectes per a grups de joves en el camp de la cultura, l'esport, la protecció civil, el medi ambient o l'ajuda al desenvolupament, així com la cooperació entre estats veïns per a l'intercanvi de gent jove en diversos tipus d'activitats, en particular aquells que promoguin la capacitat de les ONGs en el camp de la joventut.

La projecció de la nostra identitat a Europa i la protecció del nostre patrimoni també ha fet l'objecte d'una atenció especial en aquest tractat com es pot llegir en l'article 3. Trobàvem en aquest text el compromís conjunt d'Andorra i d'Europa de preservar, valoritzar i difondre la llengua catalana, és el resultat de la voluntat del Govern de contribuir, amb el nostre llegat lingüístic compartit amb altres estats d'Europa, a la definició conjunta d'un patrimoni identitari llatí, que hem reforçat en paral·lel durant aquesta legislatura amb la nostra incorporació a la Unió llatina.

Els intercanvis culturals i l'organització de manifestacions en aquest sentit amb la Unió Europea també reben el recolzament de la UE en aquest tractat.

Particularment, ens interessa el programa "*Cultura 2007*" que és la proposta de continuació del programa "*Cultura 2000*" i que també, com els altres, es preveu pel període 2007-2013.

L'objectiu principal d'aquest programa és estrènyer l'àrea cultural comuna als europeus tot respectant les diversitats nacionals i regionals, i promoure la ciutadania europea.

També cal participar en el marc de l'Acord de cooperació el que s'anomena "punts focals de cooperació". Es necessita un mínim de sis operadors culturals dels sis estats participants en el programa per desenvolupar un programa cultural plurianual orientat a promoure la mobilitat transnacional de la gent treballant en el sector de la cultura, encoratjar la circulació de creacions i productes culturals i encoratjar el diàleg intercultural.

A partir de l'acord, des del Govern d'Andorra s'impulsarà la participació de diverses entitats culturals del Principat en una d'aquestes xarxes.

L'article 3 de l'acord permet al Govern d'Andorra presentar la candidatura per la capital europea de la cultura, avaluant la possibilitat de fer-ho, potser, pel conjunt de parròquies que integren el país.

El Govern pot negociar durant l'any 2005 la capitalitat cultural en un termini de quatre o cinc anys, tenint en compte que poden coexistir diverses capitals culturals, en especial si una d'elles no pertany a un Estat membre. Per exemple, és previst que aquest any Noruega comparteixi la capital europea de la cultura amb Liverpool l'any 2008.

En l'àmbit de la salut i de les qüestions socials aquest tractat també ha volgut incidir molt directament per voluntat d'ambdues parts. A banda de la declaració de no discriminació genèrica que retroba els acords de cooperació de la UE en tercers estats i que la nostra Constitució ja contempla, Andorra i la Unió Europea acorden potenciar la coordinació en matèria social mitjançant l'intercanvi d'experts, la cooperació entre les administracions i la cooperació entre les empreses i la formació. Igualment, acorden cooperar en l'àmbit de la salut pública i en matèria d'orientació professional així com en la programació i la promoció del treball a escala local i regional.

En aquest darrer punt cercarem de col·laborar en la xarxa EURES (Xarxa Europea de Serveis per a la Recerca del Treball, creada l'any 1993) que consisteix en un banc de dades segons les ofertes i les demandes d'ocupació.

En matèria de salut pública cal esmentar com són irrellevants les fronteres dins d'Europa a l'hora d'afrontar crisis alimentàries, també la necessitat de donar suport a l'incipient indústria local en el sector agroalimentari, i l'acollida anual al nostre país de dotze milions de visitants que provenen, principalment, de França i Espanya, i tot això justifica l'important esforç de convergència legislativa que el Govern d'Andorra està realitzant en relació amb la legislació comunitària en l'àmbit de la seguretat alimentària i de la salut pública.

Aquesta política del Principat es veu reforçada per l'aplicació per part del país per les orientacions de l'Organització Mundial de la Salut en l'àmbit de la salut, justament.

Destaca també l'interès per a Andorra -per al nostre país- del programa d'acció comunitari en l'àmbit de la salut pública 2003-2008. Aquest programa preveu convocatòries anuals fins el 2008 i el seu objectiu principal és elaborar una sentència global de la Comunitat Europea en l'àmbit de la salut, incloure la millora de la informació, dels coneixements sanitaris, i el desenvolupament d'un sistema de vigilància sobre la salut per establir indicadors comparables a escala comunitària així com un sistema d'informació

per a la vigilància i la detecció ràpida d'amenaques per a la salut.

El programa vigent en aquest moment és fins l'any 2008, però tenint en compte que la salut pública està coberta per l'Acord de cooperació, el Govern plantejarà -i així ho hem consultat a varis experts sobre aquesta qüestió-, a la Comissió Europea, plantejem la conveniència en base a l'interès general de què Andorra pugui anticipar la seva participació en el programa, abans, fins i tot, de la seva renovació a partir de l'any 2009.

El Govern també plantejarà un acord especial de col·laboració amb l'agència europea de seguretat alimentària, atès la importància d'aquest organisme consultiu.

Totes les polítiques que promou aquest Acord de cooperació essencials per assegurar la prosperitat d'Andorra en sincronia amb el seu entorn natural que és la Unió Europea, s'emmarquen dins d'una altra àrea de cooperació que hem volgut ressaltar a l'article 2 del Conveni: el medi ambient, pedra angular del desenvolupament sostenible.

Andorra i la Unió Europea estableixen les bases per la cooperació en aquest àmbit amb l'esperit de corresponsabilitat -com diu el mateix acord-, tant pel que fa a la protecció de la natura i la biodiversitat, el canvi climàtic, el medi ambient i la salut, la gestió de recursos naturals i els residus. En aquest darrer punt es dedica un paràgraf al trasllat i a la gestió de residus que tan importants són per a Andorra. Al mateix temps, Andorra formula la seva voluntat d'adoptar normes mediambientals sobre la base de les normes comunitàries com ja succeeix.

La Unió Europea manifesta, en aquest sentit, un sentit d'equilibri per la protecció del medi ambient i el desenvolupament econòmic sostenible del Principat, i es compromet a proporcionar a Andorra cooperació quan ho haguem de menester.

Es prefigura directament la col·laboració d'Andorra amb l'Agència Europea del Medi Ambient.

El Govern preveu la participació al programa *Life*, del 2007 al 2013, i també Andorra considera convenient establir una col·laboració estable amb l'Agència Europea del Medi Ambient que, a més, està prevista explícitament en l'acord.

Voldria, abans de cloure aquesta motivació del Govern a favor de la ratificació del tractat amb la Unió Europea i, doncs, en contra de l'esmena a la totalitat, referir-me també a l'article 8 de l'acord. Aquest article és molt valuós per al desenvolupament futur de les relacions entre Andorra i la Unió Europea vist que s'especifica que Andorra i la Unió Europea poden ampliar l'Acord de

cooperació per consentiment mutu mitjançant acords relatius a matèries específiques.

L'Acord de cooperació pren, aleshores, la forma d'un acord dinàmic i evolutiu obert a complements successius a mesura que Andorra i la Unió Europea ho desitgin.

Per totes les raons que he enunciat fins ara el Govern considera que l'Acord de cooperació amb la Unió Europea és un bon acord per a Andorra, amb nombroses possibilitats pràctiques d'aplicació i amb un caràcter flexible que s'adiu bé a les necessitats actuals del nostre país.

La relació d'Andorra amb la Unió Europea continuarà evolucionant com ha fet fins ara, però cal que no oblidem que l'objectiu primer d'un Estat en la seva política exterior, a banda de defensar a l'exterior els valors de l'Estat, és també defensar els seus interessos i així ho fan els estats membres de la Unió Europea.

L'apropament d'Andorra a la Unió Europea no pot esdevenir un *quidium* més. Tenim, ara, un acord comercial establint una Unió duanera per al comerç dels béns, complementat per un Protocol veterinari. Som tractats com ciutadans comunitaris a les fronteres exteriors de la Unió Europea, disposem d'acords trilaterals equilibrats amb els estats veïns per a la circulació i l'establiment de persones que properament podrem estendre a altres estats de la Unió Europea. I ara, mercès a l'Acord de cooperació que serà d'aplicació immediata vist el seu caràcter comunitari, -no com un acord d'associació que necessitaria molts anys de ratificació per tots els estats membres-, podrem participar en tot un seguit d'àrees constitutives als tractats de la Unió Europea tan importants com les infraestructures, els programes Interreg, les telecomunicacions, l'energia, l'educació, la formació, la joventut, la cultura, la llengua, el patrimoni, el medi ambient i la salut.

És per això que si donéssim curs a aquesta esmena a la totalitat estariem... -en el cas, doncs, de què la formació que defensa aquesta esmena governés demanant un acord d'associació- molts anys per poder fer qualsevulla de les coses que podrem fer amb aquest Acord de cooperació a partir del moment que s'apliqui. I, per tant, és bo per a Andorra que aquest acord pugui trobar la seva ratificació avui.

El que cal pels propers anys és...

El Sr. síndic general:

Li demanaria de concloure, si us plau, Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El que cal pels propers anys... -estic al paràgraf final de la meva intervenció- és concentrar-nos en el desenvolupament de l'Acord de cooperació tant en les àrees que ja es preveuen específicament com en les que aniríem identificant per ampliar-lo.

Sortim, en aquest acabament de legislatura, de deu anys de progrés social i econòmic del nostre país, l'economia ha funcionat bé, per continuar creixent en el marc de la sostenibilitat, els nous sectors econòmics han de centrar la nostra atenció, particularment en els serveis. Les relacions d'Andorra amb la Unió Europea, els seus estats membres, passaran per definir un marc de relació econòmica que no sigui agressiva amb la realitat econòmica andorrana actual.

Això, des del punt de vista del Govern no pot fer-se en l'òptica d'un Acord d'associació de pre-adhesió com alguns dels que existeixen ara, -potser en algun altre model-, i en el que Andorra podria haver d'assumir un cabal comunitari pel qual encara no està preparada.

Més enllà de l'Acord de cooperació que avui considerem en aquesta Cambra, s'hauran de fer acords específics en matèria econòmica per potenciar el sector dels serveis. És aquí on rau la importància -i ja acabo- de l'annex 11 que vam proposar a la nova constitució de la Unió Europea i que per iniciativa del Govern d'Andorra va reunir per primer cop de manera substancial les voluntats dels quatre petits estats del nostre continent: Liechtenstein, San Marino; o els més petits: Mònaco -sense contar el Vaticà-, i Andorra.

Quan la constitució entri en vigor disposarem per primera vegada d'un instrument jurídic que tingui en compte les necessitats específiques de les economies dels petits estats. No dubto que amb aquest esperit continuarem convergint vers l'Europa dels vint-i-cinc tot i mantenint la nostra prosperitat.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passarem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt? Sí, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Jo no seré tan extens com el Sr. ministre amb la meva exposició perquè els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà ja han manifestat

reiteradament en aquesta Sala quina és la nostra posició al respecte de quin, o de què hauria de ser el marc de relacions entre Andorra i la Comunitat Europea per complementar l'acord ja existent del 1990.

La darrera ocasió va ser en el Debat d'orientació política del Govern, el passat 21 d'octubre, però també, allà on va ser més intens va ser en el debat sobre l'acció política del Govern en l'àmbit de les relacions d'Andorra amb les institucions europees i, de manera especial, amb la Unió Europea, que va tenir lloc el 17 de juny del 2004.

Andorra, -deia-, necessita un acord ambiciós que doni la possibilitat de potenciar els diferents sectors de l'economia, que actualment es troben en inferioritat de condicions amb els seus homòlegs dels països veïns, membres de la Unió Europea.

Aquesta, és la prioritat que els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà entenem que s'hauria de potenciar en el marc d'aquest nou acord amb la Unió Europea.

L'Acord de cooperació que va signar el Govern el 15 de novembre del 2004 i que ha presentat a ratificació al Consell General, i que també ha comportat l'esmena a la totalitat per part del Grup Socialdemòcrata, és un acord de mínims, segons el nostre punt de vista. I així ho vam dir el passat 17 de juny.

Entenem, i entenem, que calia anar més lluny en el plantejament, ho vam proposar en la taula de negociació i en els diferents debats celebrats en aquesta Sala.

La legislatura que acaba, era per nosaltres el millor moment per aconseguir un millor acord que donés sortida o que almenys albirés altres possibilitats d'expansió a l'economia de les nostres empreses. Per això, des de la campanya electoral per les eleccions del 2001, insistíem en la necessitat d'encarar les negociacions amb la Unió Europea des de la base d'un consens i d'un treball conjunt de tots els partits.

No cal tornar a repetir el fracàs d'aquesta voluntat i la nostra enorme decepció per no haver aconseguit el que consideràvem millor per al nostre país.

El Grup Socialdemòcrata ha presentat aquesta esmena a la totalitat a l'Acord de cooperació, perquè també entén que el citat acord -i així ho ha dit- és poca cosa per les aspiracions que planteja el seu grup parlamentari -i així ho ha dit el seu representant. És evident que després del treball que va encomanar el Grup Socialdemòcrata i que va presentar públicament amb el nom de "Donem forma al futur", el Partit Socialista disposa ara d'una proposta per

Europa, i per tant és obvi que vulgui contraposar-la a l'Acord de cooperació que es vol ratificar.

Avui, el Govern i el Grup Liberal defensen l'Acord de cooperació i el Grup Socialdemòcrata defensa el seu projecte d'associació amb Europa, aquesta circumstància no es donava a l'inici de la legislatura, ja que l'any 2001 cap dels dos grups va aportar a la taula negociadora cap reflexió. Únicament hem de dir que el nostre grup parlamentari va aportar un treball preliminar, que no era un projecte, però aquest treball estava encaminat a crear el debat.

És evident que serà en la propera companya electoral en què hi haurà aquest debat i es tornarà a parlar de les relacions d'Andorra amb Europa, perquè ningú està satisfet de l'Acord de cooperació i tothom vol aconseguir un acord més ambiciós.

Avui, els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà ens sentim satisfets quan veiem que el candidat a cap de Govern del Partit Liberal deia en una entrevista publicada en un mitjà escrit, que s'inclinava per un acord cap a l'exportació de serveis, ja que Andorra podia ser una potència exportadora de serveis.

Igualment, el Sr. cap de Govern en el seu discurs d'orientació política el passat 21 d'octubre del 2004, es referia també a la possibilitat de cercar un acord sobre serveis.

Dèiem que ens sentim satisfets perquè aquesta ha estat la nostra proposta des del primer dia de la legislatura, millor dit, ja la vam incloure en el programa electoral del Partit Demòcrata, però és clar, és una satisfacció una mica amarga, perquè veiem que hem perdut quatre anys.

Hi ha un refrany que diu: val més tard que mai. Per això entenem que encara Andorra serà a temps de concloure un nou acord amb la Unió Europea que potenciï la nostra economia a través d'una millor obertura cap a Europa.

Però també és important dir que les condicions amb les que es pot negociar són cada vegada més difícils, per la mateixa inèrcia de creixement que experimenta la pròpia Unió Europea, creixement de països i de ciutadans a través de la seva ampliació constant.

També convé ressaltar que, el moviment que experimenta l'Europa institucional reflecteix els canvis dels mercats ocasionats pels fluxos econòmics que aporta aquesta globalització o mundialització.

Per això entenem que Andorra ha de ser valenta i decidida en la seva recerca del millor acord, perquè la velocitat que comporta aquest moviment, a més de ser constant, és cada vegada més ràpid.

Avui pensem que no n'hi ha prou amb el plantejament que proposàvem nosaltres mateixos al 2001, i és necessari ser més ambiciós i anar encara més lluny, però també volem ser prudents i per això vam proposar el passat 17 de juny del 2004, que l'anàlisi i recerca de les propostes es faci amb la implicació de tots els actors polítics, econòmics i socials, perquè cada un des del seu àmbit particular pugui aportar una visió més determinant a l'hora de plantejar propostes.

No m'estendré més en la meua exposició sobre el nostre plantejament de la Unió Europea, només diré que a la data en què estem, ja hem esgotat la legislatura, i ara comença l'hora de presentar els projectes polítics per a les properes eleccions generals, i de ben segur que els partits faran les seves millors propostes als ciutadans a través dels programes electorals.

Des de la nostra part confiem que els diferents partits seran prou ambiciosos per presentar unes propostes realistes i alhora ambicioses -i em repeteixo- per fomentar un debat públic intens i engrescador que pugui culminar amb un plantejament que aporti a Andorra un millor futur econòmic i social.

Els consellers generals del Centre Demòcrata Andorrà no podem dir que l'Acord de cooperació entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea que ha signat el Govern el 15 de novembre del 2004, sigui un mal acord, però sí que diem que és un acord que no recull, ni de bon tros, les ambicions que nosaltres esperàvem.

De fet, aquest Acord de cooperació estableix bàsicament les bases jurídiques i polítiques amb les que es regiren les relacions entre Andorra i la Comunitat.

Des del Centre Demòcrata Andorrà no voldríem que Andorra acabés amb un acord de bones intencions, en temes com el medi ambient, la cultura, la informació, l'educació, etc, sinó que voldríem anar més lluny i establir unes relacions més intenses en l'àmbit econòmic i social. Per això demanem aquest debat obert i seriós entre tots els agents polítics econòmics i socials per fixar clarament l'objectiu que el país vol per establir en les relacions amb la Unió Europea.

Amb aquestes reflexions volem deixar constància del nostre pensament en relació amb l'Acord de cooperació, i donat que estem cap al final de la legislatura, o millor dit, en l'última sessió de la legislatura, segurament, i amb els arguments expressats anteriorment, i amb el fet de què nosaltres amb les nostres reflexions que vam aportar a la taula de negociació, fèiem referència a tots els punts que

tractaven aquest Acord de cooperació i, a més a més, podíem establir o ampliar aquests acords cap a educació, cap a medi ambient, cap a transports o comunicacions, i recollia una mica els nostres sentiments en aquella taula de negociació. Nosaltres no recolzarem en aquest moment, en aquest acte, l'esmena a la totalitat del Grup Socialdemòcrata.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció del Grup Parlamentari Lliberal.

Intervé el Sr. Guillem Valdés. Teniu la paraula.

El Sr. Guillem Valdés:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Avui, per segona vegada en pocs mesos, estem debatent sobre la idoneïtat del model d'acostament a Europa impulsat pel Govern amb el ple suport del Grup Parlamentari Lliberal.

La primera va ser durant el debat d'acció política del Govern els passats dies 17 i 18 de juny, i avui ho tornem a fer durant el debat de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialdemòcrata a la Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord de cooperació entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea.

Aquest acord, juntament amb l'Acord de fiscalitat que acabem de votar, són tal com hem dit en la intervenció anterior, uns dels acords més importants d'Andorra amb la Unió Europea des de l'Acord d'Unió Duanera.

Una de les grans diferències entre aquests dos acords de cabdal importància per a Andorra, independentment del seu contingut, rau en el fet que si el primer és un acord iniciat a demanda de la Unió Europea, el segon respon a una voluntat clara d'acostament d'Andorra cap a la Unió Europea. Destaquem avui amb satisfacció, que tant en un cas com en l'altre, el Govern d'Andorra ha estat capaç de tancar els dos acords de forma satisfactòria per les dos parts.

Les relacions d'Andorra amb Europa han estat marcades per fases d'acostament progressives per la relació directa amb Espanya i França en un primer temps, i en particular a partir de l'entrada d'Espanya a la Comunitat Europea l'any 1986, fet que va portar a la signatura de l'Acord duaner i comercial l'any 1990.

Aquest últim ha donat uns resultats excel·lents per l'economia andorrana, i ha estat seguit, entre altres, pels acords del protocol veterinari, els règims

econòmics duaners, de lliure pràctica i de trànsit comú, tots ells signats durant la dècada dels 90, i els tractats trilaterals signats el desembre del 2000.

Durant la present legislatura, la voluntat política d'acostament decidida a la Unió Europea s'ha anat materialitzant en compliment estricte del nostre programa electoral. Hem signat l'Acord de fiscalitat que acabem de ratificar fa uns moments, hem aconseguit una decisió de la Unió Europea per equiparar la circulació dels andorrans a les fronteres externes de la Unió Europea de l'espai Schengen a la dels ciutadans comunitaris, hem obtingut un mandat del Consell de la Unió Europea per negociar un acord monetari per produir euros andorrans, i finalment hem signat l'Acord de cooperació l'esmena a la totalitat del qual estem debatent.

També en el marc del Consell d'Europa, hem ratificat durant aquest mandat la Carta Social Europea.

L'elecció del model més adient d'acostament a Europa no ha estat però una tasca fàcil. No entrarem ara en polèmiques sobre l'intent frustrat d'assolir una posició conjunta per esbossar i impulsar amb una sola veu una proposta comuna. Segurament a tots ens correspondria fer-ne la nostra part d'autocrítica.

L'Acord de cooperació constitueix al nostre entendre el model d'acostament més coherent en aquest principi de segle XXI, i sense descartar a mitjà o a llarg termini, estar en condicions d'anar més lluny, no ens sembla prudent contreure obligacions de caràcter irreversible amb la Unió Europea, almenys fins que aquesta s'hagi acabat de consolidar constitucionalment, i no reconegui de manera prou clara les especificitats dels microestats europeus.

Volem recordar aquí que és precisament en aquest sentit que el Govern va aconseguir que en l'annex 11 del tractat constitucional que es va sotmetre a referèndum ahir a Espanya hi figurés la menció especial a "la situació particular dels estats de petita dimensió".

També hem de recordar que malgrat el salt qualitatiu que ha fet el nostre país durant l'última dècada, en el camí per consolidar-se com un estat de dret modern, evolució fins i tot reconeguda pel Sr. Joan Clavera, catedràtic en economia aplicada, durant la presentació del llibre editat pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, -a la qual el Grup Socialdemòcrata va tenir la gentilesa de convidar-nos-, deia doncs, que malgrat aquesta notable evolució del nostre país en la construcció d'un model econòmic cada cop més consolidat internament i reconegut des de l'exterior, encara ens queda molt per fer per poder ni tan sols plantejar-nos

l'assumpció del cabal comunitari, sobretot pel que fa a la llibertat de circulació i establiment de persones.

Dins d'aquest context, el Govern d'Andorra, i el Grup Parlamentari Liberal vam optar per renovar al juny del 2002, un mandat de cooperació ja iniciat durant la legislatura anterior, per tal de millorar les relacions amb la Unió Europea i dotar Andorra d'un marc d'actuació en diferents àmbits d'interès mutu.

A més, el model triat, al ser de base jurídica comunitària, simplifica molt el procediment de ratificació ja que només afecta competències cedides pels estats membres a la Unió Europea en contra dels models d'associació o els acords d'adhesió, que al ser de base jurídica mixta impliquen la ratificació del Parlament Europeu i de cada un dels estats membres de la Unió Europea.

Recordem que San Marino va trigar una dècada a veure ratificat el seu acord de cooperació que incloïa algunes matèries de base jurídica mixta.

L'Acord de cooperació entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea no és però ni un "acostament poruc" a la Unió Europea, ni un "acord buit de contingut", ni un "catàleg de bones intencions sotmès al comitè de cooperació" com se'ns va dir el passat 17 de juny i se'ns acaba de repetir avui en termes idèntics.

Tot al contrari, el potencial real d'aquest acord arribarà tant lluny com l'Estat andorrà vulgui que arribi, amb possibilitats reals d'assolir acords de forma àgil i ràpida en qualsevol dels àmbits de cooperació: transfrontera, transnacional i interregional de la Comunitat Europea; xarxes de transports, d'energia i de telecomunicacions; medi ambient i desenvolupament sostenible; educació, podent participar en tant que soci en programes d'educació del marc *Sòcrates*, amb intercanvis d'escolars i professors de formació professional i universitària; comunicació, informació i cultura, amb el compromís, per primer cop per escrit de valoritzar i difondre la llengua catalana; qüestions socials i treball i salut pública.

No entraré a detallar cada un d'aquests aspectes ja que ho acaba de fer abastament el ministre d'Exteriors, però queda palès que són moltes les àrees de cooperació obertes amb la Unió Europea en benefici dels andorrans i en particular de les generacions més joves.

Voldria destacar no obstant, que aquest Acord de cooperació ens permetrà avançar en la majoria dels vuit punts que el president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata va exposar durant el Debat d'orientació política del 17 i 18 de juny, com a marc del seu Acord d'associació -relacions de veïnatge, cooperació econòmica i monetària, protecció del

consumidor, matèria d'educació i recerca, medi ambient, noves tecnologies, accés a la societat del coneixement.

Tot això però, sense renunciar a la nostra sobirania i conservant la clau de la immigració, des del respecte més absolut dels principis comuns que ens lliguen amb la Unió Europea; principis de democràcia, drets humans, prosperitat i seguretat.

Aquest acord és, doncs, un acord impulsat des del pragmatisme, que permet obrir molts camps d'acció conjunts entre Andorra i la Unió Europea, i que portarà beneficis a ambdues parts.

Més enllà de les diferències de criteri o estratègies del model d'integració d'Andorra a Europa, l'Acord de cooperació és un èxit més del Govern d'Andorra en matèria de política exterior, que com en l'Acord de fiscalitat que acabem de votar, en els acords trilaterals del 2000, en l'Acord de circulació de persones i en l'inici de les negociacions per l'Acord monetari sobre l'euro, ha contribuït a la creació d'un espai de cooperació allà on fins ara només teníem unió duanera.

Un nou èxit, doncs, del Govern que una vegada més ha trobat el camí més adient en la nostra estratègia d'acostament a Europa, en benefici dels ciutadans andorrans, i sense renunciar a les especificitats econòmiques i polítiques d'Andorra.

El Grup Parlamentari Liberal votarà, doncs, en contra de l'esmena a la totalitat presentada pel Partit Socialdemòcrata i donarà el ple suport a la ratificació de l'Acord de cooperació entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a altres intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, ho farem en el mateix ordre de les intervencions.

Per tant, el Sr. ministre ens ha fet un llarg exposat i jo crec que ens ha donat una bona demostració d'allò que a França en diuen "La langue de bois".

He tingut aquí dret a programes multisectorials i a tota una sèrie de definicions tècniques i de reports, però de qüestions concretes poques. No he sentit... -en una intervenció, que reglamentàriament anava adreçada a rebutjar la nostra esmena a la totalitat-,

no he sentit cap contesta a totes les qüestions a les quals jo m'he referit sobre... -i ara hi tornaré- sobre el caràcter absolutament genèric de l'Acord de cooperació.

Per contra, ens ha parlat de la Unió llatina, ens ha parlat fins i tot de l'OMS... Bé...

Diu que la seva gestió ha estat tan brillant que ha permès una proximitat del més alt nivell, amb les autoritats comunitàries... És clar, de vegades, un, no se'n recorda dels debats anteriors. El 18 de juny, aquí, jo vaig preguntar -fins i tot vaig manifestar la meva sorpresa- de com era possible que precisament donant-se aquesta proximitat del més alt nivell el Sr. ministre hagués anat a Brussel·les a signar aquest Acord de cooperació i no l'hagués pogut signar amb cap comissari, ni amb el número u del departament, ni amb el dos, ni amb el tres i, al final hagués pogut parar-se al quatre: el quart personatge de nivell de la comissaria en la qual es firmava i jo d'això, Sr. cap de Govern, -vostè em fa que no amb el cap- però jo no n'hauria ni parlat si no m'hagués xocat això de: "la proximitat del més alt nivell", perquè, és clar, si el més alt nivell és el quatre, Déu nos en guard que arribéssim a dalt del tot del cel, no?

Andorra pot liderar iniciatives amb aquest Acord de cooperació... Miri! A veure! Mirem primer el que diuen els informes... -ja que no ens informa el ministre-, què diuen els informes que arriben aquí a aquesta casa- sobre aquest Acord de cooperació.

L'informe de l'1 de juny, del professor Saura, la conclusió: "*Consideracions finals -abaix de tot-: En definitiva... -diu el professor- el compromís essencial de les parts és cooperar, estar permanentment en contacte a través del nou mecanisme de seguiment que s'estableix per posar en comú les qüestions que interessin ambdues parts*". És la conclusió. Jo crec que això s'acosta al que he dit fa una estona. És a dir, aquest Acord de cooperació serveix per parlar, no per fer. Aquest Acord de cooperació permetrà que hi hagi molt bona disposició a parlar... s'estudiarà... es mirarà... No serveix per res el que ja dóna per fet el ministre. No ho diu l'acord i no ho diuen els experts.

Un altre informe. Aquest és del professor Maresceau i és del 29 de novembre -també ens l'ha enviat el Govern-: "*Il convient de noter que l'Andorre est déjà lié par un important accord signé en 1990 établissant entre autres une union douanière pour les produits industriels. L'Accord de coopération renforcera les liens entre l'Andorre et la Communauté, mais ne remplacera pas l'accord de 1990. Ce dernier continuera à régler le commerce entre la Principauté et la Communauté Européenne*".

Què vol dir això? Que l'Acord de cooperació, doncs, allà han parlat de moltes coses, però que les empreses andorranes de les que jo he parlat abans en l'esmena a la totalitat a l'Acord de cooperació no hi troben res, de res, de res, de positiva la implicació amb Europa. No hi ha cap mesura que millori... -després, contestant a la intervenció del company Jordi Mas del CDA parlarem dels serveis-, però no hi ha res que millori l'activitat econòmica en aquest acord de cooperació que és un dels motius essencials de la nostra esmena a la totalitat.

Que es podrà accedir -cosa que ara costa més- als programes *Erasmus*? Doncs, ens sembla molt bé però és que ja he dit a l'esmena a la totalitat que no estàvem pas dient que aquest acord de cooperació fos absolutament negatiu. Nosaltres el que diem és que és buit de contingut.

El que és evident que no resol -ho he dit i, evidentment, el ministre s'ha cuidat molt de contestar-me-, el que no resol és el treball dels joves andorrans a Europa. Això es resoldrà amb un acord d'associació, no amb aquest acord de cooperació.

La qüestió de la capitalitat cultural, si no fos que ja fa deu anys que estem al Consell d'Europa i que tothom sabés que no s'aprofita tota l'activitat cultural del Consell d'Europa incloses les capitals culturals d'Europa, ens podríem dir: "Home, mira! Aquí tindrem una cosa que no podíem tenir. Fa deu anys que podíem haver intervingut en aquesta matèria en l'àmbit del Consell d'Europa, i el Partit Lliberal no ho ha fet i, ara, ens diu que amb l'Acord de cooperació trobarem la gran solució i podrem tenir capitals culturals europees"...

I la qüestió social? Tampoc m'ha contestat... Evidentment, no em pot contestar. Perquè no se'n parla de la qüestió social en aquest Acord de cooperació.

Que podrem participar en els programes Interreg? Els experts del Govern no ho diuen això. Els experts del Govern, si ens mirem l'article 7, el que diu el professor Maresceau... -que jo crec que és una autoritat en la matèria, una prova d'això és que el Govern el consulta-, el professor Maresceau diu que en el marc de l'article 7 el que es podrà fer és anar parlant i, potser, si funciona i es creés l'espai pirineu -aquest igual que l'espai alpi- abans situava el nostre Acord d'associació -temeràriament em permeto opinar- en deu anys, el ministre, jo no el situaré en tants anys, la possibilitat de crear aquest espai pirinenc, però evidentment, abans de poder participar en els programes Interreg, que vostè ja ho ha donat per fet en la seva intervenció de fa un moment, aquí el seu expert li diu que hi ha molt fil a coure encara, eh?

Al CDA jo crec que el que li hem de dir és que la qüestió de l'exportació dels serveis que ha estat el cor de la seva proposta de relacions econòmiques europees des de les eleccions del 2001 no es pot, de cap manera, trobar ni encabir amb un acord de cooperació. Amb aquest acord de cooperació no hi ha possibilitat de desenvolupar els serveis. Per tant, el que digui el contrari a part de què no estarà fonamentat tècnicament, políticament no estarà anant per la bona via.

Per tenir un acord pels serveis, o es té un acord d'associació, o no hi haurà acord per poder enviar els professionals andorrans i les empreses andorranes a treballar a Europa i si, a més a més, es pretén argumentar davant de la ciutadania que podem tenir una intervenció en el sector serveis sense tenir una fiscalitat homologable a Europa i sense poder tenir convenis de doble imposició, que no podem tenir si no tenim la fiscalitat, doncs, a algú es pretén enganyar. Jo crec que cada dia s'enganya a menys gent, i segur que no s'enganyarà als companys consellers del CDA.

Finalment, la intervenció del portaveu del Partit Liberal, ja semblava que anava a acabar i estàvem preocupats perquè encara no ens havia parlat de les especificitats. Al final ens n'ha parlat i hem quedat més tranquils: ja sabem que la missió essencial del Partit Liberal és defensar les famoses especificitats andorranes.

Esmentar la ratificació de la Carta social quan sabem el que va costar de ratificar-la i sabem de la manera... -de la mala manera, em permeto dir- que es va ratificar amb reserves, fins i tot, pel que fa a la política de protecció a la família, jo crec que és una certa temeritat política de voler barrejar l'Acord de cooperació que no parla de qüestions socials amb una ratificació tardana i defectuosa de la Carta social.

Pensava que no havia entès bé una intervenció que havia fet el ministre abans, però, com que és evident que van lligades, a l'escoltar al portaveu del Partit Lliberal ho he entès més bé. El ministre ens ha dit en la seva intervenció que l'Acord de cooperació els permetria, -al Govern lliberal-, liderar iniciatives europees.

Quan escolto al portaveu liberal que ens diu que la Unió Europea s'ha d'acabar de consolidar institucionalment, ja he entès, suposo que el que necessita Europa és que vostès vagin allà a liderar una bona iniciativa europea i a posar ordre en el desgavell que deu haver-hi a Brussel·les.

Jo crec que tot això només admet una certa broma, però, és evident que aquest acord de cooperació és buit de contingut i, per tant, nosaltres havent

escoltat les intervencions del ministre i del portaveu del Grup Parlamentari estem encara més convençuts de què cal refusar la ratificació d'aquesta Proposta d'acord.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part del Govern?

Sí, Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, és per comentar sobre alguna de les qüestions que s'han tocat tant per part del CDA com del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

En la qüestió dels serveis aquí coincidim, -i parlo dels comentaris que ha fet el CDA-, els serveis són un dels punts importants per l'economia d'aquest país. La Unió Europea és un conjunt de coses: la seva proporció de béns, de persones, de capital i de serveis. Els béns els tenim resolts amb l'acord comercial de la Unió duanera; amb persones vam fer els acords trilaterals que són uns acords equilibrats perquè, doncs, quan tenen una sèrie de disposicions que són favorables a Andorra i als països veïns, a França i a Espanya però sempre tenint en compte la petitesa de l'Estat andorrà i el nombre de persones i, per tant, és un equilibri ponderat que ha funcionat bastant bé i esperem poder apretar en la propera legislatura per poder cloure alguns altres acords amb altres estats, particularment alguns que ja ho demanen com Portugal, però també hi ha altres estats; a nivell de capital ja circula lliurement i a nivell de serveis, i és evidentment, em sembla un pas important amb el protocol que ve junt amb l'acord sobre la fiscalitat de l'estalvi amb la declaració comuna en la qual ja s'esmenta la via per la qual es podran establir acords amb els països veïns per tirar endavant tot el que és la qüestió dels serveis. I, aquí em sembla -pel que he sentit en aquesta Sala- que hi haurà interès, i que hi ha interès per totes les parts implicades de tots els partits perquè puguem avançar en la qüestió dels serveis.

Agraeixo en tot cas el que han dit els dos grups parlamentaris de què no és un mal acord i, per tant, si no és un mal acord vol dir que hem avançat en aquest acord. Si hem avançat no té raó de ser de què hi hagi una esmena a la totalitat perquè una cosa, doncs, no treu l'altra perquè que avui puguem aplicar un acord de cooperació no vol dir que no es puguin fer més coses en el futur.

Després sobre la qüestió... el president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha esmentat, doncs, els informes que es van lliurar dels assessors del

Govern. Ha llegit alguna part... és clar, ha llegit les parts que potser li poden convenir més però, jo lleixo també els informes d'aquests assessors i, per exemple, el professor Maresceau -i coincidim aquí en dir que és una persona, el director de l'institut europeu de la Universitat de Gand que és una persona, doncs amb reconegut criteri -potser un dels que més a nivell europeu-, i diu en francès, però ho traduiré en català: "*Malgrat que l'acord de cooperació s'inscriu en un marc més ampli de relacions i d'acords entre Andorra i la Comunitat Europea ofereix, com a tal, una base jurídica gran i dinàmica per desenvolupar la cooperació en múltiples àrees d'interès comú entre les parts contractants*", i a la conclusió diu: "*L'acord de cooperació és un acord equilibrat, la importància major del qual és donar una base política i jurídica per desenvolupar la cooperació entre Andorra i la Comunitat Europea en benefici mutu de les dos parts contractants. L'acord ofereix un quadre, un marc, jurídic i pràctic... i pràctic! per un desenvolupament dinàmic de les relacions bilaterals. En l'estat actual del desenvolupament particularment complex de la Unió Europea tant amb el pla intern com extern, l'acord marca una etapa important en les relacions entre Andorra i la Unió Europea.*".

Bé, si el professor Maresceau ho diu també, em sembla que està en contradicció una mica, doncs, amb el que ha dit el president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Després, el professor Berthélemy de la Universitat de la Sorbona a París -França-, ens diu: "*L'acord de cooperació que completa l'acord d'Unió duanera de 1990 -aquest professor és economista, l'altre és jurista a nivell europeu-, estableix les bases sòlides i equilibrades per una cooperació estreta entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea en varis sectors importants de la política comunitària: el medi ambient, els transports, la política regional, la cultura, l'educació i la salut.*".

Després, també, el Dr. Saura -professor de dret internacional de la Universitat de Barcelona, que també ha citat el president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata-, ens diu a la conclusió: "*Sobre aquesta premissa el Projecte d'acord constitueix un excel·lent instrument de col·laboració amb la Comunitat Europea.*".

Em sembla que totes les persones que s'han citat aquí, doncs, coincideixen a dir que aquest és un bon acord, que hi ha aplicacions pràctiques molt clares. Evidentment, ara, correspon a la iniciativa al Govern d'Andorra, i és el Govern d'Andorra el que ha de tirar endavant tota l'aplicació de l'acord.

Diu també el professor Jean Claude Berthélemy: "*Per tant, el Principat d'Andorra depèn de les iniciatives per posar en pràctica aquest acord demanant a la Unió Europea de participar de manera plena i completa en els programes de cooperació europeus que existeixen o que vindran.*". I és d'aquí que el pla de desplegament que ha fet el Govern de l'Acord de cooperació que he inclòs avui en la motivació per la qual era important poder ja ara començar a participar en els programes del 2007 al 2011, doncs, em sembla realment necessari que puguem aprovar aquest acord de cooperació, i tirar endavant totes les qüestions que s'hi esmenten que, al nostre entendre, són moltes. Que n'hi poden haver d'altres? Que la circulació de persones es podria tractar en un acord europeu?... Bé, hem de saber també que els acords europeus en circulació de persones tots demanen una reciprocitat clara, no una reciprocitat ponderada com la que teníem en els acords trilaterals. I, de moment, fins i tot alguns dels assessors que he citat aquí ens diuen que pot ser complicat per un país com Andorra. Per tant, preferim en aquest moment avançar en els acords sectorials amb els països europeus, i a nivell de serveis, doncs, estem plenament d'acord que cal treballar sobre aquest sector i sobre aquest desenvolupament de les relacions amb Europa i pensem que en aquesta legislatura gràcies a la declaració d'intencions que ha vingut, mercès a la negociació de l'Acord sobre la fiscalitat del rendiment del capital, doncs, tenim unes bones bases per poder-ho fer tant amb els estats veïns i amb les converses que hem tingut amb ells com amb la Unió Europea.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt alguna intervenció?

Sí, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només per contestar dos intervencions. La primera és la del president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Em fa l'efecte que estem d'acord amb el tema de serveis. Sabem perfectament que a dintre de l'Acord de cooperació -i el seu nom ho diu- no pot entrar un acord de serveis. Nosaltres hem estat sempre sensibles amb el tema de serveis des de l'inici de la legislatura i vull recordar que l'inici de la legislatura ni el Govern ni el Partit Lliberal parlaven d'acord de cooperació sinó que s'intentava buscar una comunitarització del trilateral. Aquesta, potser, era

la primera proposta que hi havia, i nosaltres entenem que havíem d'anar més lluny. El tema de serveis sabem que és complex, segurament la forma jurídica ha de ser l'associació -no sé exactament quina és-, però, en tot cas tot i que tinguem un acord de cooperació penso que hem de treballar i esforçar-nos per trobar un altre acord -que ha de ser un altre-, no pot ser a dintre del mateix -almenys així ho entenc jo i sóc un profà en la matèria.

Per contestar també al ministre, evidentment li faig la mateixa resposta que ha fet ell mateix, és a dir, que el mateix grup. Per tant, a veure, tampoc hem dit que fos fàcil arribar a un acord d'aquests, però és clar, de cop i volta al sorgir el famós acord de cooperació o la proposta d'acord de cooperació, doncs, van agafar els elements, jo diria, més senzills per poder arribar a un acord amb la Unió Europea que és tal com diu el mateix acord que és cooperar amb tota una sèrie de temes i buscar les solucions o les sortides que puguin aportar després a les converses en cada tema.

La paraula "ambició" que nosaltres demanem i que nosaltres pensem és anar més enllà, és fer un acord complet ni que sigui aquest -i ja hem dit que no és un mal acord-, perquè dintre de les nostres reflexions -fins a quatre puc recordar-, que portàvem a la taula, ja hi posàvem que també es podien fer acords sobre el que s'ha firmat avui en dia.

Per tant, el que volem és que hi hagi acords molt més ambiciosos i més valents.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció? No?

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, en primer lloc, a mi em sembla que entre el que acaba de dir el company Jordi Mas del CDA i el silenci o l'actitud evasiva del ministre pel que fa a la qüestió dels serveis queda bastant clar que en aquest acord de cooperació, els serveis no cal ni esmentar-los perquè no hi entren, i tampoc ningú ha desmentit que si no hi ha una introducció d'un nou sistema fiscal malament podem fer acords de prestació de serveis fora de les nostres fronteres.

El ministre diu: "No té raó de ser que hi hagi una esmena a la totalitat"... Miri, si quan ha començat la meva intervenció no hi hagués els xiu-xius que he constatat aquí a la taula del Govern probablement

vostè hauria tingut el temps d'escoltar la primera part de la meva intervenció en la qual, estic segur, de què ha entès quina és la raó de l'esmena a la totalitat. Jo he dit al principi que aquest acord no era un mal acord, però que aquest acord necessitava que nosaltres ens hi oposéssim i féssim una esmena a la totalitat perquè és buit de contingut, perquè no hi ha cap qüestió concreta i, bé, que una cosa no sigui dolenta no necessàriament vol dir de què requereixi molts aplaudiments i, en tot cas, una aprovació en seu parlamentària que és una cosa molt més seriosa que alguna conversa de cafè i, per tant, nosaltres creiem que està plenament justificada la nostra esmena a la totalitat. Políticament i tècnicament justificada.

M'ha llegit una altra part del professor Maresceau... Bé, vostè suposo que no dubtarà pas de què jo m'he llegit tot l'informe del professor Maresceau, tot el del professor Saura i, fins i tot, el del professor Berthélemy que no l'ha citat.

La cita que vostè m'ha llegit del professor Maresceau, no em desmenteix en res del que he dit ni en la primera intervenció, ni després en la rèplica. El professor Maresceau diu el mateix que ja sabem de què hi ha unes possibilitats de parlar molt, però de fets concrets, que és el que nosaltres li demanem, no n'hi ha. No ho diu el professor Maresceau -malament si ho digués perquè ell sap perfectament el que diu aquest acord de cooperació.

El professor Berthélemy jo no l'he citat perquè, sincerament, doncs, és un informe que està molt adreçat a fer plaer al que l'ha encomanat, i com que l'he llegit d'aquesta manera doncs, és clar, podria fer cites i fer broma en relació amb el màgic Andreu i les medalles, però els hi he estalviat al Consell. El professor Berthélemy en l'informe que fa no aporta res tècnicament interessant al meu entendre, en relació amb el que diuen els dos altres tècnics que considero molt més coneixedors del dossier andorrà i, per tant, per això no l'he citat. Però bé, tampoc hi ha dins de l'informe del professor Berthélemy cap cosa que ens digui que hi ha possibles activitats concretes que es puguin derivar per una positiva activitat econòmica en aquest país, o pel treball dels joves fora d'Andorra, o pel treball de les empreses fora d'Andorra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part del Govern?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Breument, per referir-me al que ha anat dient el Sr. Bartumeu diferents vegades sobre els serveis i sobre els xiu-xius que hi han hagut aquí a la taula. És veritat que n'hi han hagut, però també n'hi han hagut als bancs parlamentaris com sempre, com és normal, per parlar entre nosaltres, no?

Però, el que no ens ha dit vostè, tampoc en aquest moment, és què hi ha del tema de l'acord d'associació? El temps que es tarda en negociar-lo? Perquè crec que és important això. Nosaltres hem treballat força ràpid sobretot en els serveis, però tots els acords que hem negociat aquest any, els que s'havien fet en aquesta legislatura. Però, un acord d'associació està clar que sí, que és un acord comunitari, és un acord mixt i, per tant, s'ha de ratificar a cada país: avui són vint-i-cinc. Se n'haurà de preparar... algun dels acord puntuals haurà de seguir aquesta via probablement si no està contemplat amb el de cooperació, però, un acord d'associació global, avui en dia tal com ha estat fins ara amb quinze membres, ningú l'ha firmat en menys de deu anys i em fa l'efecte que esperar de preveure això amb tant temps per arribar a un acord d'associació -que és el que vostès legítimament plantejen i plantejaran sense cap dubte en el seu programa electoral-, penso que la nostra opció era molt més positiva i permet moltes més obertures com ha explicat la Sra. ministra d'una manera extensa, tot i que és molt feixuc de detallar-ho tot, no?

El que sí que també he de dir que també és una qüestió d'actitud, no hi ha dubte, que estem parlant de models diferents en tots els aspectes -i no solament en els aspectes fiscals-, i, quan es parli repeteixo vint, el tema de les especificitats... a veure, és una paraula llarguíssima que a mi tampoc m'agrada com a tal, però l'esperit d'aquesta paraula sí que m'agrada perquè Andorra ha mantingut una cosa sempre: els nostres avantpassats en deien privilegis perquè era la paraula que es feia servir llavors, privilegis i avantatges -ho deia el Manual Digest fa dos-cents cinquanta i uns quants anys. Avui en dia no podem parlar de privilegis i, per què en parlaven llavors? En parlaven perquè Andorra ho necessitava absolutament perquè era un país exportador d'emigració. Era un país que no donava per tots els fills que naixien. Què ha passat aquests últims anys? Que passien d'aquests privilegis que havien estat mantenint i que es referien, en primer lloc, al privilegi de ser neutrals i de ser un estat sobirà -sobretot aquest és el primer privilegi que defensaven els nostres avantpassats-, ara ja no és la qüestió, des de la Constitució sortosament no cal defensar privilegis de ningú i, molt menys defensar

privilegis dels senyors; però sí que cal defensar especificitats. Jo segueixo dient-ho, i ho hem de dir perquè som un país petit rodejat de països molt grans d'Europa, i que a Europa tots ho fan de defensar les seves especificitats. Les andorranes en són unes i les dels altres països en són unes altres.

En això discrepem fortament vostè i jo, Sr. Bartumeu, i els programes respectius també, segur. Però jo penso que un cap de Govern i un grup parlamentari té l'obligació de defensar les particularitats del país de la millor manera que pugui, i em sembla que nosaltres ho hem fet de la millor manera que hem pogut, sense dubte, i si no que torni allò del que "qui dia passa any empeny" que vostè diu sovint, i el transformaré ara en: "qui legislatura passa potser dècada empeny". La podem empènyer bé o la podem empènyer malament, aquesta és una qüestió d'opinió, i això sí que serà el que en campanya electoral es discutirà d'aquí poc temps, sense dubte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Mixt cap intervenció?

Pel Grup Socialdemòcrata? Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

A veure, torno al text del que jo he llegit per fer-li veure al Sr. cap de Govern -ell ja ho sap perquè segur que no és la primera vegada que ho sent-, que més enllà de què coincideixi amb què no ens agradi la paraula aquesta difícil i llarga de les especificitats, nosaltres no volem tirar la situació del país i llençar-la per la finestra. I a la intervenció que està escrita -i aquesta part l'he llegit, i que de fet fa una estonada que: "... nosaltres volem una relació estructural amb la Unió, amb les transformacions necessàries que hem de fer aquí dins", i he dit, i he llegit: "... i el respecte de les coordenades particulars del nostre país i de la seva identitat" -això ho he llegit aquí deu fer una hora o tres quarts.

Per tant, és clar, ara resulta que estem d'acord... miri! Per tant, ja no podrà dir que nosaltres ho volem tirar tot per la finestra perquè fa una estona he dit exactament el contrari.

Nosaltres el que volem és un acord d'associació.

Període d'associació tan llarg? Miri... vostès tenen els seus experts i nosaltres tenim els nostres. Tots són de qualitat.

La situació per utilitzar la "*langue de bois*" la situació de la Unió Europea actualment és dinàmica. Com

que és dinàmica i hi ha aquest concepte de nou veïnatge, es pot donar el cas de què quan nosaltres dipositéssim la petició d'inici de negociació d'un acord d'associació hi hagi uns vincles nous que es puguin establir per la via del nou veïnatge que no necessitin deu anys. Per tant, no està dit. Aquí podem arribar a la campanya electoral amb un informe dels seus experts que digui que trigarem deu anys... bé, les proves? Aquest informe ja hi deu ser perquè el ministre ja ens ho ha llegit i nosaltres en portarem un altre que explicarà, argumentarà i demostrarà de què no caldran deu anys. Bé, però el tema és que una és una vinculació i l'altra és l'altra. Els models són diferents, estem d'acord.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció pel Govern?

Sí, Sr. cap de Govern?

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Una precisió.

Sí que està obert un sistema de negociació, ja, amb Europa a més a més d'aquest acord que és el que contemplarà la constitució quan sigui ratificada.

La convenció europea conté el que ha dit el Sr. ministre, la manera de contemplar la Unió Europea als països de dimensió reduïda que estan en el seu entorn de la mateixa manera que ho farà amb la resta de països perifèrics fora dels que ja són a dins. Aquesta ja és una voluntat de la Unió Europea dins de la seva constitució. Per primera vegada se'n parla perquè, semblava que anava a fer-se una constitució que ignorés que hi havia uns països enclavats dins d'Europa, dins la Unió Europea, i que no se'n parlava. Ha estat positiu que fos així, els quatre estats que ho van defensar ho van aconseguir i, per tant, aquí també hi ha un marc d'entrada que la Unió Europea vol negociar i potser arribaríem al mateix que vostè diu: aquest veïnatge i aquesta manera de fer, però em sembla que és quasi el mateix. Tan de bo sigui així, tan de bo es puguin fer acords puntuals sobre temes que no estan aquí, que no estan en aquest moment sobre aquesta taula d'una manera més ràpida. Tan de bo sigui així. I jo no vull dir-li a la Unió Europea que faci coses més bé de les que fa, ni tampoc Andorra és ningú per ensenyar gran cosa però, és clar, de coses que han fet poc a poc durant molts anys n'hi han hagut.

Jo celebraria que fos veritat que la Unió Europea agafés una dinàmica positiva i més ràpida que la que ha tingut en moltes coses fins ara.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Cap més intervenció?

Bé, doncs, passarem a la votació de l'esmena.

Us recordo que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena i, per tant, l'aprovació de la Proposta.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : No
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : No
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
 M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. secretari, si voleu procedir al recompte si us plau.

El Sr. Esteve López:

Sí, Sr. síndic.

7 sí; 18 no.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada l'esmena i declaro aprovada la Proposta d'aprovació de la ratificació.

Passem al punt següent de l'ordre del dia.

6- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de modificació del tipus de gravamen de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 70/2004 del 28 de desembre.

El Sr. Jordi Daban Alsina nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost exposa l'informe.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost va examinar en el decurs de la reunió mantinguda el 23 de desembre del 2004 el Projecte de Llei de modificació del tipus de gravamen de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i serveis financers, i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de Llei s'han presentat 5 esmenes per part del Grup Socialdemòcrata. De les esmenes presentades, 1 ha estat retirada i les restants, 4 esmenes no han estat aprovades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Jordi Mas, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern, l'any 2003, va entrar a tràmit parlamentari el Projecte de Llei de modificació del tipus de gravamen de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers,

que va ser publicat en el Butlletí del Consell General número 49/2003 del 5 de novembre del 2003.

Al citat Projecte de Llei, els consellers generals del CDA vam presentar, entre altres, una esmena parcial destinada a dividir en dos tipus el gravamen proposat, és a dir, un tipus del 12% per les entitats bancàries i les entitats financeres no bancàries de crèdit especialitzat, que era el mateix que el proposat pel Govern, i un altre tipus per la resta de les entitats financeres que era l'actual 7%.

A més d'aquesta esmena, també proposàvem una disposició transitòria segona la finalitat de la qual era la de proposar un termini perquè el Govern presentés una modificació de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i serveis financers, que, tenint en compte la gran diversitat d'activitats que s'inclouen en el sector financer, defineixi un sistema d'imposició indirecta per mòduls més adaptat a cada una de les activitats.

El Projecte de Llei en concret, va ser retirat pel Govern i posteriorment presentat altra vegada amb alguna modificació.

En aquesta segona ocasió, el nostre grup no va poder presentar les esmenes corresponents, raó per la qual, i en el si de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, vàrem donar suport a les esmenes presentades pel Grup Socialdemòcrata, les quals recollien bàsicament la nostra inquietud al respecte.

Donat que les citades esmenes van ser rebutjades, per tant, el que es proposa per aprovació és el Projecte de Llei tal i com el va presentar. Els consellers del Grup Mixt no donarem suport al Projecte de Llei de modificació del tipus de gravamen de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers, perquè entenem que pot perjudicar de manera considerable a un sector de les empreses financeres que operen al nostre país, oferint, això sí, uns serveis financers que no disposen del marge suficient per afrontar els costos que representa aquest increment tan important que és del 7 al 12%.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata, Sr. Josep Dallerès, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Després de les dues lleis del 2000: la del 13 d'abril, i la del 15 de desembre, amb la rellevant sentència del Tribunal Constitucional per entre mig i després de la

modificació que representa la Llei del 2002, ens trobem en un nou episodi de la regulació de l'impost indirecte sobre prestació de serveis bancaris i financers. En aquest cas per dur a terme una modificació del tipus de gravamen.

En la meua intervenció del 14 de maig del 2002, quan va aprovar-se la Llei que avui es proposa modificar vaig fer la glosa dels mèrits de la Llei en comparació amb l'anterior, però també vaig enumerar-ne les mancances, les ambigüitats, fins i tot la incoherència quant al fons.

No reprendré aquí tot el que ja consta en el Diari de sessions d'aquell dia.

En recordaré, telegràficament, tan sols alguns extrems: Primer, el text s'obstina a legitimar la qualificació d'indirecte de l'impost. Dos, la nova fórmula per a la determinació de la quota de liquidació no porta a una estimació objectiva. Tres, l'enunciat dels punts a) i b) de l'article 6 comporta un equívoc. Quatre, la fórmula per determinar la quota de liquidació va més enllà del valor brut dels serveis, i es desplaça cap al compte de resultats operatius nets. Cinc, un element de la fórmula té un efecte clarament distorsionador: el factor "0,85". Sis, tot plegat permet que una entitat bancària pot retenir dels seus clients un total més elevat del que li toca liquidar. I, conclouia donant un setè punt: és evident -deia- que s'ha tornat a partir de la premissa que la liquidació anyal havia de ser una xifra predeterminada.

Si he recordat tot això és tan sols perquè estem segurs que no es poden entendre les tribulacions de la tramitació d'aquesta Llei -una senzilla modificació del tipus de gravamen, la que ens toca aprovar avui- si no es remunta a l'origen, i l'origen són aquests elements dels que acabo de fer esment.

L'origen, efectivament, és essencialment aquest setè punt: és partir de la premissa que la liquidació anyal, i que aquesta liquidació anyal havia de ser una xifra predeterminada.

L'admissió a tràmit parlamentari del text que avui està a debat s'inicia, de fet, el 5 de novembre del 2003, ara fa un any i tres mesos.

La publicació de l'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost donant per enllestit el treball en comissió es publica al Butlletí del Consell General el 30 de setembre del 2004.

Nou mesos després d'haver entrat a estudi: una autèntica gestació! Ara bé, no hi ha part. Una setmana més tard -la primera setmana d'octubre- Govern retira el projecte i n'entra un de nou, idèntic, la modificació és pura forma, fa tan sols referència als requisits i dates de posta en aplicació.

És lògic demanar-se: i tot això per què? Senzillament el text havia esdevingut caduc!

Si comparem els dos textos entrats a tràmit parlamentari, el primer al novembre del 2003, l'altre a l'octubre del 2004, són pràcticament idèntics. Un article únic que diu: "*Es modifica l'article 8 de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers del 14 de maig del 2002, que queda redactat de la forma següent: Article 8 - Tipus de gravamen. El tipus de gravamen aplicable és del 12%.*" -el text que es modifica plantejava que era del 7%.

Les modificacions entre un i altre text no afecten l'article únic, corresponen únicament a la posta en aplicació de l'impost i radiquen en el fet que les dates d'aplicació previstes en un primer temps pel Govern no es corresponien en el temps.

El Grup Socialdemòcrata va presentar esmenes tant en el primer com en el segon text, gairebé idèntiques també, tot i que, en el moment de la redacció de les esmenes, en el segon vam tenir en compte algunes de les raons que se'ns havien donat en el decurs del treball en comissió, tot al llarg de l'estudi del primer text, per tal de mirar si era possible trobar posicions de possible acord i avançar vers criteris diferents dels que havien estat a la base de les lleis del 2000 i del 2002.

La nostra proposta ha estat la següent: modificar l'article 8 de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers, de 14 de maig del 2002 tenint en compte però, la separació que preveu la Llei de regulació de les facultats operatives dels diversos components del sistema financer, de 19 de desembre de 1996, en base a les activitats que poden dur a terme les entitats bancàries per una banda i les entitats financeres per altra i no continuant regulant unes i altres sota el mateix patró.

Així doncs, proposàvem mantenir el 7% per als serveis de les financeres passant al 12% els serveis de les entitats bancàries. Respecte a aquest punt també vam recordar en comissió -com també ho hem dit en d'altres ocasions- que no considerem bo el sistema que, en teoria s'està aplicant, vist que permet, quant a serveis bancaris, gravar-ne alguns que no ho són als països del nostre entorn.

Vist que en el decurs del treball en comissió -parlo del primer text- ens havia semblat que per part del Grup Lliberal semblava que hi havia una predisposició per a intentar trobar punts de convergència que apuntaven vers el que fa temps venim defensant, en el moment de presentar les esmenes al segon text, la nostra proposta va concretar-se un pèl més i vam proposar, cosa que ja

haviem fet per via de possibles transaccions en el decurs del primer període de treball dins de la comissió, afegir un article *8 bis* a la Llei.

Aquesta proposta es concretava com segueix: "*Article 8 bis - Operacions no subjectes. No es troben subjectes a aquest impost: a) els crèdits hipotecaris concedits per a la compra d'una casa, un pis o un apartament destinats a residència principal; b) el primer crèdit d'ajuda concedit a un empresari per permetre la posta en funcionament de la seva primera empresa.*

El Govern, per via reglamentària, determina quins són els sectors prioritaris i les quanties màximes no subjectes a l'impost."

Proposàvem, doncs, que en els dos supòsits expressats -crèdits hipotecaris concedits per a la compra d'una casa, un pis o un apartament destinats a residència principal, i primer crèdit d'ajuda concedit a un empresari- no se'ls apliqués cap tipus d'impost.

En el decurs del treball en comissió -i repeteixo, del primer text- una de les raons que se'ns havia donat per no donar suport a les nostres esmenes era que es considerava que els crèdits hipotecaris es veien penalitzats en passar a un gravamen del 12% per davant d'altres operacions que es mantenien al 7%.

Amb la nostra proposta de l'article *8 bis* deixava de ser així: no se'ls aplicava cap tipus de gravamen!

Certament, doncs, no era aquesta la veritable raó que va motivar en el seu dia la votació del Grup Lliberal, vist que a l'hora de la veritat es va votar en contra de la proposta que vam fer.

La nostra proposta, a més, venia completada per tres disposicions que incloïen una delegació de l'exercici de la funció legislativa al Govern, en base a l'article 59 de la Constitució, de manera que si l'aplicació de l'article 14 -corresponent a la determinació de la quota de liquidació- es veia dificultada per les modificacions aportades això no pogués retardar la recaptació prevista pel Govern.

El resultat va ser que no es va, pràcticament, ni discutir, i les excuses que se'ns van donar i les raons que se'ns van donar, considerem que poden ser qualificades d'excuses de mal pagador i ben poca cosa més.

I tot plegat, ens podem preguntar: i per què? Senzillament perquè la raó de tot plegat és una altra i no es vol reconèixer: ni més ni menys és la que he mencionat a l'inici de la meva intervenció, és aquest punt 7 al que m'he referit al començar: és haver partit de la premissa que la liquidació anyal havia de ser una xifra predeterminada.

És, senyors, el preu a pagar per a les fórmules màgiques i si entremig, ha de caure alguna empresa -de les petites s'entén, i això pot passar- alabat sia Déu!

Senyors, no és així com es legisla al nostre entendre. No estem d'acord amb aquesta manera de fer i és la raó per la qual no donarem suport a aquest text.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal?

Sí, intervé el Sr. Jordi Daban.

El Sr. Jordi Daban:

Gràcies Sr. síndic.

Després de gairebé tres anys de funcionament de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers, el Projecte de Llei que es debat avui en aquesta Cambra tracta de l'increment del tipus de gravamen de l'impost del 7 al 12%.

En primer lloc, cal establir que és la segona vegada que aquest Projecte té una tramitació al Consell General ja que el Govern va haver de retirar l'anterior per un problema d'entrada en vigor que no vam poder solucionar en comissió. Des del Grup Parlamentari Liberal lamentem aquest retard en l'aplicació d'aquesta Llei, que ha minvat els ingressos de l'Estat per a l'any 2005.

Pel nostre grup parlamentari, aquest Projecte de Llei no es pot desvincular de les lleis que generalitzen la imposició indirecta a tots els sectors de l'economia, aprovades el 3 de novembre del 2004 i que entraran en vigor l'1 de gener del 2006: l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals, l'impost indirecte sobre la producció interna i l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

Així, d'acord amb el nostre plantejament polític de què els sectors amb major capacitat econòmica contribueixin de forma prioritària en el desenvolupament dels projectes del nostre país, i un cop generalitzada la fiscalitat indirecta a tots els sectors, hem considerat necessari modificar el tipus de gravamen de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers, del 7 al 12%, que és el tipus de gravamen especial establert en la Llei de modificació de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis, aprovada també el 3 de novembre de l'any passat.

Com a portaveu dels consellers liberals a la Comissió de Finances i Pressupost vull agrair el treball en

Comissió, si bé no s'han pogut acceptar les esmenes presentades atesa la seva manca de compatibilitat tècnica amb el model impositiu vigent.

D'aquest treball, voldria destacar que a banda de consideracions tècniques i jurídiques, el nostre grup parlamentari no ha pogut donar suport a una proposta de diferenciació del tipus, que implicaria gravar els serveis de captació de dipòsits i concessió de crèdits a un tipus del 12%, que beneficien a la gran majoria de la població, enfront dels serveis de gestió de patrimonis i d'organismes d'inversió, prestats a una minoria de població amb una capacitat financera notòriament més elevada, que estarien gravats al 7%.

Pel que respecta a l'esmena d'establir com a operacions no subjectes a l'impost els crèdits hipotecaris concedits per la compra d'una casa, un pis o un apartament destinats a residència principal, així com el primer crèdit d'ajuda concedit a un empresari per permetre la posta en funcionament de la seva primera empresa, cal dir que compartim l'esperit d'aquestes propostes de política d'habitatge i de política econòmica, però la dificultat de control actual atesa la manca d'una central de riscos a Andorra fa que aquestes mesures no trobin la cobertura adequada en aquesta llei. Demanem, però, que el Govern segueixi treballant en les polítiques d'accés a l'habitatge i de dinamització de l'economia per donar resposta a aquesta problemàtica que s'ha aixecat amb aquesta esmena.

A més, l'acceptació d'aquestes esmenes suposava la modificació d'altres textos legislatius que no estaven esmenats.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Liberal donarà suport al Projecte de Llei de modificació del tipus de gravamen de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Govern desitja intervenir?

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en una cosa sí que teniu raó i ens podem posar d'acord, Sr. Dallerès, i és que hi han hagut moltes tribulacions per arribar a un text que, avui, finalment debatem. És l'última sessió, segurament, del Consell General i nosaltres ens alegrem de què finalment aquest text arribi perquè, a veure, tots sabem del que estem parlant: d'un augment de la contribució de la

banca a l'erari públic que fins ara ha estat relativament estable i que, en aquest cas, s'apujarà d'una quantitat substancial per les arques de l'Estat. És una voluntat que nosaltres teníem, que el Govern havia presentat i el grup parlamentari que li dona suport també l'havia recolzat en aquest cas dient, doncs, que en el moment en què ja tindríem una generalització de l'impost indirecte -i així és el cas, que tenim una data per l'1 de gener del 2006- que incrementàriem el tipus de gravamen de la banca perquè consideràvem que era un sector que podia contribuir més del que estava fent fins a l'actualitat.

I és cert que ens trobem amb un model que no permet massa idees que vagin en el sentit del que han exposat els dos grups de l'oposició -tant el Sr. Jordi Mas com el Sr. Josep Dallerès- en les seves esmenes, en el seu moment. Les diferents esmenes, i és cert que s'ha intentat treballar sobre esmenes que poguessin ser acceptades.

Però, com deia el model no és evident de poder-lo modificar. És un model que per nosaltres ha funcionat, és a dir, hem arribat a fer un model que poguéssim recaptar unes sumes de la banca sota un model indirecte que es basa, doncs, en aquest marge ordinari i, per tant, creiem que l'objectiu del mòdul que es va aprovar l'any 2000, doncs, ha funcionat i fins ara hem tingut una recaptació adequada per part del sector bancari financer.

Però, com deia ara el model té unes limitacions i, les limitacions són el principi d'igualtat que hem de mantenir cap al mateix tipus de servei i s'estigui gravant, sigui el que sigui que l'estigui prestant. I les esmenes que en un moment es van presentar, i les esmenes que avui ha comentat el Sr. Jordi Mas, doncs, són unes esmenes en el sentit de diferenciar l'activitat de les entitats financeres i l'activitat de les entitats bancàries, però, les entitats financeres i les entitats bancàries la major part de les vegades fan les mateixes activitats i a més a més els bancs en fan d'altres. Llavors, el que no podríem permetre és que quan una entitat financera fa una gestió de patrimonis repercuteixi en un 7% i, en canvi, quan ho faci un banc sigui un 12%. Per tant, aquí el principi d'igualtat quedaria vulnerat i aquesta esmena, doncs, potser és el model que no els convé? Doncs, això és un altre debat però no és un problema de passar del gravamen del 7 al 12.

I, per altra banda, fer que tots els serveis que puguin fer les financeres i que també puguin fer els bancs estiguin tributant al 7% i la resta de serveis altres que els que fan les financeres i que fan els bancs com, per exemple: les hipoteques, tenir un compte corrent, tenir una tarja de crèdit... aquests estiguin gravats al

12%, doncs, com deia el Sr. Jordi Daban no considero que sigui massa social.

En aquest cas, doncs, sí que és veritat que des del Grup Socialdemòcrata es va proposar de fer una exempció d'aquests tipus de serveis que evidentment tenen una finalitat que podria considerar-se més social com unes hipoteques o com els ajuts als empresaris quan és la primera empresa que estan muntant.

Sí, en el fons podríem estar d'acord però, altra vegada el model tal com està avui no ho permet i la dificultat també hi és i, vostè Sr. Dallerès sap que la delegació legislativa que ens va proposar té moltes dificultats constitucionals. Jo no diria aquí que no és constitucional perquè no tinc l'informe i no voldria dir-ho així, però, vostè ho sap i ho hem vist en reiterades sentències que ha tingut el Tribunal Constitucional vers la delegació legislativa, sobretot en matèria tributària del Govern, és molt limitada i, en aquest cas doncs, crec que hi havia uns riscos constitucionals molt grans.

Per tant, jo no estic parlant de cap fórmula màgica. Jo, el que estic dient és que el model tal com el tenim i que nosaltres considerem que funciona no permet les esmenes que ens han plantejat. I, nosaltres el que estem dient aquí és que volem que aquestes empreses tributin de forma superior al que faran la resta de sectors de l'economia andorrana, i jo espero que les petites empreses no hagin de morir, o d'haver-se de tancar perquè no siguin solvents.

Bé, jo crec que moltes de les empreses petites, les financeres no bancàries -d'aquestes persones és de les que estem parlant-, avui estan repercutint gairebé, íntegrament a l'ISI bancari i financer quan els bancs de forma explícita no ho estan pas fent. I bé, jo espero que no sigui el cas, és a dir, que les empreses financeres puguin continuar vivint i, jo crec que la solució de les financeres no passa per una modificació o per una no afectació del seu tipus de gravamen sinó que passa per una regulació del seu sector i que hi hagi una capacitat més gran d'activitat d'aquestes empreses.

Per tant, no penso que l'increment de l'ISI hagi de ser un perill. És una amenaça, és cert, com també ho és la fiscalitat de l'estalvi de la que hem parlat abans. Què puguin perdre competitivitat?... Pot ser, però ho hem d'arreglar, crec jo, per una altra base que no sigui la purament tributària que és la que estem debatent avui.

I, ja per concloure el que vull dir és que en cap cas estem parlant d'una xifra predeterminada. No és cert. Nosaltres hem dit que volíem que la banca contribuís més. Quant serà aquest més? Doncs, s'ha fixat en aquest 12%. De quant serà? Doncs, em

sembla que vam enviar amb la llei un informe... una memòria en què dèiem de quan podia ser l'increment i podia arribar a 18 milions d'euros de més del que s'està cobrant ara.

Certament, la banca no és que estigui massa contenta d'aquest increment i, per tant, no crec que sigui una xifra predeterminada i encara menys negociada. Per tant, nosaltres hem tirat endavant el model que ens semblava que era l'adequat. Hem tingut, crec, una aplicació satisfactòria del mòdul que ha evitat tenir recursos com havíem tingut en el passat i ara el que fem és tirar endavant el que havíem dit que faríem d'augmentar la recaptació per part d'un sistema que és el sistema bancari financer que avui el tenim tancat en aquest país i, per tant, és el que fem i crec que pel model que tenim i que creiem que funciona és l'única via que podem fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Pel Grup Mixt Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument, Sra. ministra.

Té raó que no és el mateix model. Justament les esmenes que havíem presentat a la primera -que a la segona no hi vam ser a temps juntament amb el Grup Socialdemòcrata-, és perquè amb aquesta regulació no caigués un sector molt determinat, i és el sector financer. Que sí que s'ha de regular per llei, que ja ho diuen, i que ja hi havia la llei prevista per desenvolupar-se, però és clar, amb aquestes accions el perill que tenim és que realment caigui un sector que per ara és prou important.

Per això, la nostra esmena anava en aquell sentit d'intentar reduir o per serveis, o per empreses -no sé quina és la manera-, per això es proposava com a debat en les comissions, i després també teníem una esmena transitòria que es pogués analitzar de la mateixa manera que s'havien fet les lleis de l'ISI a través de mòduls amb els quals s'hagués pogut regular molt millor.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Socialdemòcrata Sr. Josep Dallerès, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en el primer punt convindré amb vostè que efectivament la contribució de la banca ha estat estable durant molts anys. En tot cas, no és pas culpa dels socialdemòcrates. I, aquest debat ja hi havia sigut aquí en altres ocasions, i quan es va aprovar la primera llei de les dues del 2000, també ja vam parlar d'aquest fet, és a dir, la llei anterior permetia al Govern -sense tenir que modificar gaires textos legislatius- de modificar les fórmules de recaptació. No ho va fer. En tot cas, el Govern lliberal sabrà perquè no ho va fer però, en tot cas, el que no es pot dir o deixar entendre és que és culpa dels que estem assentats als bancs de l'oposició des de fa un cert temps.

Què ha tardat des del novembre del 2003 fins ara a arribar? Jo entenc que tampoc és culpa dels socialdemòcrates.

El text es va treballar en comissió -parlo del primer-, en base al ritme que es va proposar a la comissió. Si el Grup Lliberal hagués optat per l'opció que va fer pel segon, en un dia es van liquidar les quatre esmenes que havíem presentat. És a dir que, en tot cas, no es pot pretendre fer dir que som els socialdemòcrates que estem a la base d'una no recaptació de l'Estat.

Volia pel primer punt aclarir això.

Segon, i no ho faig per ordre perquè tinc les notes una mica saltejades...

Em diu que la delegació legislativa que hi havia dins del text que vam proposar presentava dificultats constitucionals... Potser sí, o potser no.

És la primera vegada des que tenim la Constitució que es proposa una delegació legislativa en aquests termes... És la primera vegada. No n'hi ha hagut cap més.

Ja vam proposar que estàvem disposats -si hi havia problemes d'aplicació o que es podien detectar problemes d'inconstitucionalitat- a trobar punts d'entesa i consensuar un text nou que no fos el text entrat pels socialdemòcrates. Això també ho vam dir i tampoc se'ns va fer arribar... Se'ns va dir: "Escolteu, no hi ha un dels requisits que són els termes que s'han de posar per tornar al davant del Consell"... Nosaltres entenem que els termes estaven posats a dins del text però ja no es va entrar a discutir. És a dir que hi podia ser, o no.

La realitat del per què? Vostè em diu que: "No hi ha xifra predeterminada". Això contradiu el que ha dit el Sr. Daban. Tradueixo: la "incompatibilitat tècnica" de la que parla el Sr. Daban no és altra que haver partit per trobar la fórmula màgica que li dic jo

que li reconec -i ho vaig dir també en la sessió del Consell-, que és molt millor el text actual i l'article 14 de la llei actual, que la llei del 2000, i aquesta s'aguanta i permet treballar, però, hi ha un problema a la base. Hi ha un problema a la base, i és que s'ha partit d'una xifra predeterminada per calcular una sèrie d'elements -agafaré el famós factor 0,85, i per què 85 i no 0,83 o 82, o 54? No hi ha cap estudi que ens ho digui.

La realitat és aquesta i és així. Val la pena reconèixer-ho. I, la dificultat que hi ha hagut per canviar el sistema és aquesta i no és una altra, per què no se'ns han pogut, -ja dic-, no se'ns han pogut acceptar les esmenes? És senzillament perquè hi havia una dificultat, no que no haguéssim esmenat la llei que s'havia de modificar. Efectivament pot portar a una modificació de l'article 14 de la llei del 2002. I, justament la delegació que es proposava era per modificar perquè el Govern tingués potestat legislativa durant un temps que no perjudicés la recaptació per poder modificar aquesta fórmula i anar cap a un altre criteri una mica més raonable i més amb acord amb la Llei de bases.

Efectivament passava per anar cap als serveis. Què això pot portar problemes? Sí, però a la llarga entenem que s'hi haurà d'anar perquè són tipus diferents que vénen regulats diferentment per la Llei de bases i, tard o d'hora, s'hi haurà d'arribar.

Em sembla que és més senzill acceptar... Efectivament hi ha una incompatibilitat tècnica. Ens ho podien haver dit fa un any, i ja estava! I no haguéssim perdut la quantitat de temps que vam passar per discutir això.

Lamentem, senzillament, que no se'ns hagin donat les bones explicacions.

Llavors hi ha un altre punt que és: les hipoteques. Les hipoteques, avui, estan gravades al 12% en el text tal i com es vota... queden gravades al 12%! Així que el que se'ns ha explicat aquí no és veritat. En tot cas, no es gravaven en la proposta que havíem fet nosaltres.

He dit.

El Sr. síndic general:

Pel Grup Lliberal alguna intervenció?

Pel Govern? Sí, Sra. ministra de Finances.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Dallerès, és que em sembla que avui em fa dir coses que no he dit i les que em diu que he dit diferentment, finalment també estem d'acord.

Jo no li he dit que... a veure! No és pas culpa dels socialdemòcrates el retard. A veure, jo no estic en comissió i, per tant, els motius de la comissió de fer una cosa o una altra, evidentment, van haver-hi totes les lleis de l'ISI que van monopolitzar el treball en comissió.

Crec que som tots conscients i, per tant, jo crec que no he dit que hi havia qualsevol culpa dels socialdemòcrates en què hi hagués un retard en l'aprovació d'aquesta llei, primer punt.

I després, quant a la participació de la banca que era estable en el temps, tampoc he dit que fos culpa dels socialdemòcrates... tampoc ho he dit. Només he observat que això era així i que vam canviar aquest model per poder créixer en el futur.

Per tant, això no ho he dit... no ho he dit! En tot cas, en altres discussions n'hem parlat, això és cert, però crec que avui no ha sigut així.

Abans de passar a les seves explicacions que crec que són extenses i val la pena tornar-hi a passar, el Sr. Jordi Mas ens ha comentat la possibilitat de fer uns mòduls concrets per uns serveis concrets, també. Bé, jo crec que hem evolucionat dels mòduls inicials de la banca i, fins i tot, en la banca hem evolucionat abans que en altres sectors que tenen els seus mòduls específics amb una declaració que va més sobre una base, una determinació directa que no és absolutament directa però que és gairebé directa, i creiem que era una bona cosa d'evolucionar cap aquí. Ara, jo crec que tornar cap als mòduls, no crec que sigui del tot la bona solució.

I, com deia el Sr. Dallerès, i amb això hi estem d'acord, és el que he dit jo ara fa un moment que potser és el propi model que té uns problemes amb l'adequació d'aquestes diferenciacions entre serveis. I, és cert que tal i com està el model no ens podem permetre de fer diferents sessions de tipus de gravamen.

Jo, aquí, també vull trencar una llança a favor dels consellers lliberals perquè ells... vostè diu que han perdut molt el temps, però a mi em sembla que ells tenien la voluntat de poder arribar a un acord; i l'altra cosa és que tècnicament no s'hagi pogut fer, però les discussions hi van ser en el sentit de poder arribar a algun tipus d'acord, que si no és per ara, doncs, per més endavant però almenys de conèixer aquests problemes que sorgeixen en l'aplicació de l'impost.

Llavors, sobre la delegació legislativa? És cert, hauríem pogut intentar-ho. Què passa? Ja m'hauria agradat a mi també que hagués sigut una bona cosa perquè això ens donava peu a fer altres delegacions legislatives en matèria tributària en què hem tingut dificultats de fer actualitzacions. I seria bo que en

algun moment hi hagués un precedent que permetés una delegació legislativa al Govern en matèria tributària que fos prou segura per a totes les parts. Però, crec que ara era massa arriscat posar en perill una tributació força substancial dels comptes de l'Estat amb una delegació que les consultes que havia fet no eren prou bones, però sí que crec que és una manera de treballar i crec que en el futur hauríem de buscar fórmules en què hi hagués una habilitat del Govern més gran per poder treballar sobre la matèria fiscal a nivell de Govern, i no sempre per coses al Consell General.

Llavors, sobre la xifra predeterminada un altre cop? Quan es va fer aquest model -aquest nou model que com he dit nosaltres n'estem força satisfets-, doncs, hem anat cap a un model que té en compte els diferents serveis i, segurament aquest model haurà d'evolucionar... haurà d'evolucionar i fer el que vostè ens està proposant i que nosaltres fa temps que també intentem treballar però té les seves dificultats tècniques. És a dir, fer un IVA real sobre les entitats bancàries, cosa que també posa dificultat perquè no es fa en gaires llocs -em sembla que sí que es fa a Israel i en algun altre lloc.

Però, bé, això serà una cosa, crec, de futur i avui en dia el model no crec que ho permetés, i preferíem conservar la recaptació de la banca tal com la tenim i no arriscar-nos a una possible pèrdua de recaptació per problemes tècnics amb l'aplicació de les lleis. I, crec que en el futur és una possibilitat de poder treballar en una modificació d'aquest mòdul i de poder tenir un mòdul que pugui tenir en compte que les hipoteques, doncs, en aquest cas, puguin no estar gravades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Sí, Sr. Josep Dallerès pel Grup Socialdemòcrata.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament, en honor a la veritat, vostè no ha dit que la culpa era dels socialdemòcrates però ha començat la seva intervenció d'aquesta manera i és molt fàcil induir a... i tots coneixem com funciona la retòrica.

Per una altra banda, efectivament, jo crec sincerament que els consellers lliberals en comissió -i estic d'acord amb el que ha dit el Sr. Daban- van fer un treball amb la intenció d'anar a trobar uns punts d'acord en base a les nostres esmenes. I em sembla

que és així i el treball en comissió va ser força sa i *inclús* els consellers del Grup Mixt, concretament el Sr. Mas que és qui assistia a la comissió, mirà de trobar solucions -s'ha de tenir en compte.

Referent a la delegació legislativa vostè sap que sóc partidari de què hi hagi aquest tipus de delegació en matèria tributària sempre i quant -i ja n'hem parlat més d'una vegada-, jo crec que és una llàstima que no s'hagi utilitzat aquesta vegada per poder iniciar-ho. Res més.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Cap més intervenció?

Bé, doncs, procedirem a la votació del Projecte de llei votant sí o no al mateix.

Sr. secretari general si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí

M. I. Sra. Olga Areny Sánchez : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : No

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : Sí

M. I. Sr. Patrick García Ricart : No

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sra. Maïtena Manciet Fouchier : Sí

M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : Sí

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí

M. I. Sr. Josep Ribera Ambatlle : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí

M. I. Sr. Óscar Rossell Margalef : Sí

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. secretari, si voleu procedir al recompte si us plau?

El Sr. Esteve López:

15 sí; 10 no.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

A la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Abans de passar al punt següent de l'ordre del dia, havíem convingut en el moment d'acordar aquesta sessió de fer-la en dos dies. Doncs, si us sembla bé, potser parariem avui abans de passar al punt següent.

Doncs, se suspèn la sessió fins demà a les quatre de la tarda.

(Són les 20.38h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877